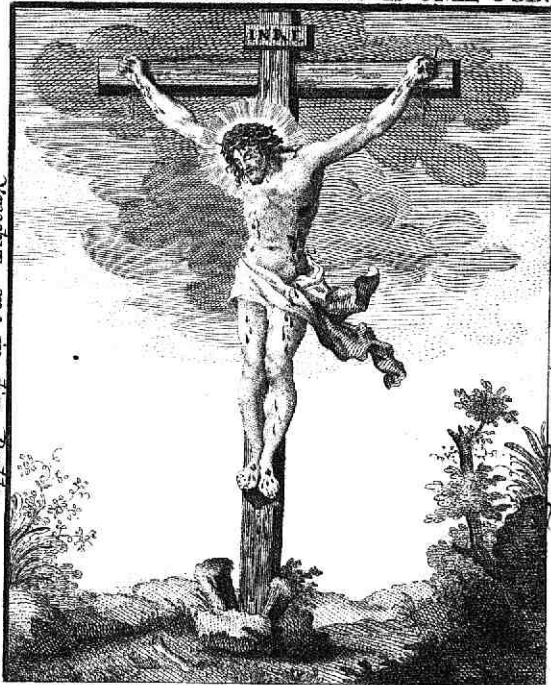

Evangelische liederen

<https://hdl.handle.net/1874/36357>

DIE AAN HET KRUIS HING IS ONZE GOD.

DIT HEEFT HY VOOR ONS GEDAAN.

Verschuyn ons in dien Heilte

Ien Troost in onze Nood.

EVANGELISCHE LIEDEREN.

Uit het Hoogduits vertaalt,

Behelzende inzonderheit, de Genaade des
Evangeliums, in de Verzoeninge van
het bloed des Lams; en hoe men
daaraan deel verkryge.

Benevens

De daaruit vloejende

Hertelyke Verklaaringen des Heilands tegens ons,
en des Herten tegens den Heiland.

Gedrukt t'AMSTERDAM,
MDCCXXXVIII.

Geliefde Leezer.

Deert en vermaant elkanderen met Psalmen, Lofzangen en Geestelyke Liederen, zingende den Heere met aangenaamheit in uw herte. Dit is de raad van Paulus aan de Geloovige, Col. 3: 16. Liederen te zingen ter eeren des Vaders, die aan het vervallen en rampzalig Menschdom zyne Liefde aanbiedt; Liederen te zingen ter eeren van Jesus, die zich in onze plaats als een Lam heeft laten slachten tot onze verlossinge, behoort der Christenen dagelyks werk te zyn. En wat opwekking moeten zy niet genieten, wat genaade, wat moed, wat zeegen moet niet van den Heere in hunne geopende zielen zagtelyk indringen, als zy hunne smeekende herten, onder hunne Psalmen, de stemmen, voor den Throon des Lams brengen; voor al, als zy in de Gemeenschap des Geestes, al waren'er maar twee of drie in des Heeren Naam te zamen, van de Genaade zingen, en hunne Zuchtingen met hunne Lofzangen paaren.

Tot dien einde word U, Geliefde Nederlander, tot welker heil ik eene byzondere zucht drage, hier overreikt een

bondelke van Christelyke Liederén, uit het Hoogduits vertaalt; waarna verscheide zielen zeedert eenigen tyd zich zeer begeerig toonden, als zy yets daarvan in haare moederspraak mogten ontfangen.

De Hoogduitse Liederén, waarin men in 't algemeen veel van den Heere Jesus zingt, zyn my van der Jeugd af zeer beminnelyk geweest, en het was my een Schat, als ik die Vergadering vond, waar uit deeze, genoegzaam alle, genomen zyn. Ik heb derhalven in myne uitspannings uuren eenige weinige ten gemeenen Dienste overgezet; En ben byzonderlyk bedagt geweest zulke te verkiezen, ten minsten een begin te maaken van zulke, die van de Verlossing handelen, die ons Jesus in zyne bloedige Gestalte vertoonen, en den eenvoudigen en korten Evangelischen Grond behelzen, om deel te verkrygen aan de Verzoeninge zynes doods, en door derzelver kracht als een heilig Volk te wandelen.

Het verzoenbloed, het bloed des kruices is onder de Christenen in 't gemeen te weinig bekend, als onze eenige vrede, om'er hene te loopen en in een hoog vertrek gestelt te worden: *Heere! waer zullen wy hene gaan als tot u?* Men veronderstelt ook in 't algemeen te veel, dat wy

wy reeds bekeert en kinderen Gods zyn door 't geloove in J. Christus; daar de meesten nog onverandert zyn, en veele ook in der daad zelve voelen, dat het alzo is, en zy *nog komen moeten en laten zich verzoenen met God.* 2 Cor. 5: 20.

Ik weet wel, dat het woord der Verzoeninge den natuurlyken Mensche, zolang hy de weereld lief heeft, niet smaakt, of haast walgelyk is. 't Is hem eene dwaasheit, en 't is van den beginne zo geweest 1 Cor. 1: 18. *Maar het is eene kracht Gods tot zaaligheid een ygelyk die gelooft; Rom. 1: 16.* Wensch daarom niets meer dan het bloedt onzes Verlossers, om onze overtredingen vergoten, als ons eenig Rantzoen, met mond en pen yder te mogen aanpryzen.

't Is waar, wat deeze Liederen belangt, ik ben ingegaan tot eens anderen arbeid; en geef niet dan eene Vertaaling over. Maar, wat is 'er aan gelegen wie het zegt! als Jesus maar bekend word, om Hem tot onze verzoeninge te vinden. Andere zoeken nut te doen aan hunnen Naasten door het overzetten van Boeken, die van natuurlyke Wetenschappen handelen. Ik laat hen vryheit; maar ik vertaal liever een woord van Jesus, als duizend andere die onzen eeuwigen Geest van het waare goed leedig laten, en die in den dood

verdwynen , en zeg met het bekende Latynse Veers :

*Si Christum discis , satis est , si cætera nescis ,
Si Christum nescis , nihil est , si cætera discis .*

Dat is :

*Indien gy Christus kent , zo weet gy genoeg ,
al zyt gy van alle andere dingen onkundig .
Maar kent gy Christus niet , wat helpt het
u , schoon gy in alle andere zaaken zoudet
ervaren zyn ? Waarom Augustinus , de
cierlyke Schriften van Cicero leezende ,
eindelyk begon te walgen , om dat hy
'er Jesus niet vondt . Wy hebben de Ver-
lossing door zyn bloed Eph. 1 En dat bloed
grypt de Zielen aan , zo haast het zelve
gekent word . Alles word daarby drek en
schade . Als de doodschuldige en vloek-
waardige Zondaar niet meer zyne ge-
rechtigheid zoekt , die uit de Wet is ;
daar men zich kwelt en moede maakt
zonder de gerechtigheit te verkrygen ,
maar de gerechtigheit die door het Geloove
in Jesus Christus is . Philip. 3. daar men
om niet gerechtveerdigt word uit zyne ge-
naade , door de Verlossinge die in Christus Je-
sus is , welken God heeft voorgesteld tot eene
verzoeninge door het geloove in zynen bloede .
Rom. 3. Zo verblyd zich de Mensch , dat
hy in den Heere geloovig word , Hand. 16.*

zo ontfangt de Mensch een ander hert, een hemelsche zin, word vol van Liefde, de gansche navolging van Jesus word hem ligt, 't hert is geboogen, niets is hem te veel, in tegendeel acht hy 't zich hoo-ge genaade, verlos (dat ik zo spreek) ontfangen te hebben om de zonde niet meer te mogen dienen. Begrippen, concepten, meeningen geeven ons dit niet, neen; *in den Heere is gerechtigheit en sterkte. Tot Hem zal men komen. Alle die tegens Hem ontfeken zyn zullen beschaamt worden. Maar in den Heere zullen gerecht-veerdigt worden en zich beroemen het gan-sche zaad Israels. Jes. 45.* Endit is de *Deu-re*, door welke alle Schaapen, wat naam zy ook hebben, ingaan, ja waar door zy in-gaan en uitgaan en weide vinden Joh. 10.

Mogten deeze Liederen yets tot dat einde meede werken! Gode zy dank voor den byzonderen Zeegen, welken Hy reeds by zo veele door middel van het gebruik derzelve gegeven heeft. 't Is niet altyd het groote en het wyze, waardoor de Heere werkt, maar ook, en zeer dikwils het kleine, het geringe en het veracht-te, *op dat de kracht Godes zy en niet onzer.*

Ik zal daarom ook niets van de Ver-taaling zeggen, als dat ze voor de Poë-ten als poëten niet gemaakt is; maar

voor

voor de gene , die wat voor haare Zielen zoeken. En deezen zal het niet hinderen , al is 'er eens een woord *rymloos* of geen *goed hollands* geworden , om de kracht te behouden. In overigen zyn de Liederên op dezelve Melodie en Maat gestelt , als zy in 't Origineel gevonden worden , waar by men zo na gebleeven is , als ons voor dien tyd doenlyk was. Ik heb , gelyk men in eene Overzetting doet , in dezelve niets willen veranderen , maar geef ze over zo als ik ze ontfangen hebbe.

Heilbegerige Zielen ! proeft alles na het Evangelie aan uw herte , of het daardoor van de weereld af- en tot Christus getrokken word , dat is de regte proef. Behoudt dat goede , en gebruikt dus de Liederên in alle Eenvoud , gelyk ze zelve zonder weereldschen opschik zyn , en alleen de Eenvoud in Christus bedoelen. De Heere geeve u Zeegen. Amen.

EVANGELISCHE LIEDEREN.

Luk: 15: 2. *Deeze (Jefus) neemt de Zondaaren
aan en eet met haar.*

Myn Heiland neemt de Zondaars an,
Wien, onder hunnen laft der zonden,
Geen Mensch, geen Engel troosten kan,
Die nergens rust nog redding vonden,
Wien zelfs de weereld word te klein,
Die zich en God een gruwel zyn,
Wien Moses in het herte dondert,
En reeds ter ftraf heeft afgezondert,
Word hier een Vryftad opgedaan;
Myn Heiland neemt de Zondaars aan.

2.
Zyn hert, zyn meer dan Moeders hert,
Dreef hem van zynen troon beneden,
Hem drong des Zondaars vloek en fmert,
Ten vloek in hunne plaats te treden;
Hy zonk ter neer in hunne nood,
En fmaakte den verdienden dood.
Daarom, nu Hy zyn dierbaar Leeven
Voor ons tot Losgeld heeft gegeven,
En 's Vaders eifch genoeg gedaan,
Zo is 't: Hy neemt de Zondaars aan.

3.
Nu is zyn uitgebreidde fchoot,
Een Vryburg voor gejaagde herten;
Hy fpreekt ze vry van vloek en dood,
Delgt uit hun bitt're zielen fmerten;

A

Hunn

Hunn' angst, met al hun Zonden-heyr,
 Word in het grondelooze meyr
 Van zyn vergoten bloed verzonken,
 Zyn Geest, die aan hen word geschonken,
 Voert hen op 's Leevens vrede-baan;
 Myn Heiland neemt de Zondaars aan.

4.

Zo draagt Hy hen voor 's Vaders troon
 In zyne rood betloedde armen.
 De Vader, om zyn waarden Zoon,
 Neigt zich tot hen met diep erbarmen,
 En neemt ze tot zyn Kind'ren aan;
 Al wat Hy is en schenken kan
 Word hen ten Eigendom gegeven,
 Ja zelfs, de deur ten eeuw'gen Leeven
 Word hen zeer vrolyk opgedaan;
 Myn Heiland neemt de Zondaars aan.

5.

O zoudt gy Hem in 't herte zien!
 Hoe zeer 't met Zondaars is bewogen,
 Het zy, dat zy nog dwaalend zyn,
 Of Hy ze vindt met schreijend' oogen.
 Geen Tollenaar Staat uit zyn zin;
 Hoe keert hy tot Zacheus in!
 Hoe stilt hy zelfs in Magdalene,
 Erbarmings-vol, het bitter weenen!
 En denkt niet wat zy heeft gedaan;
 Myn Heiland neemt de Zondaars aan.

6.

Hoe vrind'lyk zag Hy Petrus aan!
 Zo spoor'loos van Hem afgetreden.
 Nu, dit heeft Hy niet slegts gedaan,
 Toen Hy hier by ons was beneden,

Neen,

Neen, Hy blyft eeven eens gezind,
In eeuwigheit, tot Adams kind.
Zo als Hy onder ſpot en hoonen,
Zo is Hy nog in 's hemels troonen
Vermoeide zielen toegedaan;
Myn Heiland neemt de Zondaars aan.

7.

Zo komt dan, Zondaars, klein en groot,
En alle die hun vloek beweenen,
Tot Hem die niemand van zich ſtoot,
Wanneer zy 't maar van harten meenen.
Hoe! wilt g'u zelfs in 't Licht nog ſtaan?
En zonder nood verloren gaan?
Nog langer in *uw zonden* leeven?
Daar u een *Heiland* is gegeven.
Neen! neen, niet verder voortgegaan!
Myn Heiland neemt de Zondaars aan.

8.

Komt, komt belaaen en gebukt,
Zo goed ſlegs als gy weet te komen,
Komt maar, hoe zwaar ook neergedrukt,
Gy word ook kruipend' aangenomen.
Ziet, hoe zyn hart U open ſtaat!
Hy zelv' U te gemoete gaat!
Hoe lang heeft hy, met vrindlyk ſmeeken,
Naar uwe komſt al uitgekeken!
Kom arme Worm, waar zult gy gaan?
Myn Heiland neemt de Zondaars aan.

9.

Denk niet, het is nog tyds genoeg,
Het goede mag my thans gebeuren,
God, hoop ik, zal dog niet zo vroeg
My ſluiten zyn genaade-deuren.

A 2

Neen,

Neen, Hy is reeds van roepen moe,
 Grypt nu met beid' uw handen toe,
 En zo gy heden niet zoudt komen,
 Gy zoudt uw komens-tyd verdroomen,
 Daar na wordt u niet opgedaan,
 Komt nu, nu neemt u Jesus aan.

10.

Maar trek ons selv' regt aan uw borst,
 Ontfermings-volle Vrind der Zonders,
 Vervul met honger en met dorst
 Ook ons, en alle Adams kinders.
 Toon ons, by onze zielen smert,
 Uw uitgebreidt liefhebbend hert,
 Op dat onz' innerst' ingewanden
 Tot U ontvonken en ontbranden,
 Tot dat een yder zeggen kan:
God Lof, ook my neemt Jesus aan.

No. 255.

1.

IK heb den regten grond gevonden,
 Grond, die myn anker eeuwig houdt.
 Waar is die als in Jesus wonden!
 Waarop het hart vertrouwt en bouwt;
 Een grond die onbeweeglyk staat,
 Als aard' en hemel ondergaat.

2.

Dit is het eeuwige erbarmen,
 Dat alle kennifs overstygt,
 Daar Jesus komt, met open' armen,
 En zich tot arme Zondaars neigt,
 Wiens hert men steeds bewogen ziet,
 Wy komen, of wy komen niet.

3. God

3.

God wil dat niemand gae verloren,
Ons Leeven is zyn lust en zin,
Gods Zoon wierd daarom Mensch geboren,
En nam daarop den hemel in.
Dies klopt Hy, trouwe Zielen-man,
Zo sterk by aller herten an.

4.

O afgrond! die des weerelds zonden
Door Christus dierb're dood verflindt.
Dan is de wonde regt verbonden;
Verdoemenis geen plaats meer vindt.
Wyl Jesus bloed steeds roept en schreit:
Barmhartigheid! Barmhartigheid!

5.

Daarin wil ik my weg gelooven,
Op Jesus zal myn ooge zien;
En als myn zonden daarenboven
My drukken, naar zyn herte vliên:
Daar vindt myn ziel tot aller tyd
Oneindige barmhartigheid.

6.

En word my alles weggereten
Wat ziel of lyf verkwikken kan;
Mag ik van aardschen troost niets weeten,
En schynt het gansch met my gedaan,
Is de Verlossing nog zo wyd,
Zo blyft my de barmhartigheid.

7.

Moet ik in myne beste werken,
Waar in ik Jesus na wil treên,
Nog veel onzuiverheit bemerken;
Zo valt wel alle roem daarheen,

A 3

Dog

6 E V A N G E L I S C H E

Dog is my deeze trooft bereidt :
Myn HEER is vol barmhartigheit.

8.

Het gae my slegs naar Zynen wille,
Die niets dan van ontfermen weet.
Hy selv' wil my het herte stillen,
Op dat het Hem maar niet vergeet :
Zo staat het, of het lacht of schreit,
In, door, en op barmhartigheit.

9.

By deezen grond wil ik dan blyven,
Zo lang myn Lichaam adem heeft.
Dat wil ik denken, doen en dryven
Zo lang een lid nog aan my leeft.
Zo zing ik bly in d'eeuwigheit :
O afgrond der barmhartigheit !

No. 968.

O gy ons uitverkoren Hooft !
Aan wien ons binnenst hert gelooft,
Laat ons, in uwer naag'len wond'
Aanschouwen onz' genaade grond,
En door uw bloedig' opgescheurde zy'
Voer uit, en door, en in, de ziele bly.

2.

Dit is het wondervolle ding,
Eerst schynt het kind'ren te gering,
Dan vindt een Man genoeg daar an,
Sterft vast eer hy 't gelooven kan.
Het is de hoogste konst aan * 't Glaaze meyr,
En hier aan keht men regt het kleine heyr.

3. Zo

* Apoc. 15: 2, 3.

3.

Zo lang de Mensch een menſche blyft ,
En 's Vaders Zoon de Chriſtus blyft ,
Zo lang blyft dit de ziel en roem
Van 't gansche Evangelium.
En dat het zelve kracht en wyſheit is,
Dat weet gy , waarheits kind'ren , gansch gewis.

4.

Myn Heiland , was ik arrem kind ,
Dat zich om uwe voeten windt ,
Dat U , ô echte Zielen-man ,
Niet eene uure miſſen kan ,
En meer dan eenig ding bemint uw Naam ,
Tot deeze ſpraake nog wat meer bekwaam !

5.

Ik predik dan , wie hoort met luſt !
'Wie heeft in 't harte vree nog ruſt !
Wie voelt zyns zelfs verdoemenis !
En dat hy niets als zonde is ,
'Terwyl hy is ten einde raads en moeds ,
Die luſt're toe ; want dat beloofte wat goeds.

6.

Maar die zich , als een rein geſlacht ,
Van 's moeders lyv' af deugdzaam acht ,
En naauwlyks weet wat Vleesches luſt ,
Wat Gierigheit of Hoogmoed is ,
En die zich zelfs in alles helpen kan ,
Dat is een blind en doof en arrem Man.

7.

Voor zulken is het Leevens-boek ,
Omwonden nog in Moſes doek ,
Met ſeven Zeegels toegemaakt ,
Tot dat het Lam daartoe genaakt ,

Het Lam, die wyd bekende Zondaars-vrind,
Der zelfsgegroeide Vroomheit ongezind.

8.

Als ymand zich in 't licht bezieet,
En ziet, hy heeft de zaak nog niet,
En grypt z' in eigen krachten aan,
En doet meer als hy moet en kan,
En kwelt zich zelf met veel vermoegenis,
Die Mensch leert nooit, wat een Verlosser is.

9.

Maar een die, uit den dood ontwaakt,
Arm en gebukt tot Jesus naakt,
En 't booz' in zich als boos ziet an,
Gelooft en voelt dat hy niets kan,
Die hulploos is, en dien 't aan 't harte gaat:
Naauw ziet hy om, ziet Jesus by hem staat.

10.

Hoe gaat het u? ach 't gaat niet goed,
Ik leg gedompelt in myn bloed.
Dan spreekt die groote Zielen-vrind:
Ik spreek u vry, myn Zoon, myn Kind.
Geloof het maar, en zie my aan, en stae,
Stae op, myn Zoon, wees bly en volg my na.

11.

Dan krygt de ziel den nieuwen zin,
Zy gaat den weg der waarheit in,
Zy ziet het Lam met oogen aan,
Gelooft 't geen zy niet loochnen kan.
Zy richt zich op, haar' onrust heeft een end,
En is op eenmaal met het Lam bekend.

12.

De *kracht* en *buiging* komen t'zaam
In Broederschap, regt aangenaam;

Zy

Zy sluiten diep in 't hart zich in,
 En willen niet gescheiden zyn.
 Geen goede wil dan meer te rugge gaat,
 Dewyl 't Geloof op fondamenten staat.

13.

Eerst geeft *de Heer* de ziele Rust,
 Dan Spyz', en daar op Arbeidslust;
 Dan krygt 't Geloof de stryder-kraft,
 Word sterk en staat op 's Heilands macht;
 Zy doet, en heeft zy dan haar werk gedaan,
 Zo denkt zy in 't gemeen niet meer daar aan.

14.

Of vindt zy zich tot een'ger tyd
 In haar genaade-werk verblydt,
 Zo komt de heil'ge schaamt' daarby,
 En toont haar zelfs zo veelerley,
 Dat zy God dankt, dat zy zich selv' vergeet,
 Op dat zy niets als van den Heiland weet.

No. 723.

1.

IK wil 't waagen :,: van de schoonste pracht
 Yets te zeggen, :,: die uit Jesus lacht.
 Maar, waag ik my ook te veër?
 Zyne wond'ren zyn een Meer.
 Dieptens, nimmer :,: van een Mensch gedagt.

2.

Eeuw'ge Liefde :,: Gy zyt waarlyk goed,
 En volhardend :,: in uw Liefde-vloed.
 Niemand kan zo treurig zyn,
 Dat hem uwer oogen schyn
 Niet verheugde :,: als hy trouwe voedt.

A 5

3. Je-

3.

Jefus kruice :,: daar 'k myn oog op flae,
 Kom, dryf hooger :,: myn Halleluja,
 Of als ik in onmacht val,
 En ik maar een woord-gefchal
 Hoor van 't kruice :,: zo herftel ik drae.

4.

Uitverkoren :,: en aan 's kruices ftam,
 Voor myn fchulden :,: uitgemergelt Lam,
 Koning naar het Oude Recht,
 Naar het Nieuwe aller Knecht,
 Wederbrenger :,: wat ons Adam nam.

5.

Komt, Getuigen :,: zyner heldenmacht,
 Zoudt gy fwygen :,: van de leevenskracht,
 Die in bloedsgeftaltenis,
 Door all' 't aardryk werkend is?
 Zyn dog dooden :,: daardoor weergebragt.

6.

Wy, wy arme :,: en verfmaadede,
 Door 't erbarmen :,: dog beg'nadigde,
 Woonen t'zaam daar Sion leeft,
 Daar men flegs te nemen heeft,
 Want zyn Gaaven zyn oneindige.

7.

Goede Schepper :,: 't geen Gy maakt is goed,
 Gy zyt wys in :,: alles wat Gy doet.
 Vorm ons vry, naar uwen wil,
 Als uw Leem; wy houden ftil.
 U mislukt dog :,: nooit yets in de gloed.

8.

Geef ons alle :,: die met ziel en hert
 Gaarne waren :,: kinders naar uw hert,

En

En niet willen zaalig zyn,
Als, Heer', in uw bloed allein,
Geef ons deeze : : held're Morgenster.

No. 1023.

1.
Lieffte Heiland, uw genade
is veel grooter als men denkt,
Als gy aan een arme maade
Uwen zin en vrede schenkt.

2.
Is de ziele regt verlegen,
Voelt zy vloek en vrees in 't hert,
Stikt zy in haar' eige wegen,
Is zy in haar zelv' verwert.

3.
Dan komt Jesus haar voor d'oogen,
Dat hy haar een Heiland is.
O hoe word het hert bewoogen !
Blyd' en in den grond gewis.

4.
Zulk een Kindje, dat verlooren,
Gansch besmet en arm zich acht,
Kromt voor Gods verdienden Tooren,
Daar voor is het Lam geslacht.

5.
Vrede stroomt uit Jesus wonden,
Dat het Abba spreken kan,
En het ziet zich van die stonde
Als een kind der g'naade aan.

6. Maar

6.

Maar wat vindt men ruwe wegen,
Op de smalle Pelgrims baan!
Hoe lang moet men 't Kindje plegen,
Eer het zelv' alleen kan gaan!

7.

Majesteitse Vaderliefde,
Gy hebt veel aan ons gewendt,
Uw genaade die ons griefde,
Heeft een aanvang; maar geen end.

8.

Ey, wie zou dan niet gewillig
In uw kost'lyk smaadspeer treên!
Jesús, wie is dan niet billik
Met uw Kruis, zo klein, te vreên!

9.

Zie op 't Heyr van uw Getuigen
Met een hulp- en waakzaam oog,
't Welk zich gaarn', in 't diepste buigen,
Onder uwe voeten boog.

10.

Kroon het met barmhartigheden,
Geef het onverschrokken moed,
Laat het daaglyks verder treden,
Tot in 't land van 't eeuwig Goed.

11.

Uwe liefd' is onze Zeegen,
Laat die zeilsteen van ons hert
Onze ziel zo lang bewegen,
Tot z' aan U getrokken werd.

12.

Wilt met hemelsch vuur ons doopen,
Zalven met uw heil'gen Geest.

Zyn

Zyn zy, die deez' Oly koopen,
In uw dienst wel moe geweest?

13.

Laat dan niemand voorts vertraagen;
Heiland, zien wy niet uw werk!
Geef ons verd're zeegens-dagen,
En vergroot uw Ryk en Kerk.

No. 609.

IK roem nu alleen in de bloedige wonden
Des Heilands, die bronnen voor alle myn zonden,
Daarin wil myn ziele verschuilen en leeven,
Op dat ik eens vrolyk mag hemelwaart sweeven.

2.

Want Jesus ziet needer op zuchtende herten,
Verzagt door zyn Oly hun bittere smerten,
Dat weet ik nu alles, dies wil ik niet laten
Van Jesus, myn liefde, ik moet hem omvaten.

3.

Op Jesus zyn alle gedachten gericht,
Hem heb ik my ganschlyk met alles verplichtet,
Hem heb ik my eenig uit alles verkooren,
Tot dat my de dood heeft ten leeven herbooren.

No. 770.

Hoogste Priester, die voor my
U geoffert hebt, zo bly,
Maak dog, dat ik ziel en leeven
U ten offer weer mag geeven.

2. Want

2.

Want de Liefde neemt niets aan
 Wat Gy , Liefd' , niet hebt gedaan.
 Wat door U niet is gekoomen ,
 Word by God niet aangenomen.

3.

Ey zo flacht' , om uwe min ,
 Myn verdorven wil en zin.
 Ruk het Eigen uit myn herte ,
 Zou't ook zyn met duifend fmerten.

4.

Ik leg U ten offer daar ,
 Lyf en ziel op uw Altaar ,
 O Gy Liefde ! bron van 't leeven ,
 Mogt ik my geheel U geëven.

5.

Dan , dan zal het wel gefchien ,
 Wat myn Heiland gaarn zou zien.
 Dan word nog myn hert op aarde
 God' een offer , Hem van waarde.

No. 388.

1.

HOe zoet , ô Jefus , is uw Liefde !
 Wat is uw kuffen honingzoet !
 Die had genoeg en overvloed ,
 Die maar getrouw bleef in uw Liefde.
 Hoe zoet is 't ons by U te zyn !
 Te proeven uwer wonden wyn.

2. Hoe

2.

Hoe zoet is 't, Heiland, door uw' oogen
Ontfonkt te worden en doorgloeit,
En, in uw wonden ingegroeit,
By U te blyven onbewoogen,
Hoe goet is 't ons by U alleen,
O Zielen-bruidegom te zyn!

3.

O Zaalig! die gansch zyn verzonken
In 't Meer van uwe zoetigheid,
Zy juichen U in eeuwigheit,
En zyn van uwe Liefde dronken;
Hoe zoet moet Gy die zielen zyn,
In 't Avondmaal by nieuwen wyn!

4.

Wat zoetheit zal ik nog genieten
Van U, myn Jesus! als Gy my
Eens optrekt aan uw regter zy,
In 't land daar vreugde-ftromen vlieten,
Als ik tot U, myn hoogfte Goed,
Gebragt ben door uw dierbaar bloed.

No. 513.

I.

't **G**eloove breekt door Staal en Steen,
En grypt Gods Almacht zelve;
't Geloove werkt veel meer alleen,
Dan alle Goude Kalver;
Als ymand maar gelooven kan,
Zo kan hy alles maaken,
't Geloove grypt de bergen aan,
En 't zyn haar kleine zaaken.

2. Toen

2.

Toen Jesus nog verborgen was,
 En zyne schatten spaarde,
 Nog eer men Hem, die alles was,
 Zag wand'len op der aarden:
 Wat wond'ren deên Gods kind'ren niet,
 Geloovend', in die dagen,
 Wat kan men, nu men nader ziet,
 Wat mag men nu niet waagen!

3.

In waarheit, wen het Christen Volk
 Maar deede wat het konde;
 Als Jesus zyn Getuigen wolk
 Eens uit een ander zonde:
 Zy stortede het gansche heêr
 Der vremde Kind'ren neder,
 En zelve keerde zy te meer
 Zich tot haar Zonne weeder.

4.

Gepreezen zy de dapperheit
 Der Stryders onzes Vorsten,
 Bespot zy de vermetelheit,
 Naar zulker bloed te dorsten.
 Hoe goed en veilig dient men niet
 Dien grootsten der Monarchen!
 Die over Vuur en Staal gebiedt,
 Voor Water bergt in Arken.

5.

En weeten zyn Getuigen dan
 Voor wien zy 't Leeven stellen,
 Zo laten zy, voor tegenstaan,
 Zich liever needervellen.

Zy

Zy willen de Verlossing niet,
 Die hen ontheft van 't Lyden;
 Ja menig gaarn zich mart'len liet,
 Om 't eeuwige verblyden.

6.

De Stryders van het Nieuw Verbond,
 Wat waaren z' eertyds Helden!
 Die men in Vellen wand'len vond,
 Die zich in Spijsen stelden.
 En Hy, wiens d'aard niet waardig waar,
 Trad zelf in 's Kruices gangen;
 Den Vorst van aller heem'len schaar,
 Heeft men aan 't kruis gehangen.

7.

Wy willen onder zyn Banier,
 Den Satan ons t'ontrooven,
 En trots zyn brullen en getier,
 Op Vaad'ren Spoor gelooven.
 En mag men niet op rooze-paân,
 Maar onder doornen stryden;
 (Want dus is 't Jesus ook gegaan)
 Zo willen wy ook lyden.

No. 201. vs. 7.

DAnk zy u, o geslachtte Lam!
 Voor uw oneindig groot-erbarmen.
 Wy leggen, trouwste Bruidegom,
 Met and'ren ook in uwe armen.
 Voor ons zonk neer uw heilig Hooft,
 Voor ons wierd uw gebeent doordreven,
 Voor ons de dood verorelooft,
 Den laatsten angel U te geeven.

B

Zo

Zo trek dan onzen zin
 Tot uw verzoenbloed heen,
 Dat blyv' ons eeuwig in 't gezichte,
 En in de ziele klaar,
 Dat God in Christus waar,
 Als Hy ons doorhielp in 't gerichte.

No. 812.

W ^{1.} At mint gy Groote Zielen-man?
 Wat is 't dat U vernoegen kan?
 Wat maakt U dog tot ons gezind?
 En met den armen Mensch bevrindt?
 U, wiens de majesteit, het koninkryk,
 En zelfs wiens Naam alleen is wonderlyk.

^{2.}
 Het antwoord is hier kort en goed:
 Dat men voor Hem zich buigen moet.
 't Is hier: Ik liev' ô Zondaar, dy;
 Zo slegt gy zyt, behaagt gy My.
 Al ben ik machtig, heerlyk, ryk en groot,
 Daar Gy zyt arm, ellendig, naakt en bloot.

^{3.}
 O hoe staat onze Geest verstomt!
 Als deeze troost in 't herte komt;
 Als wy, na dat wy *Ons* gekent,
 En wat Gy zyt, groot zonder end,
Ons nogtans zien in uw *Gemeenschap* staan;
 Wy zouden wel van buiging vast vergaan.

^{4.}
 All' onze moed en kracht, ô Heer,
 Zinkt, zinkt voor uwen Schepter neer,

Dien

Dien raaken wy met demoed aan.
Wat hebt gy niet aan ons gedaan?
En wat getuigt de wooning daar gy leeft?
Dat Gy wat groots voor weinig trouwe geeft.

5.

Wy weeten alle wie wy zyn ,
En niemand is 'er, groot nog klein ,
Die yetwes voor te brengen wist ,
Uw Liefde waard, ô Jesu Christ.
En dog voelt menig, voormaals naakt en blind ,
Uw 's Geestes vuur en zagten zalvings wind.

6.

Wy zien met diep verwond'ren an ,
Wat uw genaade werken kan ;
Hoe Gy ons onder uwen Volk' ,
Een dropje van uw heïër-wolk ,
Meê voert , en trekt tot uwen Tempel in ,
En schenkt ons meer en meer uw' Eenvouds zin.

7.

O grond' ons dieper, Godes Zoon!
En maak ons tot uw kroon en loon.
Als men van U getuigen moet ,
Zo maak ons vol van vreugd en moed.
Zend uwen Geest in 't Woord, als onze mond
U by de Zielen pryft, tot aller stond.

8.

Ook blyv' ons aardfche leemen huis
Nog staan, ten dienste van uw kruis ,
Ons leeven zy U toegewydt ,
En breng U vrucht te zyner tyd.
Wyl all ons werk doelt op genaad' en tucht ,
Zo schenk ons nog van beiden meen'ge vrucht.

N°. 1025.

T^{1.} Rouwste Vrind der zielen !
Hert vol zuivre liefde,
Wien alleen onz' armoê griede.
Want, waar is dog yemand,
Die zou zeggen konnen,
Dat de Liefd' by hem begonnen?
Of wiens geest, is geweest
Van U ingenomen,
Eer Gy waart gekomen?

^{2.}
O! men moet verstoffen,
Als wy regt bezinnen,
Hoe Gy ons zo kont beminnen!
Hoe Gy, zaalig Weezen,
Heilig zynd' en reine,
En de sterke God alleine,
U bemoeit, vlamt en gloeit,
Menschen op te zoeken,
Die U schandlyk vloeken.

^{3.}
Want dit is in waarheit
Onzer aller waarde,
Die hier leeven op der aarde.
Dat was U de reeden,
Dat heeft u gedreeven,
't Leeven voor ons heen te geeven,
Werpt U neêr, voor uw Heer,
Met een grondig buigen,
Zielen ! Gy Getuigen.

4.

Is het anders moog'lyk?
Zouden d'ingewanden
By een Liefdegloed niet branden,
Als wy U genaaken?
Neen, het hart moet breeken,
Smelten in zyn traane-beeken.
O gy Lam! wonderzaam
Is uw Liefdes-neigen,
't Aardsch vernuft moet fwygen.

5.

Dog de Eenvoud flamelt,
En de kleine zielen
Konnen yets daarvan verhaalen.
Alle arme Zondaars
Konnen het beschryven,
Alle die in d'armoë blyven,
Kennen 't goed', dat Gy doet.
Deeze konnen roemen,
En U Liefde noemen.

6.

Dit is haar versterking,
Als zy zyn neerslagtig,
En de Zond' is sterk en machtig,
Dat Gy hen verkooren,
En hen hebt gaan zoeken
In hun' allersnoodste hoeken.
Nu zy dan tot U gaan,
Zoudt Gy nu hen haaten,
Of hen steeken laten?

7.

Neen, ô Hart vol trouwe!
Gy zult alles maaken,

Gy zult zelfver voor ons waaken.
 Uw' gekochte zielen
 Weet Gy te bewaaren,
 Voor zoo meen'gerley gevaaren.
 Leeuw en Beyr, Satans heyr,
 Mag uw Volk bespringen,
 Gy, Gy kont ze dwingen.

8.

Nu dan, Gy ons Alles!
 Zo moet men u heeten,
 Wyl wy woord nog teeken weeten,
 Dat U ons ontdekken,
 Of zou konnen toonen,
 Wat genaaden in U woonen.
 Die U kent, ziet geen end,
 Dit voert ons naar booven:
 Niet zien en gelooven.

9.

Ziet, wy vallen needer,
 Niet met schrik en beeven,
 Niet door uwen toorn gedreeven;
 Neen, wy zyn getrokken,
 Door uw Liefdes-neigen,
 In een diep eerbiedig buigen,
 Voor den troon, daar de Zoon,
 Die gekruisfte waarheit,
 Blinkt in volle klaarheit.

10.

Reik ons uwen Schepter;
 Majesteitfe g'naade,
 In den gang op 's Leevenspaade;
 Reik ze steeds ons tegen,
 Dat wy 't ondervinden,

Dat

Dat wy zyn van uw Beminden.
 Hart en mond, zal terstond
 Van genaade stroomen,
 En tot blydschap komen.

N°. 746.

V ^{1.} Ang regt aan : , : Sion, vang van d'armoe aan.
 Kruip in 't Stof, en zie naar booven,
 Zo is uwe zaak gedaan.
 Heb gansch niets, maar wilt gelooven,
 Dat uw Heer, die trouwe Zielen-man,
 Helpen kan : . :

^{2.}
 Zaalig zyn : , : die regt *arm van Geefte* zyn,
 Die niets hebben, en niets weeten
 Waar te vlien van last en pyn,
 Die zich regt ellendig heeten,
 Zulken is van God *de Zaaligheid*
 Toebered : . :

^{3.}
 Zaalig zyn : , : daar zich heilsbekomm'ring vindt,
 Daar de zielen bitter *treuren*,
 Kennende zich krank en blind,
 Machteloos zich los te scheuren,
 Die ontfangen haast het woord, *zeer bly* :
 Gy zyt vry : . :

^{4.}
 Zaaligheid : , : is'er in *Gelatenheit*,
 Daar de zielen niets begeeren,
 Maar, tot alle ding bereidt,
 Zich van Jesus laten leeren,
 Dien is 't *aardryk*, waar zy gaan of staan,
 Onderdaan : . :

B 4

4. Zaa-

5.

Zaalig is :,: die de weereld rein zegt af,
 Die de ziel geen heil kan geeven ;
 Die niet leeft by zwynendraf,
 Maar in *Jefus* zoekt zyn leeven,
 Met een *bonger*, niet in fchyn maar daad,
 Wordt *verzaadt* :,:

6.

Zaalig zyn :,: die met *bert en ingewand*,
 Niets als zielen, *zielen zoeken*,
 Wier gemoed, van liefd' ontbrant,
 Ook den Vyand niet kan vloeken,
 Deeze worden met *barmhartigheid*
 Ook geleidt :,:

7.

Zaalig zyn :,: die by trouwe Zielen zucht
 Ook zich zelve niet vergeten,
 En des herten reine tucht
 Naar den zin des Geestes meeten,
 Deeze zullen 's doods verderf ontvlien,
 En *God zien* :,:

8.

Zaalig is :,: die door Mannelyken ftrydt
 Christus zin heeft aangenomen,
 En tot waare *vreedzaamheit*
 Met het Schepfel is gekomen,
 Krygt het Zeegel, dat hy is *Gods kind*,
 Teér bemint :,:

9.

Zaalig is :,: wien niets anders ov'rig is,
 Wyl het vleefch en bloed is t'onder,
 Als alleen dat d'Antichrift

Brult met zyn *vervolgings*-donder,
En den laatsten Vyand, in dien dag,
Overmag :::

Nº. 739.

I.
Jefus is het fchoonfte Licht,
Hy is Licht en Leeven beide;
Hy is 's Vaders aangezicht,
Mynen zielen luft en weide.
Jefus is die zoete kracht,
Die myn banden kan ontbinden,
Daar myn hert alleen kan vinden,
Vreed' en rust in 's weerelds nacht.

2.
Jefus, vol van lieff'lykheit,
Is der zielen Trooft geworden,
Hy heeft Vreugd en Heil bereidt,
Hy verlicht zyn Broeder-orden;
Jefus maakt het herte ftil,
Ik wil my aan Hem verbinden,
Wyl men 't all' in Hem kan vinden,
Wat men wenscht en wat men wil.

3.
Jefus word van my begeert,
Jefus wil ik hertlyk zoeken,
All wat my van Jefus weert,
Wil ik doemen en vervloeken.
Spreekt my niet van lust die knaagt,
Spreekt my niet van goede dagen,
Of wilt gy my dog iets vraagen:
Vraagt, hoe Jefus my behaagt.

B 5

4. Je-

4.

Jefus, Jefus, myne ruft,
 Jefus, Jefus, laat U vinden,
 Wilt my dog, myn een'ge lust,
 Met uw Liefde-koorden binden.
 Jefus zoek ik maar alleen,
 Jefus zal myn hert vervullen,
 Laat de Leeuw des Afgronds brullen,
 Ik ben met myn Heiland een.

5.

Noem my, Jefus! maar uw Bruid,
 Jefus, noem my uwe Duive.
 Roey in my 't mistrouwen uit,
 Dat het Ongeloof verftuive.
 Jefus, Jefus, neem my an,
 d'Uwe wil ik zyn en blyven,
 En al 't and're laten dryven,
 Dat my van U fcheiden kan.

6.

Schepfels! zegt my niet in 't oor,
 Dat ik ben aan u gebonden,
 Wyl ik nu het zuiv're fpoor
 Mynes Bruigoms heb gevonden.
 't Geen van u nog aan my kleeft,
 Zal niet altyd in my blyven,
 Jefus zal het wel verdryven,
 Als Hy eens zich gansch my geeft.

7.

Sions Dogters! zegt my dog,
 Waar ik vinde dien ik meine,
 O, waarom vertoeft hy nog!
 Zegt Hem, hoe ik ben die Zyne,

Zegt

Zegt Hem, hoe zyn Liefde-vlam
 Gloeit in 't merg van all' myn leeden,
 Zegt Hem, hoe ik heb gestreden,
 Na dat ik zyn stem vernam.

8.

Dog ik moet Hem Zelve zien,
 Ik moet Jesus zelve spreken,
 En ik weet, het zal geschien,
 Eind'lyk zal Hem 't herte breeken.
 Want ik geef my eer geen rust,
 Tot dat ik Hem kan omarmen,
 Tot dat Hy zich zal erbarmen,
 En zyn mond my heeft gekust.

9.

Blikte hy my dikwils aan,
 Door zyn Gaaven my te geeven,
 Ik heb niet genoeg daar aan,
 Zelfer moet Hy in my leeven.
 Jesus kom dan Zelv' in my,
 Dat uw Geest myn hert bewoone;
 Jesus, Jesus, myne Kroone,
 Kom dan in, en blyf in my.

No. 1042.

1.

DA de borsten der genaaden
 Niet verzaaden,
 Is onmooglyk, of het kind
 Moet niet laag zich neder buigen,
 Om te zuigen,
 Wyl het dan geen voedsel vindt.

2. Je-

2.

Jefus Liefde moet dog vlieten ,
Moet zich gieten
In des armen Zondaars hert.
Maar daar moet Geloove weezen ;
't Moet geneezen ,
Als 't Geloove zuigend werd.

3.

Blyft dan eene ziele fmachtig ,
Is 't verdachtig ,
Dat zy Jefus half begeert.
By 't Geloof in jammer dryven ,
Steken blyven ,
Is een Straf door eigen sweerd.

4.

Zoekt dan grondig 't geen u hindert ,
't Geen vermindert
In u zyn genaade-vloed.
Weg daarmee , die zich ontledigt ,
Word bevredigt ,
En ontfangt een overvloed.

5.

Houw dan op , van alle dagen
Dus te klaagen :
Ik verlange met verdriet ;
Ik ben hongerig en smagte ,
Leg en wagte
Voor de deur , en kryg dog niet.

6. Zeg

6.

Zeg 't u liever zelfs tot ſchande:
Myne banden
Kluift'ren heim'lyk my aan d' aard.
Daarom komt uit all myn trachten,
Niets tot krachten,
Niet dat God zyn Gaaven ſpaart.

7.

Ziet Gy geeft het, Wy ontfangen,
Ons verlängen
Naar uw heil verſchuift gy niet.
't Komt uw liefd' altoos gelegen,
Dat Gy Zeegen
In 't ontfankbaar herte giet.

8.

Laat ons van uw liefde drinken,
Zo verzinken
Wy in uw' erbarmings zee;
Gy ontfangt den Zeegen weeder,
Dien Gy needer
Stort, en deelt uw Leeden meê.

9.

Eene ziel, die Jefus ſchatten,
Waarlyk vatten,
En tot vaſtheid komen wil,
Moet by d'overvloed der Gaaven,
Die haar laaven,
Blyven need'rig, klein en ſtil.

10.

O zoo laat ons, zonder ſchroomen,
Tot U koomen,
Heiland, die onze armoë ziet.

Laaf

Laat ons zoeken, bidden, kloppen,
 Zich verstoppen
 Konnen doch uw' ooren niet.

No. 881.

W^{1.}Y zyn een Eigendom des Lams :,:
 Hem zyn wy Lyf en Leeven schuldig,
 Dat was regt strafbaar, ongeduldig
 Zich weig'ren :,: Wiens? des Bruidegoms.

2.

Wie is als Gy, zo groot en schoon :,:
 Wie heeft het Recht tot onze herten!
 Wien koste 't zo veel duizend smerten!
 Wien trok het :,: neer uit 's hemels troon!

3.

Zo gaat dan heen, Gy Menschen! gaat :,:
 Gy groote Lieden met de kleenen,
 Verzadigt u met enkel meenen,
 Myn ziele :,: kiest een beeter staat.

4.

Ik geef myn trouwen Vrind myn hert :,:
 Ik ben wel swak en gansch onmagtig,
 Dog weet ik, en het is waaragtig,
 Dat my :,: myn Heiland alles werd.

5.

Ik bidde Hem gansch hertlyk an :,:
 En denk met zuchtend Ziels-verlangen,
 Ook dikwils met betraande wangen:
 O was ik :,: Hem in't gansch' een Man.

6.

O! 't kost Hem slegts een hallef woord : , :
 De Schepping had naauw woord van noden ,
 Zo krygt men lust in zyn Geboden ,
 Zo gaat het : , : bly door d'Enge Poort.

7.

Myn Konink , schryf my uwen zin : , :
 In hert en ziel , in 't diepst' der nieren ,
 En laat uw kracht myn gang bestieren ,
 Geen and're : , : neem' myn hart ooit in.

8.

Hier ben ik vol van moed ten stryd' : , :
 Dien Gy in myne ziel doet gloejen ,
 Bind Gy myn Vyand eens in boejen ,
 Gy ziet : , : myns zins opregtigheit.

9.

O eenvoud! eenig merg en pit : , :
 Van 't Woord , dat Jesus heeft gegeven ,
 Die regt zyn oogwit treft , ten Leeven ,
 O Pyl : , : die steeds beschiet het wit!

10.

Ik leef en streef dan , dag aan dag : , :
 Met myn bekeerde Huisgenoten ,
 Al voort , in arbeid onverdroten ,
 Tot ik : , : in vrede rusten mag.

No. 1000.

1.

K Omt , laat ons tot Jesus het herte dan richten ;
 Hem eeuwig ons zelve met alles verplichten ,
 Hy

Hy heeft ons met koorden der Liefde gevangen,
Hy stilt ons nog heden het gansche verlangen.

2.

Hy komt ons in 't bloed en in 't water te doopen.
Wy proeven den honig, onz' oogen zyn oopen.
Hem willen w' ons geeven, hy heeft ons verworven.
Wy willen Hem leeven, want Hy is gestorven.

3.

Hy is onze Midd'laar en Borge geworden,
De Stichter des kruices, die heilige Orden.
Nog komt hy ons daag'lyks met Zeegen verzellen.
Wie kan zyne daaden en wondren vertellen!

4.

O Liefde! wie zou zich, om U, dan niet haaten!
O Trouwe, wie zou zich op U niet verlaten!
Bewys ons genaade, zo dat wy 't bevinden:
Zo zullen w' als brood * allen vyand verflinden.

No. 799.

I.

O Gy Zielen-bruidegom!
Zouden Zielen, die U kennen,
U ontwennen!
Volgende een and're Ster,
Dat zy verr',
Wat is alles op deez' aarde!
Jesús is ons meer van waarde,
Daar is dog geen Heiland meer.

2.

Christ'nen zyn op aarde niet,
Om zich in des weerelds zaaken
Te vermaken.

* Num. 14: 9.

Hun

Hun Beroep is Jesus Spoor,
 Smaad daardoor,
 Druk van buiten, druk van binnen,
 En dus 't ruime ryk te winnen,
 Waar in Jesus hen ging voor.

3.
Kind'ren staam'len slegs daarvan,
 Die nog zagte Spys behoeven,
 Maar de Proeven
 Wagten op de *Jong'lingschap*,
 Welker stap
Vaster word, om onbeswiken
 Door den vyand heen te breeken,
 En te treên in 't *Vaderschap*.

No. 391. vs. 3. *seq.*

1.
 't **ZY** met bidden en met waaken
 Dan op Christus bloed gewaagt,
 Dat kan dapp're Stryders maaken,
 Voor den vyand onverzaagt,
 Christus bloed
 Geeft ons moed
 Tegens alle helsch gebroed.

2.
 Deeze kracht heeft ondervonden
 Veeler Heil'gen helden moed,
 Die zo zeegeryk verslonden
 's Vyands Heyr door 's Heilands bloed.
 Stryd dan vry
 Ook maar bly,
 Want de Koning staat ons by.

C

2. Die

3.

Die nog als een slaaf wil leeven
In de vrye g'naaden tyd,
En zyn hert der zonden geven,
Heeft geen lust tot deezen strydt.

Want de nacht,
Satans macht,
Heeft hem in den slaap gebragt.

4.

Maar wien God heeft onderwezen,
Welk een schat de vryheit is,
Daar wy Dood nog Duivel vreezen,
Zynde zynen Gunst gewis,

Wil allein,
Zonder schyn,
Christus vrye Dienaar zyn.

5.

O wat is 't een droevig leeven,
Daar men deeze vryheid derft!
Die zich God niet gansch wil geeven,
Martelt zich tot dat hy sterft.

Die is wyd
Meer verblydt,
Die zyn leeven zelfs bestrydt.

6.

Wel dan, laat ons overwinnen
In de kracht van Jesus bloed,
En zyn Woord op 't Voorhoofd binden,
't Welk den Stryder sterkt met moed;

't Welk ons trekt,
Liefde wekt,
En voor allen vyand dekt.

No. 732.

K ^{I.} Oning, wien wy alle dienen,
(Of in Geest, is U bekend)
Maak in ons, door uw verzoenen,
Van d'onzek're rust een end.

^{2.}
Maak de ziel van binnen bange,
Of zy 't regt en zuiver mein,
Of zy ganschlyk aan U hange,
Of het zyn is, of maar schyn.

^{3.}
Meer, ach ! meer verborge diepten
Heeft de teeder' Eigenheit,
Als toen wy nog zorgloos sliepen
In de grove zond'lykheit.

^{4.}
Vader, maak door uw genaade,
Ons, die U geheiligt zyn,
By den gang op's Leevens-pade,
Meen'ge zalvings-volle pyn.

^{5.}
Bruidegom, het werk is dyne,
Zielen zyn uw Eigendom,
Zyn zy vuil, of zyn zy reine,
't Is uw' Naame schand, of roem.

^{6.}
En gy waare Zielen-moeder,
Geest des Leevens en der kragt,

Wees ons dog een trouwe Hoeder,
Wees ons streng, en wees ons zagt.

7.

Stier ons alle, die U Leeven,
Gord uw waarheit ons op zy',
Dat uw afzyn droefheit geeve,
Uw nabyheit ons verbly.

8.

Eenvoud, Spruite der genaade,
Is een wyze Ridderfchap,
Die op 't smal van 's Leevens-pade
Jefus volgt met regten fap.

9.

Lyf en krachten wil men fpaaren,
Als men Chriftus dienen kan;
Lyf en krachten laat men varen
Voor den trouwen Zielen-man.

10.

Maak ons in den kamp des lydens,
Heere, ten Triump des Lams,
En ter oorzaak zyns verblydens,
En ten Loon des Kruices-ftams.

11.

O zo ley ons hier beneden,
Waardig uw genaad' en woord,
Maak ons trouw van treê tot treede,
Tot wy gaan in 's Leevens-poort.

LAm en Hooft
Voor die geloofst,
Alles zy op de genade gewaagt.
Gansch niet zien,
En dog niet vlien,
Maar staan op Hem die alles draagt.
Dat is uwer kind'ren kracht,
Dit neem ik ook steeds in acht,
Dat ik op Genaade stae,
Als ik niet weet waar ik gae.

No. 773.

O ^{I.} die alles had verloren!
Ook zich zelfs, en t'aller tyd
Slegs het Een' had uitverkoren,
't Welk den geeft en 't hart verblydt.

^{2.}
O die alles had vergeten!
Om na by zyn God te zyn,
Wiens genaade, ongemeten,
Maakt het hert gerust en rein.

^{3.}
O was onze ziel verdrongen
In des Heilands Liefde-zee!
Daar door was zy gansch ontzonken
Alle kommer, angst en wee.

^{4.}
O die 't aardfche daar kon laten!
Dat hy vry van 't ydel all'

Wand'len mogt op 's vreedes straaten,
Door dit droevig jammerdal.

5.

O was dat ons hert ontnomen,
't Welk verlokt door yd'len glans!
En afhoudt tot God te komen,
In wien alle Goed is gansch.

6.

O dat wy den Heiland vonden
In ons, door zyn Liefde stem!
En ons eeuwig Hem verbonden!
Niets is alles buiten Hem.

7.

O was 't ooge van ons herte
Steeds alleen tot God gewendt!
Zo had ook, de vrees en smerte
In 't Geweeten, gansch een end.

8.

O Gy oorspronk alles Leevens!
Trek, al is 't door kruis en pyn,
Tot U Geest en ziele tevens,
Dat wy eeuwig met U zyn.

N°. 581.

G^{1.}OD is tegenwoordig,
Werpt u aan zyn voeten,
Om met eerbied Hem t'ontmoeten,
God is in ons midden,
Alles in ons swyge,
En zich innigst voor Hem buige,
Die hem kent, wie gy bent,

Slaat

Slaat uw' oogen needer.
Geeft u zelfs Hem weeder.

2.

God is tegenwoordig,
Wien de Cherubinen
Dag en nacht, gebogen, dienen,
Heilig! heilig! zingen
Aller Engle-kooren,
Als zy zyne Grootheit eeren,
Heer verneem onze stem,
Als ook wy geringen
U ons offer brengen.

3.

Wy ontzeggen willig,
Om U, hier beneeden,
Luft, en eer, en ydelheden.
Daar is onze wille,
Ziel, en lyf, en leeven,
U ten Eigendom gegeven,
Gy allein zult het zyn,
Eenig God en Heere,
U komt toe de eere.

4.

Machtig Opperweezen!
Mogten wy U pryzen,
In den Geest U dienst bewyzen!
Mogten wy als Eng'len
Altoos voor U zweeven,
Voor U tegenwoordig Leeven,
Maak altyd ons bereidt
Tot uw' welgevallen,
Liefste God, in allen.

5.

Gy doordringt dog alles
Heer met uwen Lichte,
Dring ons heeter in 't gezichte,
Ziet de teed're bloemen
Willig zich ontvouwen,
Zich voor 't zonlicht stille houwen:
Dat ook wy, stil en bly,
Uwe stralen vaten,
En U werken laten.

6.

Maak ons regt eenvoudig,
Innig, stil, vol vreedén,
Wilt ons in uw demoed kleeden;
Maak ons rein van herten,
Dat wy uwe klaarheit
Moogen zien in geest en waarheit;
Laat ons hert hemelwert,
Als een Aad'laar, zweeven,
En in U maar leeven.

7.

Heer, kom in ons wonen,
Laat ons, naar uw Orden,
U een Heiligdom nog worden.
Alvervullend Weezen!
Dring door ziel en zinnen,
Dat wy regt uw dienst beminnen.
Waar wy gaan, zitten, staan,
Leggen voor uw voeten,
Wilt ons zelv' ontmoeten.

No. 1052.

H^{1.}Eer, wees ons na by,
De zielen, die Gy
In liefde verbindt,
Zyn hier. Daarom zegen ons, Broeder en Vrind!

^{2.}
Wy waaren gaarn rein,
En in ons regt klein.
Komt vlammen en wind,
Verteert, al wat zich nog van d'Eigenheit vind.

No. 1072.

V^{1.}Erlied' in 't zondig Menschen kind,
Bebloedt om zyne wonde,
Wy naad'ren tot u eensgezind,
Met hart zo wel als monde.
Wy, God zy dank in eeuwigheit!
Zyn meede van die Orden,
Om welke Gy inzonderheit
Gekruisfigt zyt geworden.

^{2.}
Zo kom tot ons, ô Zondaars Vrind,
Die eertyds verre waaren,
Hier is ons hert, tot U gezind,
U branden onz' Altaaren.
Schiet uit uw oog een Liefde-blik,
Als w' in den Geest U dienen,
En leer ons hier en eeuwiglik
Den Dienst der Seraphinen.

C 5

3. Om-

3.

Omarm ons in dit oogenblik,
 En zeegen onze Zielen,
 En grond ons tot een vast geluk,
 Die voor uw voeten knielen.
 Wy, die uw eigen Leeden zyn,
 Die in uw Liefde fweeven,
 Wy willen eeven rust'loos zyn,
 Als der vier * *Heiligen* leeven.

No. 1045.

1.

O Geest van booven, vlam ons aan,
 Want wy zyn dog uw Eigen.
 Veel is van ons niet regt gedaan,
 Maar zie ons voor uw buigen.
 Wy zyn dog nog uw Eigendom
 By alle deeze Zaaken,
 Wy minnen uwen Naam en Roem,
 En willen 't beeter maaken.

2.

Zo laat dan uwe Liefde-wind
 Ons heiligen en dryven,
 Als hert met herte zich verbindt,
 Als Een voor U te blyven.
 Dat wy met t'zaam verbond'nen zin
 U 't harte moogen steelen,
 Of sluipt er eenig' argwaan in,
 Die zal de kracht verdeelen.

* Apoc. IV : 8.

3. Wy

3.

Wy naderen Gemeenschaplyk
 Tot U, ô trouwe Liefde,
 En kussen U gansch inniglyk
 Voor deeze nieuwe Liefde,
 Waarmeê Gy onze ziel vervult.
 O, laat ze vast beklyven,
 Tot dat g'ons alle brengen zult,
 Daar w' eeuwig zullen blyven.

No. 711.

I.

GEmeenschap met Gods lieve kind'ren,
 Wat is uw stand dog goed en zoet!
 Gemeenschap ! kan de spot u hind'ren?
 Uw middelpunt is 't eeuwig Goed.
 Gemeenschap van uw' eerste roering
 Des rotssteen-harden herten aan,
 Gemeenschap van een wonder-voering
 Door 't dal des doods op 's leevensbaan.

2.

Die onbekende heimlykheden
 Ontdekken zich in 't kruiffes ryk,
 Zo haast wy in Gemeenschap treden,
 En t'zaamen gaan regt Broederlyk.
 Want is 't den Mensche niet gegeven,
 Dat Hy slegs voor zich zelven zy:
 Zo schept de Heer' het nieuwe leeven
 Gewis ook voor geen woesteny.

3.

O Broeders laat ons alle waaken,
 Op dat die zoete Eenigheid,

Be-

Bevorderes van 's Heilands Zaaken,
 De Troost by onzen arrebeit,
 Het Kleinood aller Uitverkoornen,
 Het Tydverdryf in 's leevens-dag,
 De sterkt' en kracht der Vrygeboornen,
 Ons nimmermeer ontbreken mag.

4.

Gedenkt der Broed'ren die U minnen,
 Gy zielen! kwyd u ridderlyk,
 Legt aan de kracht tot zielen-winnen,
 Die gy ontfangt in Jesus Ryk.
 Gy Mannen bidt, dog zonder twyffel,
 Gy Vrouwen leert, dog zonder spraak,
 Kamp, Jongeling, met vleesch en Duivel,
 De stilte zy der Maagden zaak.

5.

Loopt alle tot gy 't hebt verkregen,
 En ziet niet wat de weereld doet.
 De weereld dwaalt op breede weegen,
 En spot met u, maar Gy, grypt moed,
 Gaat heen, wilt Jesus zielen winnen;
 Gy andren past hen op met vlyt,
 Laat d'overige 't werk beginnen
 Der Bruid des Lams in d'eeuwigheit.

No. 1059.

1.

Hier komen wy verbond'ne zielen,
 O Lam! voor uwe voeten knielen,
 En roemen wat Gy in uw bloed,
 Ons hebt gedaan en daaglyks doet,

2. Wy

2.

Wy weeten, dat Gy ons verkoren,
En tot uw Jong'ren hebt herboren,
Zo wilt dan voor ons hene gaan,
En wyzen elk zyn arbeid aan.

3.

Dog wilt door uwe hand ons sterken
Met kracht, tot uwes Geestes werken,
Dan loopen wy met lust en vlyt,
En brengen vrucht te zyner tyd.

4.

O Liefde! hier is ons verlangen;
Wy bidden 't met betraande wangen,
Help ons van alles uit te gaan,
En in uw' Liefd' en Eenvoud staan.

5.

Hoe zaalig is het zuiver minnen!
Dat allen last kan overwinnen;
Wy proeven 't in een kleine maat,
En wagten 't in een hooger graad.

6.

Wy weeten zelfs niet veel te maaken,
Bevelen U all' onze zaaken,
Uw bloed, ô Jesus, is 't alleen,
Dat maakt ons als wy moeten zyn.

7.

Dat heeft geroert des harten gronden,
Wy hebben kracht daarvan bevonden;
Geef ons in deeze voort te gaan,
En in uw Geest en Zin te staan.

3.
Koning, geef ons moed en klaarheit,
 Eenen wakk'ren en gewill'gen helden-zin,
 Helder' oogen in de waarheit,
 En een vaardig vuurig herte tot gewin,
 't Welk demoedig,
 En eerbiedig,
 Engelaardig voor U blyve,
 Tot uw leeven onzen Geest met krachten styve.

2.
 Wek ons door uws Geestes roering
 Alle dagen, alle dagen inniger;
 Trek ons door uw Liefde-voering
 Altoos krachtiger en zielbeweeglyker,
 Dat wy stondlyk,
 Trouwen kindlyk,
 En met onbeweegde zinnen
 Dringen mogen in des Bruigoms Liefde binnen.

3.
 Mogten uwe straalend' oogen
 Ons, gelyk de Zon in 't duister, vlammen aan
 Dan zou yder onbedrogen,
 Vol van liefde, heet van herte voor U staan.
 Vol genade,
 Vroeg en spade,
 En van Vorstlyk bloed gedreeven,
 Van een Godd'lyk en een alles wagend leven.

4.
 O hoe zaalig zyn die zielen,
 Die zich hebben aan den Heiland gansch verpand!
 Mogt ons maar zyn Geest bezielen!

Was

Was ons herte maar gelyk een dorstig Land!
Kom, ô Liefde!
Die ons griefde,
Kom in 't binnenst' van ons woonen;
Men moet kampen, zo de Vorst den stryd zal kroo-
nen.

5.

Laat ons smeeken voor U komen,
Liefste Jesus, Zielen-vrind, die zeegen schenkt.
Laat uw Zeegen sterker stroomen,
Meer als Zorge, meer als Ongeloove denkt.
Geef ons kleine,
Arm' en dyne,
Op uw zaal'ge Leevens-paden
Door te wand'len, veel geloofs en liefdes graaden.

No. 1054.

I.

GAat, verbreidt
De Majesteit
Des Grooten Monarchen, met roem;
Hy, de Heer,
Heeft gaarne eer
Van ons, ons, zyn Erf-eigendom.
Zyner Schaare dienstbaarheid
Staat in enk'le willigheid.
Dit is, nu Hy is verhoogt,
Zyn Triumph, waarop Hy boogt.

2.

Alles klinkt,
En juicht en zingt,
Al wat 'er is in 's Konings ryk

Alles

Alles mint,
Wat Hem maar vindt,
En is door zyn genaade ryk.
G'naade, g'naade, welk een woord!
Gy voert door des Hemels poort,
Heer, wie uw genaade kent,
Krygt de gloriekroon in 't end.

3.

Lam en Hooft,
Dat selv' gelooft,
Wanneer het nog op aarden waar,
Wees ons nae,
Spreek altyd Ja
Tot allen arbeid uwer Schaar.
Want men dog voor U maar leeft,
Die den Zondaar 't leeven geeft.
Sion, als Hy U ontwykt,
U gewis de Geest beswykt.

4.

Daarom blyf,
O Hooft, aan 't Lyf,
Verlaat niet uw Gemeente klein,
Die niets heeft
Waarvan zy leeft,
Niets als van uw genaad' allein.
Weg met al wat helpen kan,
Onze hulp is by dien Man,
Wien het gansche weereld-rond
Open staat, en altyd stond.

N°. 1030.

O^{I.} Ndoorgrondelyk Regeeren
Onzes Konings, zagt en stil,
Die zyn Volk verzaam'len, leeren,
Gronden en voleinden wil,
Zonder veel gedruis te maaken,
Schoon des weerelds blind geflacht,
Naauw yets meerder, dan te laaken,
Dit zyn Hoopje waardig acht.

^{2.}
Groote Heiland, uwe kleine,
Arme en verfmadede,
Dog uw Lieve Kruis-gemeinte,
Houdt zich voor de Zaalige,
Als zy, uwer smaad deelachtig,
Uwe vrye g'naê geniet,
Die zo stroomend, ryk en krachtig
Uit uw' Liefde-wonden vliet.

^{3.}
Jefus hert heeft met erbarmen
Reeds zo menig hert geroert,
Meenig reeds met Moeders armen
Ter bekeering ingevoert.
En, na dat zy 't eens geworden,
Heeft Hy zyne lust daaraan,
Voert haar in des Kruices orden,
Verder langs een zeek're baan.

^{4.}
Nu, wy bidden U, ô Vader,
Wyl g'uw Volk zo waardig acht,
Kom met Geest en Vuur ons nader,
D Wees

Wees ons streng, en wees ons zagt.
 Dat w' een zout op aarden blyven,
 En een licht in 't krom geslacht,
 Dat zy, die in jammer dryven,
 Worden tot uw heil gebragt.

No. 820.

Hoe zaalig leidt Godt hen, die zich vereenen
 Met Hem ! dat elk zich diep verwond'ren moet.
 Dan geeft Hy hen veel waters om te weenen ;
 Dan zalfst Hy hen met ryken overvloed.
 Zyn Vader-hert is steeds genoeg voor haar.
 En als hun voet maar op zyn wegen gaat,
 Of schoon 't verstand niet veel daar van verstaat,
 Word hen dog haast zyn liefde openbaar.

2.

Wel hen, die Hem hun leeven overgeven,
 En met hun Heer aan 't Kruis gestorven zyn ;
 Dan zyn zy vry, en vangen aan te leeven,
 Als 't vleesch versterft en als de Geest gewint.
 Wel hen, wien niets als Jesus is bewuft !
 Hy, Hy, wiens oog der Menschen werk aanschouwt,
 Heeft ook een hert dat eeuwig trouwe houdt,
 En goed te doen is all' zyn' Vorsten-lust.

3.

Waarom word dan des Heilands Volk niet wyzer?
 Vertrouwende hun Koning alles toe,
 En bouwt op Hem als op een Rots van yfer,
 Gelooft zyn woord dat hy 't onfeilbaar doe.
 Wy waagen goed, en bloed, en eer daaraan,
 (Want dus heeft Hy zich steeds by ons getoont)
 Dat

Dat Jakobs God zyn woord met waarheit kroont.
Geloov' het elk die wil, en elk die kan.

N°. 1061.

I.
IN onz' eerste g'naade-dagen
Word men van het Lam gedragen,
Eindlyk moet men leeren waagen,
Zelver zynen weg te gaan.

2.
Moet men ook door doornen breken,
Nimmer blyft men nogtans steeken,
't Meeslekwaad is maar ons schrikken,
Want de Zeege staat ons vast.

3.
Laat ons onzen Leidsman looven,
Voor veel doorgevoerde Proeven,
En voor die wy voorts behoeven,
En die tegenwoordig zyn.

4.
O men heeft nog veel t'ervaren!
Maar Hy weet ons te bewaaren,
En Hy zal geen moeite spaaren,
Tot Hy ons te regt gebragt.

5.
Liefde ! hier is onze wille,
O volmaak die ! wy zyn stille;
Dat uw volheit ons vervulle!
Met de nood'ge moed en kracht.

6.
Maak in alles ons regt grondig,
Kindlyk, zuiver en onzondig,

Oeffen zo ons steeds en stondig,
Tot wy niets als Eenvoud zyn.

7.

Is dog uwe Kruis-gemeente,
Een veracht en klein gesteente,
Ongezien, dog uw gebeente,
En dat is genoeg voor Haar.

8.

Breng een yder uwer Planten
Door de kracht van uwen glansse,
In-en uiterlyk in 't gansche,
Tot zy worden 't geen Gy waart.

No. 828.

DE Liefde zal ons Leiden,
Den weg bereiden,
En ons haar werk beduiden,
Tot meen'gerly,
Of 't voor ons tyd te stryden,
Of 't Rust-dag zy.
Wy zien bereids van wyden,
En trap en tyden,
Van 't zaalig ziels-verblyden,
Maar trouw ! maar trouw !

No. 1080.

I.

GY innig geliefde Verlosser der Zond'ren !
Gy Vader der kleine, der heilige kind'ren !
Gy Broeder der arme verganklyke vaten !
Gy Bruigom der zielen, die alles verlaten !

2. Hoe

2.

Hoe heilzaam hebt Gy ons des doods macht ont-
togen!

Hoe zuiver verlichtte Gy herten en oogen!
Hoe hebt Gy ons eerst door de wet voortgedreven,
En nu door Genaade het leeven gegeven!

3.

Gedankt zy uw trouwe, liefhebbende wille;
Het grondig gebogene hart is U stille.
Tot wy, door Geloof en Vertrouwen, in d'orden
Der Booden des Lammes gestelt mogen worden.

4.

O laat ons van dage tot dage ervaren,
Uw liefde, genaade en gunstig bewaaren,
Een yver voor 't huis des gekruicigden Vorsten,
En heilige vlammen, en Goddelyk dorsten.

5.

Geef, dat wy de Mann'lyke sterkten erlangen,
Aan 't Voorhoofd het teken der zalving ontfangen,
Dat all' onze Leeden van 't heilige buigen,
Van 't innige weezen en yver getuigen.

6.

Zo kan men het Lam, tot een nuttelyk ftryder,
Den Heiland der Zondaars, ten wege-bereider,
In alles Hem worden een Dienaar van waarde,
Op deeze nu eenmaal gezeegende aarde.

No. 988.

1.

Goede Liefde zie dog neêr,
In genaaden,
Op Hen, die uw Jok zo teêr

D 3

Op

Op zich laaden,
En die U de lichte laft
Na te draagen,
Zich met blydfchap waagen.

2.

Zy zyn U zeer wel bekend,
Hunne Naamen
Waren in uw hand geprent,
Eer zy kwaamen,
En zy kennen uwe ftem
Ook gansch eigen,
Laat al 't and're zwygen.

3.

Laat den gang beg'nadigt zyn,
Dien wy treden,
Laat uw woord tot kracht gedy'n
In uw' Leeden.
Slae den vyand door dat zweerd,
Breng Hem t'onder.
Gy doet gaarn een wonder.

No. 657.

1.

MAria heeft het beſte deel verkoren,
Dewyl zy haaren Heiland mint,
En aan zyn voeten zit, en 't leeven vindt.
O zaalig! die zich acht voor Hem geboren,
Die, als hy zyne ſchoonheit kent,
Zich vol van liefde naar dien Jeſus wendt.

2.

Voorwaar, Hy is het beſte deel in 't leven,
Daar Hy niet is, is niets als ſmert,

Hy

Hy is de Vreede vorst, in wien het hert,
In wien 't alleen zich kan te vreeden geeven.
Dies, die zich gansch aan Jesus geeft,
Het beste deel gewis verkoren heeft.

3.

Wat helpt het u gezond te zyn of schynen?
Wat helpt u 't Goed, ô aardsche Gast?
Wat is uw Vreugd en Lust? Des Geestes last,
Die nog zeer haast met alles moet verdwynen,
Wat helpt all' 's weerelds schyn genot,
Zo Jesus niet uw deel is en uw lot.

4.

Maar is u regt uw Heiland Groot geworden,
En hebt gy zyne kracht gesmaakt,
Heeft Hy u tot zyn eigen kind gemaakt,
Zo mag u all' het aardsch' ontnomen worden,
Hy zal nogtans uw Alles zyn,
Uw hulp in nood en dood, uw troost in pyn.

5.

Het blyft dan waar, Maria kiest het beste;
Hoe dat zich alles keert of draait,
Wat Noordewind haar over 't Lichaam waait,
By Jesus zit zy in een kalm geweste.
En wyl zy in zyn' Liefde leeft,
Zy 't goede deel gewis verkoren heeft.

No. 541.

I.

O zoete Stand! ô zaalig Leeven!
Dat uit de waare Eenvoud vloeit,
Daar 't hart zo is aan God gegeven,
Dat *Christus* zin de zonden boeit,

D 4

En

En daar de *Geeft* des Heilands leeven
In 't harte stelt, in licht en recht,
Deez' Eenvoud in de ziel geweeven,
Die is 't, die alle hoogtens slegt.

2.

Daar andere, vol drifts, na trachten,
Is zulk een harte Kinderspel;
't Geen meenig een geen kwaad zou achten,
Is zulk een ziele reeds te veel.
Waarom? Hier moet de weereld sterven;
Hier is het: Raak niets onreins aan.
Men kan het Kleinood niet beërven,
Eer alles rein is afgedaan.

3.

De Hemelspys is veel te zoete,
Voor 't harte dat in Jesus leeft,
De Bruid bewaart hert, hoofd, en voeten;
Of zo haar yetwes nog aankleeft
Van 's weerelds dwaaze ydelheden,
Dat is voor haar een bitt're pyn.
Want is men regt tot God getreden,
Men tracht van alles rein te zyn.

4.

De Eenvoud houdt de ziel gesloten,
Schoon 's weerelds *Geeft* rondom haar woelt,
Zoekt in 't verborgene dien Grooten,
Dien God, in wien zy rust gevoelt.
Als zy het huichel volk in lusten
Der weereld en haar' ydelheit,
Ook onder goeden schyn, ziet rusten,
Waakt zy, en staat in kamp en strydt.

5.

d'Eenvoudigheit heeft geen zieraaden,
Als 't Rood van Jesus kostlyk bloed,
Haar trek naar hemelsche genaaden,
Scheidt d'aardsche dwaasheit van 't gemoed.
Een kind van God gaat wisse treden,
En draagt Zyn beeldnis schoon en rein,
Hoe zou 't van 's weerelds ydelheden
Dan langer ingenomen zyn?

6.

Van zorgen, nood, en alle plaagen,
Van agterdogt, van aardsch verdriet,
Of nyd of haat, die and'ren knagen,
Weet Christus Zin en Eenvoud niet.
Die schat, dien zy in 't hert gaat dragen,
Beveiligt haar voor allen nyd,
Schept ymand meê daarin behagen,
Zo ziet men haar op 't diepst verblydt.

7.

O kostlyk beeld! een ziel t'aanschouwen,
Die zich in Christus Eenvoud kleedt.
Wat slaapt gy Maagden! dwaaze Vrouwen,
De Bruigom komt, hy is gereed.
Wat zyn de Lampen die niet branden!
Wat is een valsche Maagden-schyn!
Neemt Oly, d'Eenvoud, in uw handen,
En laat de weereld weereld zyn.

8.

O Jesus druk, druk dog myn herte
Die kinderlyke Eenvoud in.
Ruk, ruk, al waar't met duisend smerten,
De weereld uit myn ziel en zin.

Des Ouden Adams beeld en teken
 Draag ik niet meer; wilt uw Livry,
 d'Eenvoud, ô Jesus, in my kweeken.
 Dat nieuwe Schepfel blyv' in my.

No. 365.

1.

O Doorbreker aller banden!
 Gy die altyd by ons zyt;
 By den arbeid, spot en schande,
 Maakt uw troost het hart verblydt.

2.

Oeffen verder uw' Gerichten
 Tegens onzen Adams aart,
 Tot de Geest, van haar gewichten
 Los gemaakt, flyg' hemelwaart.

3.

Is het dog de wil des Vaders,
 Dat g' uw werk voleindt met magt?
 Is 'er in uw' volheitsaders
 Hiertoe wysheyt, liefd' en kragt?

4.

Op dat niemand gae verloren,
 Van die U gegeven zyn,
 Maar dat Gy hen van den tooren
 Redt, en brengt ter Ruststand in.

5.

O zo moet Gy ons volmaken!
 Wilt en kont Gy anders, Heer'?
 Is ons Leeven niet Uw zaake?
 Ziet uw oog niet op ons neer?

6. Schoon

6.

Schoon wy als verſmaad'de Leeden,
By de menſchen zyn geacht,
Wyl door 's kruiffes ned'richeden
Wy der weereld zyn geſlacht'.

7.

Zie dan neer op onze banden.
Ziet uw Schepſel roept en ſchreit,
Smeekt U met gewrongen handen,
Maak het los van d'ydelheit,

8.

Van de dienſtbaarheid der zonden,
Van het vleefch, dat haar zo drukt,
Daar het alle dag en ſtonden,
Zuchtend, onder gaat gebukt.

9.

Geef ons krachten, hoor ons ſmeeken,
Help ons, Heer', hier is de hand,
Help door alles heen te breeken
In de vrye Kinderſtand.

10.

Menſchen-vrees en bloê vertzagen,
Weg met uw vernufts beleid,
Weg met vrees voor ſmaad of plagen,
Weg met 's vleefches tederheit.

11.

Heer verbreek, vergruis als aarde,
't Hart, verhardt door boosheit groot,
Wat is U de Menſch van waarde,
Als hy leeft in zonden dood!

12.

Hef ons uit het ſtof der zonden,
Werp het Slangen-broedſel uit,

Maak

Maak ons vry, die gaan gebonden,
Als uw' onbevleete Bruid.

13.

Ruft die vleesch en bloed bevoordeelt,
Blyv' ons eeuwiglyk ontwent;
Geef ons, 't geen Gy nodig oordeelt,
Voor ons korte leevens-end.

14.

Wy gelooven, ja wy binden
Ons aan U, en houden vast,
Tot wy de verlossing vinden,
Van de zond' en 's vleesch's last.

15.

Heerscher heersch, en geef de Zeege,
Koning voer uw regiment,
Slac den vyand allerwegen,
Maak der flaverny een end.

16.

Laat de zielen uit hun kuilen,
Om uw dierbaar offerbloed,
Dat wy ons niet meer verschuilen,
Want Gy meent het met ons goed.

17.

Ach! de last dryft ons tot schreijen,
Alle roepen wy tot U:
Wilt ons, Heer', dog eens bevryen,
Vang maar aan, maar kom dog nu.

18.

O hoe dier zyn wy verworven!
Om geen weerelds roof te zyn,
Jesús! zyt gy dan gestorven?
Moet Gy ons ook maken rein.

19.

Rein en vry en gansch volkomen,
Dat wy zweemen naar uw beeld,
Dan zal uw genaade stroomen,
Als wy zyn uit U geteelt.

20.

Liefde ! trek ons in uw sterven,
Laat met U gekruisfigt zyn
Al wat niet uw Ryk kan erven,
Voer in 't Parady's ons in.

21.

Dog Gy zult, gy zult wel komen,
Kleeft Ons maar geen traagheit aan.
't Zal ons zyn, als waaren 't droomen,
Als wy in uw' Vryheit staan.

No. 390. vs. 6, 7.

1.

O Heiland, schoonste vreugd en roem,
Wien ik myn schat en rykdom noem,
O dat ik elk kon wyzen an,
Hoe hoog uw naam verblyden kan.

2.

Dog is Geloof en Liefd' in 't hert,
Dit daad'lyk ondervonden werd.
Maar wie U niet in 't herte heeft,
Is dood, hoewel zyn Lichaam leeft.

No. 418.

No. 418.

V^{I.}ader, vol van Liefd' en trouwe,
Die door Liefde, zonder rouwe,
My in Christus hebt bemint,
Die my hebt in Hem verkooren,
Eer ik was op aard gebooren,
Als een arrem Adams kind:,:

2.
Wat hebt Gy my lang gedraagen,
Vat des toorens, waard uw plaagen,
Met een vaderlyk geduld?
Gy, schoon ik niet wilde koomen,
Hebt my dog niet weggenomen,
Midden in myn zonden schuld:,:

3.
Toen ik dagt, ik was een Christen,
En daarvan te spreekken wiste,
Kerk en Altaar woonde by,
Las en zong, en bad daar nevens,
En den Armen goed deed tevens,
Was het dog maar schyn in my:,:

4.
Zo was myn voorgaande leeven,
Tot Gy my hebt licht gegeven,
En my uit den dood gewekt.
Mogt ik U nu regt beminnen!
Mogt ik all den dag bezinnen,
Hoe my uw genaade trekt:!:

5.
Wilt my door uw Geest geleiden,
Ja wilt zelve my bereiden,

Zo

Zo als Gy uw kind verlangt.
 Gy kont helpen, sterken, gronden,
 Middel, tyd en wegen vinden,
 Dat myn ziel uw heil ontfangt.,:

6.

Ik wil gaarne houden stille,
 Myne heil'ging zy uw wille,
 Laat myn herte brandend zyn,
 Liefste Jesus, U t'omarmen,
 Die my aanzag met erbarmen.
 Blyf Gy myn, ik blyve dyn.,:

7.

Ik wil naar uw herte streeven,
 En aan uwe Liefde kleeven;
 Geef myn herte vasten grond,
 Dat ik in opregtheit handel,
 Zuiver in de Liefde wandel,
 Naarden zin van 't heil verbond.,:

8.

Heer bekeer dog ook de mynen,
 Laat hun aardfche zin verdwynen,
 Toon aan hen uw aangezicht;
 Toon uw Herte, trek hen krachtig,
 Zy hen door uw Geest te machtig,
 Breng ze tot het waare Licht.,:

9.

Laaten U aan alle oorden
 Kinderen gebooren worden,
 Dat veel duifend komen aan,
 Die U voor hun Herder kennen,
 Die zich agter U gewennen,
 En met ons ten Hemel gaan:

No. 560.

I.
Lieffte Heiland naak tot my,
Roer myns herten gronden,
Maak my van myn zonden vry,
Door uw bloed en wonden.

Geef dat ik
Inniglik
U in Liefd' ontmoete,
d'Aarde treê met voeten.

2.
Schepfels wykt, en wat myn ziel
In haar rust wil flooren,
Myn gemoed swygt Gode stil,
'k Wil hem spreken hooren.

O ! fchep Gy
Vreed' in my,
Werk naar uw behaagen,
In my t'allen dagen.

3.
Trek by een 't verftrooit gemoed,
Werp myn hoogmoed neder,
Maak 't verwerde regt en goed,
Maakt, 't geen hard is, teeder.

Want alsdan
Zal voortaan,
In myn gansche leeven,
Niets als Jefus leeven.

No. 501.

No. 501.

Als ik het Niet nam wel in acht,
 Niet zocht myn Eige Leeven,
 Wierd ik op regten grond gebragt,
 Waarna een ziel moet streeven.
 Ik vond het leeven in myn dood;
 O wonder booven maten!
 Ik kreeg het hoogste Goed in God,
 Toen ik my had verlaaten.

2.

Zo haast ik lust, en eer, en goed,
 En 't Schepfel gansch liet vaaren,
 Kon myne ziel, vol liefde-gloed,
 Zich met den Schepper paaren;
 Ik heb erlangt, na langen stryd,
 Myn harts begeert', den Zeegen,
 Ik ken geen vrees, ik ben verblydt,
 Nu ik dit heb verkregen.

3.

Ook, wyl ik zink in d'Eenvoud in,
 En alles mee laat zinken,
 Zo vind ik God in ziel en zin,
 Die my zyn Licht laat blinken.
 Zelfs duisternis is nu myn licht,
 Ontlast van d'Eigen Liefde,
 Want God verlicht my myn gezicht,
 En voert m' in zyne Liefde.

4.

Geleerden komt, en treedt in 't Niet,
 Uw wysheit is maar raazen.

E

Wat

Wat brengt zy u, als ziels-verdriet!
 En gy blyft eeuwig dwaazen:
 Maar zaalig Hy die d'Eenvoud vindt,
 En daar by heeft begonnen,
 En zyn vernuft, zo dwaas en blind,
 Daar door heeft overwonnen.

5.

In 't Niet zyn word ons alles klaar,
 Voorhenen gansch verborgen,
 De liefde word ons hier niet zwaar,
 Men heeft voor niets te zorgen,
 Men is de rykste Mensch op aard,
 En d'armste aan begeerte,
 Dewyl onz' eigenwillig' aart
 Gekruisfigt is in 't herte.

6.

d'Eenvoudigheid is los en vry,
 Is; Heer, en zal 't wel blyven,
 By haar is d'opperheerschappy,
 Den vyand te verdryven;
 Zy maakt de ziel vernoegt en stil,
 Niets kan met haar vermengen;
 Zelfs al wat haar bestormen wil,
 Moet haar den vrede brengen.

7.

O Eenvoud! aller eere waard,
 Men kan in U zich gronden;
 Zy stygen hemelwerts van d'aard,
 Die U waaragtig vonden.
 Door U ontfangt men 't hoogste Lot,
 En kan die waarheit leeren:
 Dat Hy, die groot wil zyn in God,
 Moet Niets te zyn begeeren.

N°. 644.

I. **I**N God verborgen leeven,
Hem maar aankleeven,
In God verborgen leeven,
O schoone stand!
Zich gansch aan Hem te geeven,
Met hart en hand.

2.
Myn ziele zegt zo lange,
Haar wierd zo bange,
Myn ziele zegt zo lange,
Nu heeft zy rust;
Ik heb 't geen ik verlange,
Gansch nae in 't huis.

3.
Het Schepfel is verzwonden,
Daar dit gevonden;
Het Schepfel is verzwonden,
Als God na by.
De Geest is Hem verbonden,
En eeuwig vry.

4.
Hoe is de rust zo zoete,
Die ik geniete!
Hoe is de rust zo zoete,
In stillen grond!
Daar ik aan Jesus voeten,
Zit t'aller stond.

5.
Wie deeze Rust wil vaten,
Moet alles laten;

Wie deeze Rust wil vaten ,
 Moet innig zyn ,
 God lieven en zich haaten ,
 Volftandig zyn.

6.

God zuiver en alleine ,
 In alles meine ;
 God zuiver en alleine ,
 Zy all uw goed
 Eenvoudig , ftíl en kleine
 Gy worden moet.

No. 798.

1.

Het Christendom is geensins fwaar ,
 Het is niet fwaar , naar 's Geestes zin te leeven ,
 Als voor het vleefch ; den vleefche fchynt het naer ,
 Zich zelve gansch in Christus dood te geeven :
 Maar Christus zelv' voert in ons t'aller tyd
 Den fwaaren ftryd.

2.

Een Kindje hebt gy flegs te zyn ,
 En anders niets te doen als 't lichte lieven.
 O bloode ziel ! Uw' Heiland werkt geen pyn ;
 Het kleinste Kind kan zyne Moeder lieven.
 Wat fchroomt gy dan ? Verban uw vreeze maar ,
 Het is niet fwaar.

3.

Uw Vader vordert flegs uw hert ,
 Op dat Hy 't gansch vervull' met zyn genaade ;
 De goede God maakt geen en Mensche fmert ,
 Uw Eige wil alleen doet u het kwaade.

Die

Die Hem zich geeft gewillig in den dood,
Bevangt geen nood.

4.

Werp, werp geruſt uw kommer weg,
Die 't hert verzwakt, die vrugtloos u zou plaagen,
Geloof alleen, en wees getrooſt, en zeg;
(Als angſt of vrees uw zwak gemoed komt knagen)
Myn Vader, zie my met Erbarming aan,
Zo is 't gedaan.

5.

Bezit uw ziel voorts in gedult,
Kont gy terſtond des Vaders hulp niet merken;
Misgrypt gy u, miſt gy door eige ſchuld,
Smeek om genaë, en dat zyn Geeſt u ſterke:
Zo is 't by Hem, als of 't een Kind ver ziet,
Als niet geſchiedt.

6.

Stel in 't Geloof uw hert te vreeën,
Al zou het nacht en donker om u weezen,
Uw Vader doet niets kwaads met u, ô neen!
Gy hebt by Hem voor wind nog ſtorm te vreezen;
Ja ziet gy weg nog ſpoor, niets als gevaar,
Geloof Hem maar.

7.

En ziet, haalt breekt uw licht weer aan,
Dat gy uw Heil met blydſchap zult aanſchouwen,
Voorwaar 't zal u naar uw Geloove gaan;
Gy moogt u op uw' Vader gansch vertrouwen.
O! zie, hoe 't waare Chriſtendom gewis
Regt zaalig is.

8.

Wat zuimt gy dan! wie heeft geen luſt!
Om zich aan God regt kind'lyk heen te geeven.

Gae toe, myn ziel, geniet die zoete rust,
 In vrede zult Gy voor uw' Vader zweeven.
 Werp gansch getroost all' uw angstvalligheên
 Op Hem alleen.

No. 539.

M^{1.}Yn Vader, Gy, die myne borst
 Met Liefde hebt vervult,
 Na dat Gy zaalig hebt gestilt,
 Myn smert en zielen-dorst.

^{2.}
 Myn hert is teêr tot U gezind,
 Met diep' eerbiedigheid,
 En wenscht, dat Gy my zelv' bereidt
 Tot een eenvoudig Kind.

^{3.}
 O Zaalig elk! die U erkent,
 En uwen grooten Zoon,
 Als gy van uw genaade-troon,
 Uw Licht in 't harte zendt.

^{4.}
 De weereld, die van uwe pracht
 Doorvlochten is allom,
 Al 't Schepfel, schoon 't is doof en stom,
 Verkondigt uwe macht.

^{5.}
 Die zich van u heeft afgewendt,
 Is d'arme Mensch alleen,
 Hy is met 't ydel niet te vreên;
 Dewyl hy U niet kent.

6. En

6.

En zy, die eenigfins een roof
 Van U geworden zyn,
 Gemenelyk verschillig zyn,
 Van Zin en van Geloof.

7.

Voor deezen zyt Gy al te goed,
 Voor and'ren te gerecht,
 En daarom hebt Gy Kind nog Knecht
 Die uwen wille doet.

8.

Wat gaan die buiten zyn my aan!
 Wat my belangt, myn God,
 Ik dien U bly, myn loon zeer groot,
 Op myne Pelgrims baan.

9.

Ik doe niets als alleen door dy,
 Uw jok is my een luft,
 Na dat myn ziel U heeft gekust;
 Ik heb U lief, Gy my.

N°. 1034.Wyze: *God is tegenwoordig.*

W^{I.}Eeder tyd verloopen,
 Goede trouwe Liefde!
 Zedert gy myn ziele griefde,
 En my hebt getrokken
 Uit het flyk der zonden,
 En geheel met U verbonden.
 U zy dank, leevens lang,

E 4

Van

Van my arme Maade,
Voor zo veel genaade.

2.

Allertrouwste Liefde!
Mogt ik U regt pryzen!
In den Geest U dienst bewyzen!
Als ik uw genaade,
En uw' ziels-geschenken
Inniglyk kom na te denken,
Buig ik my, Lam! voor dy,
En moet van verblyen,
Liefde-traanen schreijen.

3.

Uitverkoore Bruigom!
Zie dog op my armen,
Met uw' oogen, vol erbarmen.
Voor U legt myn ziele
In het stof zich neêder,
Sterk dog myn Geloof, zo teêder.
Uwe trouw, Heere, houw
My steeds aan uw zyde,
Trek met my ten stryde.

4.

Gy kent myn verlangen,
En wat my kan laaven;
O zo geef my deeze Gaave:
Anders niets te kunnen,
Anders niets te weeten,
Als U kussend' Jesus * heeten.
Bruidegom! Kom, ey kom!
O dat eerst uw Liefde
Kussend' my doorgriefde!

* Matth. I: 21.

5. Man

5.

Man en Hooft, vergun my,
Dat ik my verblye
Onder uwe Maagden-Rye.
Want ik heb verkooren,
Door uw gloed gedreeven,
Niets als *Lieven* all' myn leeven.
Heilig Lam, laat uw vlam
Gansch myn hert doorgloejen,
Bind het in uw boejen.

6.

Nu, daarby zal 't blyven,
U tot Bruigom kiezen.
Mogt ik U dog nooit verliezen!
Dit, dit zy myn Alles,
Ja myn Eenig Leeven,
Voor des Bruigoms oogen zweev
Keeten my aan uw zy.
Hebt gy my verkooren,
Wilt my 't oor doorbooren.

N°. 216.

I.

Voor 's Bruigoms oogen zweeven.
Is regte zaaligheid;
Een nimmer wank'lend leeven,
In de verborgenheit.
Niets konnen, niets verkiezen,
Niets weeten, als met lust
In Jesus zich verliezen,
Dat 's waare zielen-rust.

2.

Men staat , van slaap verreezen ,
In Christus vrindschap op ;
Men heeft geen straf te vreezen
In 's Leevens ganschen loop.
Men eet en drinkt in liefde ,
Voelt honger en gebrek ,
Maar tot onz' eeuw'ge Liefde ,
Is onze grootste trek.

3.

Is dan de dag verlopen ,
Zo sluit men , wel te moê ,
En 't hart voor Christus open ,
Zyn sluim'rend' oogen toe.
Ook worden in de droomen
(Zou men in droomen zyn)
Geen beelden ingenomen ,
Als Christus glans en schyn.

4.

Men blyft geduurig waaken ,
Eenmoedig , dag en nacht.
Zo is men op 't verzaaken ,
Van al het aardsch , bedagt.
In hooren , zien en voelen ,
Hoort , ziet en voelt men niet ,
Als smerten ons doorwoelen ,
Weet men niet wat geschiet.

5.

Gewis , wie eerst de zonden
In Christus bloed verdrenkt ,
En ylings en van gronde
Zich aan zyn Heiland schenkt :
Die kan zeer heilig hand'len ,

En.

En kan vast anders niet.
O Jesus! leer ons wand'len,
Zo als 't uw Geest gebiedt.

Nº. 784.

O ^{I.} welk een genaade legt
In de Liefde!
O dat ons de Liefde regt
Innig griede!
Zonder Liefde leeft men niet,
Dat is richtig,
Zy maakt 't leeven wichtig.

2.

By de liefde word de last,
Onder 't drukken,
En waaronder 't zielen past,
Zich te bukken,
Ligt gelyk een Vedertje;
Men mag vraagen:
Heeft men yets te draagen?

3.

't Lieven is de zoetste lust,
Zonder klachte;
Zy voert tot de zielen-rust
Ons zo zagte,
Dat men nog van niemand weet,
Wiens begeeren
Was, daaruit te keeren.

4. Als

4.

Als men zich aan Jesus Christ
 Gansch verhandelt,
 En in hem verliefet is,
 En zo wandelt:
 Heeft men (want de Liefde dryft)
 Vaste treeden,
 En gewisse schreeden.

5.

Dan is lyf, en zin, en moed,
 Vol genaade,
 Dan gaat alle arbeid goed,
 Zonder schaade.
 Zien zich Eensgezinden aan,
 Dat maakt blyde,
 Buigend, fris ten ftryde.

No. 219.

1.

En regt gebooge Zin,
 Denkt wel van zynen Naasten,
 En spreekt van Hem ten besten,
 Zich zelven spaart hy min,
 Maar leert zich zelfs verachten,
 Zyn werk niet hoog te achten,
 Behaagt zich niet daar in;
 Zo doet gebooge Zin.

2.

Dat dan uw Geest my dryf,
 Heer, tot een misgevalen,
 Steeds in myn werken allen,
 Dat ik in Demoed blyf.

Want

Want dien geeft Gy genaade ,
 Die op des Ootmoeds pade
 Wand'len gestadiglyk ,
 Daarom , my hiertoe dryf.

3.

Ja help tot deezen Zin ,
 En prent het in myn herte ,
 Is 't nodig , ook met smerte ,
 Dat ik een Kind slegs bin ;
 Niet stae naar hooge dingen ,
 Maar houw my tot geringen ,
 Tot deezen Kinder-zin
 Dryf my , myn Heiland in.

No. 1095.

1.

Ziele , kom , wilt uwen Koning eeren.
 Of denkt Gy , dat zyn glans u zal verteeren ?
 Neen , worm der aarde ,
 Hy verhoogt u Zelv' tot zulk een waarde.

2.

Ja , Gy hebt Hem waarlyk 't hert ontnomen ,
 Als Gy schreijend' tot Hem zyt gekomen ,
 't Zyn Liefde traanen ,
 Die den weg tot zyne Liefde baanen.

3.

Zulke Zielen wil de Koning laaven ,
 Die , als zy Hem brengen haare Gaaven ,
 Met armoe blinken ,
 En die gansch in zyn Genaade zinken.

4. Kom

4.

Kom, en leg u aan zyn voeten neder;
Laat u sluiten aan zyn Liefde-ketens teeder,
En 't oor doorbooren,
Want Gy zyt dog maar voor Hem gebooren.

5.

Zeg tot uwen Vrind en Heere verder:
Ik blyf voortaan uw Schaap en Gy myn Herder,
Gansch door te breken,
Wil ik heden u op nieuws verspreken.

6.

Zyne vlamme, die ons hert verflonden,
En ons innig heeft met Hem verbonden,
Brand' alle tyden,
Als wy voor den Menschen Hem belyden.

7.

Deeze Pelgrimschap, waarin wy wand'len,
En niet naar onz' Eigen wille hand'len,
Kan zelv' getuigen,
Dat wy van niets weeten als van buigen.

8.

O hoe zullen wy daar booven ons verheugen!
Als wy ons Verbond vernieuwen meugen,
In d'uitverkoorne
Gemeente, die Bruid! die Eerstgeboorne!

9.

Inniglyk Geliefde, wy bemerken
Nog deeze smert, by all' ons Liefde-werken,
By all ons branden,
Dat het onzen moed ontbreekt aan handen.

10. Dog

10.

Dog hier zyn wy, om U te verzellen,
 Wilt Gy ons op grooter Proeven stellen,
 't Is ons begeren,
 Ons in uwen Dienst gansch te verteeeren.

No. 785.

1.

Zaaligheden, zaaligheden,
 Borgers van het Kanaan!
 Zyt gezeegend, heil'ge Leeden!
 Jesus blikk' u vrind'lyk aan.

2

O wie moet zich niet verbly'en!
 Dog met diep geboog'nen zin.
 Wie is 't, die niet t'allen ty'en,
 Licht des Vaders, U beminn'!

3.

Wie zal antwoord voor Hem vinden,
 Die zyn Heiland niet greep aan,
 Als Hy zyn Genaade winden
 Over zyne ziel liet gaan!

4.

Bron van Liefde! vol genaade,
 Diep buig alles voor U neêr,
 Ook met woorden, meer met daaden,
 Hert en wandel, hoogste Heer.

5.

Laat niets aan ons ov'rig blyven,
 't Welk niet voor en met U is.
 Want U willen w' ons versichryven,
 Die ons Alles zyt gewis.

6. Geef

6.

Geef ons tevens deeze Beede:
 Dat uw Naam geheiligt zy,
 Wy een Zout zyn hier beneden,
 En van alle domheit vry.

7.

Maak ons U tot een Gemeente,
 Welke onder spot en hoon,
 Glinster' als een Eélgesteente,
 Uwe ziel ten arbeids-loon.

No. 1054.

W

1.

ilt my uwe Volheit geeven,
 Jesus, ziet, ik heb niet.
 Kunt Gy 't aanzien, ô myn Leeven!
 Ach wierd dog myn Geest ontbonden,
 Van de Zonden!

2.

Gy zyt licht, en ik ben duister;
 Gy zyt rein, ik gemein;
 Ik ben zwak, Gy kracht en luister.
 O Verlosser van de zonden!
 Laat U vinden.

3.

Zou myn Heiland my niet heelen!
 Hoe? hing Hy, dan om my,
 Aan het kruis vergeefs vol builen?
 Zoud' ik in den dood steeds sweeven,
 By het leeven?

4.

Ey, de Liefde moet dog lieven.
 Zou zy dan, daar zy kan,
 Myn verstorve Ziel niet grieven?

Na

Nu zy zal dog ook des Armen
Zich erbarmen.

5.

Maar, ô! waarom duurt het lange,
Eer uw spoed hulpe doet,
Spoed u, anders is my bange,
Dat de dood my overyle,
By 't verwylen.

6.

Nog is niet myn uur gekomen,
Lievst my, buige dy,
Tot ik u heb aangenomen;
Ik zal u gewis bevryen,
En verblyen.

N°. 18.

1.

LAat ons God den Heere pryzen,
En verbreiden;,: zynen roem;
Heffet op de zoete wyzen,
Gy, die zyt zyn;,: Eigendom!
Eeuwig duurt zyn teêr erbarmen,
Eeuwig wil hy ons omarmen,
Met zyn Liefd' en Gunst, zo mild,
Niet gedenken onze schuld.
Pryzet eeuwig zyn genaade,
Gy, die zyt van Abrams zaade,
Roemt Hem eeuwig om zyn werken,
Geeft hem eere;,: looft dien sterken.

2.

Eer ooit Mensche was gebooren,
Heeft Hy ons bereids gekent,
En in Christus uitverkooren,
Zyn genaê tot ons gewendt.

F

d'Aa-

d'Aarde met haar Heyr-gewemel
 Dienen ons, ja zelfs de hemel,
 Wyl wy door zyn Eenig Kind
 Hem tot Kinders zyn bevrindt.
 Eeuwig, eeuwig duurt die vrede,
 Die Hy ons in Hem deelt meede;
 Eeuwig zy 't in hert en zinnen,
 Boven alles Hem te minnen.

3.

Laat ons nu dan, met verblyden,
 Tot den lieven Vader gaan,
 En in zyne Liefde weiden,
 Als Zy doen, die voor Hem staan;
 Heilig, heilig, heilig zingen,
 En het Halleluja bringen
 Onzen God, en ook het Lam,
 Bruidegom uit Judaas stam.
 Laat ons zyne groote daaden
 Roemen, en het werk der g'naden,
 Dat hy eeuwig ons verkoren,
 Nu tot Kinders heeft herboren.

4.

Leert aan Jesus u gewinnen,
 Die u tot den dood bemint,
 Dier gekogt heeft, leert hem kennen
 Als uw Broeder, Raad, en Vrind,
 Als uw sterken God in 't stryden,
 Als uw lust in u verblyden,
 Als uw waard' Immanuel,
 Als uw Troost en beste Deel.
 Eeuwig, eeuwig duurt de vrede,
 Die zyn Liefd' aan ons deelt meede,

Eeu-

Eeuwig zullen wy hem looven,
Hier, en in des Hemels hoven.

5.

Treedt maar heen, getrooft, ten Troone,
Daar 't geslachtte Lam te zien.
U kan dog van Godes Zoone
Niets als Liefd' en Gunst geschien.
Hy verwacht u met verlangen,
Om met armen u t'omvangen,
En het allerhoogste Goed
Meê te deelen, door zyn bloed.
Groote g'naad' is daar te vinden,
Hy wil zich met ons verbinden,
Dat ons nimmer yets zal scheiden
Van zyn Liefd', die ons zal leiden.

6.

Hy bied in deez' g'naade dagen
Elk zyn Godheits Volheit aan,
En 't is waarlyk zyn behagen,
Dat maar elk tot Hem mag gaan.
Niemand heeft zich hier te schaamen,
Neen, hier heeft men slegs te neemen,
Wie een hong'rig herte heeft,
Word vervult, verzaadt, en leeft.
O genaade voor genaade!
Volheit stroomt 'er vroeg en spaade,
Wellust, die in God maakt dronken,
Word ons eeuwig ingeschonken.

7.

Nu, zo hoor de swakke toonen,
Liefste, van het dankbaar hert
Uwer Dogteren en Zoonen,
Dat aan u geoffert werd.

F 2

Tot

Tot wy t'zaamen eeuwig looven
 Uwe Majesteit, daar booven,
 Daar wy zullen gloria
 Zingen, en Halleluja.
 Prys en dank, en macht en eere,
 En wat meer zyn roem vermeere,
 Word' aan onzen God gegeven.
 Laat ons Hem ter eeren leeven.

N°. 817.

G^{I.}Y zielen zinkt, ja zinkt ter neêr :
 In liefd' en demoed, en met buigen,
 Voor Jesus, want gy zyt getuigen,
 Dat Hy :,: u is een vriendlyk Heer.

2.

Veel, veel heeft Hy aan ons gedaan :
 Hoe kunnen wy de vreugde weeren,
 Wy zien naar onzes herts begeeren,
 Met blyden :,: Geeft den hemel aan.

3.

Mag dog de weereld, doof en blind :
 Van deeze krachten niets ervaren,
 Als wy maar houden en bewaaren,
 Wat elk :,: van Hem in 't hert bevindt.

4.

Wy merken den verheven rook :
 Der aangestokene gebeden
 Der Heil'gen, in de hoogte treden,
 Der Eng'len :,: wierook brandet ook.

5. Wy

5.

Wy vatten in den Geest ons aan : , :
 In eene Liefdes-grond te zinken ,
 Uit Eene Rotsteens-vloed te drinken ,
 Te gaan : , : op Een genaade-baan.

6.

Zy is , zy is een doorne-steg : , :
 Men moet de ruwheit ondervinden ,
 Edog , men kan 't niet beeter vinden ;
 Het is : , : de gansch gemeene weg.

7.

Leeft voort in dood en doods gevaar : , :
 In 's weerelds stal gebond'ne kalver ;
 Van ons leeft niemand voor zich zelve ,
 Hier sterven : , : wy , en leeven daar.

8.

Maar ô ! wie zyn wy ? wat genaad'
 Dat ons des Avondmaals Bazuine ,
 (O heil te groot voor ons , onreine !)
 Zo vrind'lyk : , : aan het harte slaat.

9.

Wy neemen 't , wyl gy 't geeven wilt : , :
 Wy willen ons niet langer weeren ,
 Wy smeeken 't , wilt U tot ons keeren ,
 En vormen : , : naar uw heilig beeld.

10.

Des Vaders groote zielen-hof : , :
 Moet men met veel gedult begieten ,
 Want alle Planten , eer zy spruiten ,
 Versterven : , : in het buitenst' lof.

11.

Heer help 't ons doen , hier is de hand : , :
 Wy willen U geholpen worden ,

F 3

In

In 't zaalig werk van 's Kruices Orden,
Tot dat wy ;,; gaan in 't Vaderland.

No. 361.

M^{1.}Yne armoê doet my schreijen,
Tot dien Trouwen,
Die my zeegent en maakt ryk.
Jefus, U alleen ik meene,
Als ik weene,
En U smeek zo kinderlyk.

^{2.}
O wie zal my krachten geeven,
Om te leeven,
Dat ik regt myn God beminn'!
Heer, laat my uw' Geest ontfteeken,
En verbreeken
Myn verhardt gemoed en zin.

^{3.}
Jefus, tot U vliedt myn herte,
Vol van fmerte,
En van dorst verdroogt en mat;
Gy kont myn verlangen stillen,
My vervullen,
Dat ik ben verkwikt en zat.

^{4.}
O! verftrooi ze, die my hind'ren;
Gy kont mind'ren;
Der Verzoeking fterke macht.
Myn Geloof blyv' onbezweeken,
U te fpreken,
Zo bevind ik moed en kracht.

5.

Yl met uitgestrekt erbarmen,
Tot my armen,
Druk my eens aan uwe borst.
O! Gy kent dog myn verlangen,
U t'omvangen,
Bruidegom, naar wien ik dorst.

6.

Gy blyft eeuwig myn verblyden,
Ook in 't lyden,
Als my angst en kommer plaagt.
Want Gy zyt die uitverkoorne,
Het verloorne
Hebt gy nimmer weggejaagt.

No. 362.

1.

MYn Vriend, hoe dank ik 't uw genade,
Dat Gy, van uwen hoogen Throon,
Gezien hebt op my arme Maade,
En uwen Schepter aangeboôn.
Hoe dank ik 't uw liefhebbend herte!
Dat my van duisternis bevrydt,
Verworven heeft voor d'eeuwigheit,
Gekocht door bitt're kruiffes smerten.

2.

Ja Bruidegom, wat zal ik zeggen?
Is 't waarheit, of bedrieg ik my?
Dat ik niet meer in 't graf zou leggen
Des doods? en leef ik nu voor dy?
Wanneer is myne ziel den Kwaaden,
Den Vorst der weereld dog ontrukkt?

F 4

En

En in het hemelsche verrukt?
Wanneer bestroomt met uw genade?

3.

Dit heb ik in my waargenomen,
Te zyner uure, zo ik meen,
Dat ik myn Vyand ben ontkomen,
En dat Uw licht myn hert omscheen.
Toen wierd my 't kleed, dat my verheugde,
Als uwe Ester aangedaan,
Toen hing gy my het Zeegel aan
Het Kindschaps-pand, des Geestes vreugde.

4.

Myn Bruidegom en Vorst der throonen,
Wat doe ik nog in deezen tyd?
By Satans stoel is 't schaadlyk woonen?
Myn Schat is nu in d'Eeuwigheit.
Beneden heb ik niets verlooren;
Niets is hier, daar myn ziel op hoopt,
Op 't hemels Ryk ben ik gedoopt,
Daarop heb ik U trouw gezworen.

8.

Indien myn Ziel nog vast mogt hangen
By eenen draat aan deeze aard,
Dat zy naar 't yd'le zou verlangen,
Niet met haar Bruigom gansch gepaart.
Ach! was dit nog myn liefste leeven,
Myn Jesus, zo word Gy gesmeekt,
Dat gy dien band dog haast verbreekt.
Myn hert zy aan U gansch gegeven.

6.

Verbreek, vergruis in 's harten gronde,
Wat gy niet goed in my bevindt,
't Zy ik ben aan een halm gebonden,

Of aan een keeten , zo gy 't vindt.
 Is 't alles een , Heer' , in uw' oogen ,
 Die slegs een Geest , gansch vry gemaakt ,
 Wien niets dan uw genaade smaakt ,
 In liefde zuiver , kont gedoogen :

7.

Zo leer my , trouwste Bloed-getuige ,
 Dat dit uw's Vaders wille zy ,
 Dat ik my gansch ten kruice buige ,
 Van alle Creaturen vry.
 En 't geen ik in het vleesch nog levee ,
 Den vleesche afgestorven leef ,
 Alleen aan uwe Liefde kleef ,
 En met U in de hoogte zweeve.

8.

Daar is myn hert , myn Heer en Koning ,
 Verkiez het dog tot uwen Throon.
 Het is wel eene enge woning ,
 En Gy zyt groot , ô Godes Zoon.
 Alleen de Liefde , die U needer
 In myne arme Menscheit toog ,
 En uwe Godheit overwoog ,
 Die trek U tegenwoordig weeder.

9.

Kom , vrind'lyk Lam , kom , laat U kussen ,
 Kom , myner zielen zoetste Gast ,
 Ik kan U eeuwiglyk niet missen ,
 Ik ken U , en ik houd' U vast.
 En wierd ik tot een rif op aarden ,
 En kookt' ik alle krachten uit ;
 Ik ben en blyv' uw' Trouwe Bruid ,
 Myn hert moet eeuwig 't uwe worden.

F 5

10. Hier

10.

Hier is de plaats, hier zult Gy wonen,
 Hier zal myn Koning en myn God,
 Als op den stoel der eeren, troonen,
 Uw Vreede-groet zy myn Gebed,
 Uw Schepter zy myn gansche Wille,
 Uw Ryk, myn Lichaam, Ziel en Geest,
 Waarin uw Naame zy gevreesd,
 Uw Rustplaats, myn Gemoed zeer stille.

11.

Ja, Amen, daar zyn beide handen,
 Op nieuws, gelyk het U behaagt.
 'k Min U met hart en ingewanden,
 Myn Alles word' daar aan gewaagt.
 Ik draag myns trouwen Bruigoms Naame,
 Zyn Wonden-bloed, hoe zeer versmaadt,
 Zyn Kruispaal van elk een gehaat.
 Op rug, en borst, en voorhoofd. Amen.

No. 90.

1.

DE Ziel van Christus heil'ge my,
 Zyn Geest vernieuw myn hert daar by,
 Zyn Lichaam, diep voor my gewondt,
 Maak' Lichaam, Ziel en Geest gezond.

2.

Het water 't welk 'er, op den stoot
 Des speers, uit zyne zyde vloot,
 Dat zy myn bad, en all' zyn bloed
 Verkwikk' myn hert, myn zin en moed.

3. Het

3.

Het sweeten van zyn aangezicht,
Laat' my niet komen in 't Gericht.
Zyn gansche lyden, kruis en pyn,
Zy mynes leevens Medicyn.

4.

O Heiland Jesus! hoor naar my,
Neem en verberg my gansch in dy,
In hand- en voet- en zydes wond',
Voor Duivel, Dood, en Vloek en Zond'.

5.

Ja ruk my eens uit allen nood,
En plaats my nevens U, myn God,
Op dat ik met het hemelsch Heêr,
In eeuwigheit uw Lof vermeer'.

N°. 1033.

1.

Onze tyden :, : zyn in uwe hand,
Wilt ons leiden :, : tot in 't Vaderland,
Leer ons kennen hun gewicht,
Hun bepaaltheit, in uw licht,
Hunne graaden :, : zyn slegs U bekend.

2.

Gy, wiens Naame :, : onuitspreeklyk is,
En die Amen :, : zyt, en blyft gewis.
Heere, die in d'Eeuwigheit,
Voorbepaalt * hebt plaats en tyd,
Daar uw Hoopje :, : zyn en blyven moet.

3. Wiens

3.

Wiens genaade :,: zo oneindig groot,
 Tot ons Maaden :,: arm, en naakt, en bloot,
 Dat wy voor U staan beschaamt,
 En naauw woord, dat ons betaamt,
 Vinden kunnen :,: als wy tot U gaan.

4.

Zie dog op my :,: roept een yders hert
 Zielbeweeglyk :,: dat 't uw wooning werd'.
 Zeegen' elken g'naadendag,
 Dat ik vruchten draagen mag,
 Jesus, deel my :,: van uw Oly meê.

5.

Welke wond'ren :,: doet Gy niet aan my!
 Tot verwond'ren :,: ik ben stom voor dy.
 Gy laat toe, dat ik U dien'.
 Laat my in uw Herte zien,
 Geef my Liefde :,: geef my Eenvouds zin.

6.

Yder kent uw :,: trouw liefhebbend hert,
 En ontbrant nu :,: dog door schroom benert,
 Over veel onlouterheit,
 Onder veel genaad' en tyd.
 Geef my, dat ik :,: godlyk Wys mag zyn.

7.

Meenig hondje :,: dat Gy hebt gemaakt
 Tot uw Kindje :,: dat uw liefde smaakt,
 Legt voor U in 't stof zich neêr,
 En zegt: ziet uw Roof, myn Heer,
 Maak de Liefde :,: my ten Eigenschap.

8.

O Gy dierbaar :,: en geslachtet Lam!
 Breng uw vier maar :,: voorts in volle vlam,
 Spreek

Spreek ons van de zonden vry,
Maak ons dankbaar, stil en bly,
Diep van wortel :, in des Kruices stam.

9.

Maak', ey maake :, dat uw Priester volk
Trouw bewaake :, de Getuigen volk,
Dat onz' arbeid, klein of groot,
Zy voleindigt voor den dood,
Geef dat niemand :, zy van Liefd' ontbloomt.

No. 469.

1.

MYn Vriend versmelt uit liefd' in zynen bloede,
Zyn Lyden is de Hel de stervens stoot;
Hy bluscht den toorn, verbreekt des dryvers roede.
Met leeven werpt zich zelve in den dood.

Daardoor springt op des Afgronds slot,
En dus verlost Hy my, myn Vorst en sterke God.

2.

Hy zag in 't bloed my leggen op den velde,
Zyn hert ontfak in heeten Liefde-gloed;
Dit was genoeg, dat Hy zyn leeven stelde
In myne plaats; dat Hy, bespat van bloed,

De Pers des toorens voor my trad.

Nu voert Hy m' uit den dood in 's Leevens Vreedestad.

3.

Gy moest met angst den gloed des vuurs doorwaa-
den,

Den gloed des vuurs, uw Geest zo bang en heet.
Gy hebt om my, met hellen angst * beladen;
In zwaaren stryd het milde bloed gezweet.

Nog

* Ps. 116: 3.

Nog zonkt Gy in zoo diepen dood,
Dat uwe God u liet van allen troost ontbloot.

4.

O Bruigom! uw' geheimnis volle Liefde
Heeft U tot een *Anathema* gemaakt.
Hoe! kon de Liefd' U tot den Vloek toe grieven!
O Ja, Gy zyt voor ons aan 't Kruis geraakt.
Het Leeven neemt ons Dooden aan,
En heeft den wreedsten dood deswegen uitgestaan.

5.

Zo hebt Gy dan, ô dood! den Man verflonden,
En wist het niet, dat Hy het leeven droeg.
Hem is 't gelukt, hy heeft den dood gevonden,
Wien zyne kracht door eenen slag versloeg.
Zo dat de dood my nu niet schaadt.
In Jesus is de dood voor my het Leevens-zaad.

6.

In Christus dood is nu myn dood verdreven,
Ja, word de weg ter zaalig' eeuwigheit;
Zy scheidt met een in 't hart een ander leeven,
Dat in zyn dood en bloed begraven leit.

Hier breekt, hier smelt myn steene hert,
En wisselt hemel-vreugd voor hellschen angst en
smert.

7.

Nu brengt myn Geest, al juichend, haare Gaaven,
Gods licht doorstraalt myn duister hert en zin,
Zo kan 't gemoed zich in een koelbron laaven,
Zo blinkt de ziel als jaspis en Robin.

Als ik naar Hem ben uitgestrekt,
Zo krygt myn Geest Zyn kleed en word met licht
bedekt.

8. Nu

8.

Nu voel ik der Genaade zoetste blikken,
 Nu rust ik in Zyn Liefde-schoot, zeer-bly;
 Daar word myn ziel van dood en zonden strikken,
 En van den dienst der ydelheden vry.

Als Jesus bloed haar heeft verciert,
 Word zy als Koningin den Koning toegevoert.

9.

Zo schroom ik niet des lydens bitt're Mirrhen,
 Dewyl de Mirrh' de schoonste balzem heeft.
 Vernuft en vleesch! wykt met uw blind verwerren,
 Wyl Christus Jok myn hert den vrede geeft.

De liefde ging den smallen weg,
 Uit Liefde kies ik ook die lieve kruiffes steg.

10.

Myn God! ontsteek in my des kruiffes vlamme,
 Laat haare gloed door 't goud der ziele gaan.
 Versterk my dog in den gekruiften Lamme,
 Dat ik verklaart mag in uw smeltkroes staan.

Genoeg, of schoon het vleesch verderft,
 Als maar de nieuwe Mensch door 't kruis den Zee-
 gen erft.

No. 1179.

O Gy Zielen :! waarom wilt g' u dog
 Langer kwellen? :! wat vertoeft gy nog!
 Gy moet tot uw Bruidegom,
 Herder, Lam, Verzoener, om
 Rust te vinden :! eindlyk komen dog.

2. In

2.

In deez' dagen :,: laat uw Jofua
 Na u vraagen :,: Jesus Jehovah,
 Uwe Vorft in 's Vaders throon,
 En Mariaas kuische Zoon,
 Zegt gy heden :,: ofte morgen ; Ja,

3.

Zielen kiest Hy :,: u tot zyne Bruid,
 Wat verliest Gy :,: als gy niet befluit ?
 Voelt gy dat zyn liefd' u trekt,
 Blyft niet langer opgewekt,
 Maar gaat waarlyk :,: tot uw Koning uit.

4.

Waarom gaat gy :,: heen, vol rouw' en pyn ?
 Wilt gy haast vry :,: Wilt gy zaalig zyn ?
 En ontvlieden uwen nood,
 Den reeds ingedrong'nen dood ?
 Uwe zaak zy :,: uwen Koning vry'n.

5.

Groote Koning :,: tot wiens Kroonen-licht
 In uw' wooning :,: 't Engel' oog gericht,
 Vol ontzach is uitgestrekt,
 Dat het zich met vleug'len dekt,
 Straal de Zielen :,: ook in 't aangezicht.

6.

Drong uw Liefde :,: tot * Maria in,
 Die Gy griefde :,: tot een Liefde-zin:
 Zo ontfonk te deezer stond
 Onzer aller hert en grond;
 Overredé :,: yder tot uw' Min.

N. 800.

No. 800.

Koning Jesus, wien wy lieven,
Maar veel duizend, duizend maal te weinig nog;
Heerscher, die het hart kont grieven,
Trek ons dieper :,: in U nog.

Wees ons goedig,
Maak dog spoedig,
Dat wy 's weerelds jok afschudden,
Goede Schaapjes worden van uw kleine kudde.

No. 1077.

Dat is den Vyand bitter tegen,
Dat Hy op 't minste word door onze kracht be-
streên.

Met eige kracht was Hy wel allerbest te vreên.
Geloof dat, ô myn ziel! In Jesus in de Zeege,
Leg allen Vyand keetens aan,
En zeg, door *Myne* kracht is 't niet gedaan.

I.

Zeege, zegne :,: ons uit vrye G'naad,
En bejeegne :,: ons, ô Liefd' en Raad.
Gy van bloed gezwollen Hooft,
Voor een yder die 't gelooft.
O dat yder :,: voor U blyven mogt.

II.

G'naade bidden wy van U,
G'naade is der Zielen anker,
En een Kranke,
Vindt in uw' genaade, zagt'
Heelings-kracht.

G

Laat

Laat Genaade onzen herten
Steeds verligten alle smerten,
Van des Kruiffes Ridderfchap.

III.

O, bind ons aan uw Liefde vast :,:
En geef ons, 't geen zy hebben moeten,
Die als uw Kind'ren U ontmoeten :
En Jok :,: dat op hun fchoud'ren paf.

Een inniglyk te vreedén hert :,:
Een zwemmend hert in uwen bloede,
Het noodigfte van helden-moede,
By 't lieven :,: eene zachte fmert.

IV.

Wilt Jefus, Gy eeuwige Liefde, gedenken,
Hoe veele Beproevingen kunnen ontftaan;
En hoe het uw herte zo innig moet krenken,
Als ymand maar aanvangt te rugge te gaan.
O zo verklaar Gy ons zelve uw' Woorden,
Trek onze zielen met eeuwige Koorden.

V.

Laat ons, ô zaalig weezen,
Uw' oop'ne Brieven zyn,
Waarín op 't klaarft te leezen,
Hoe 't uwe Liefde mein'.
Wat zy aan ons verrichtet,
Waartoe zy ons alsdan
In eeuwigheit verplichtet,
Hoe goed men worden kan.

Bewaar ons, Heer, te zaamen
By een op 's Kruices weg,
Dat wy in uwen Naame
Door 't eng van 's weerelds steg,
Van vlamvend vuur ontfteken,
Vereent in Liefde-gloed,
Al kampend, heene breeken,
Zo word nog alles goed.

VI.

Lievenden zielen word alles tot lust.
Doornige steegen,
Kraakende weegen,
Maaken hen dog in den loop niet verlegen;
Hen zyn de Palmen en Kroonen bewust,
Lievenden zielen word alles tot lust.

't Ov'rig bedenken is waarlyk niet goed.
Naar grond te vraagen,
Geloovig waagen,
Maakt ons bekwaam om te doen en te draagen,
't Geen nooit de Mensch anders draagt ofte doet,
't Ov'rig bedenken is waarlyk niet goed.

In ons inwendige is het zeer goed.
't Kwaadste te melden,
Smaaden en schelden,
Waait slegts het Kaf van de vruchtbaare velden,
Dryft ons tot Jesus en sterkt onzen moed.
In ons inwendige is het zeer goed.

VII.

GY die Mariaas zyt,
 Zegt, eer uw' herten brand'den,
 Was niet de liefde wyd.
 Een woord sprak Hy U toe.
 Hoe was dat woordje? hoe?
 Neem, Zondarefs vervloekt,
 Den Zeegen, dien Gy zoekt.

VIII.

GEdenk dog niet der Majesteit,
 Van uwen hoogen Throone,
 De Liefde, die U, zo bereidt,
 Steld' in de Doorne Kroone,
 Die koom' U heden in den zin,
 Met all' uw Ziels erbarmen,
 O trouwe Broeder! om ons in
 Dit oogenblik t'omarmen.

Stort voorts in ons tot aller tyd
 Dien yver, die U grieve,
 En heilig' ons inzonderheit
 In 't hooftgebod der Liefde.
 O Bruidegom! zo heffen wy
 Uw Lof op hooge toonen,
 En leeven Broederlyk voor dy,
 Als Dochteren en Zoonen.

IX.

LAat my aan uw' Genaade hangen,
 Dit is myn eenig ziels-verlangen,

Al 't and're zy van my vervloekt,
Wat zich en niet U, Jesus, zoekt.

X.

WY zyn slegts daartoe, dat wy het Lam allein,
By alle onrust en smaad ter eeren zyn.
Wy hebben 't dog den Lamm' gezworen,
Wy zyn dog daartoe alleen geboren.

XI.

WY leggen alle zwaarigheid,
O Held! op uwe Krachten,
Dog dragen wy uw Jok bereidt,
En zullen hulp verwagten.
O rust dog niet met Geest en Kracht,
Tot Gy de Broeders alle
Beweegt tot uwe Ridderschap,
Dat waar' ons welgevallen.

XII.

ZO kom, ô hooggeliefde Vorst
Der zwakken, en der kleinen,
Naar wien ons hert en ziele dorst,
Gy eenig goed der Dynen.
Toon ons uw vrindlyk aangezicht,
Verdobbel kracht en zeegen:
Zo word de zwaarste last ons licht.
Op onze Pelgrims-wegen.

A M E N.

R E G I S T E R

D E R

G E Z A N G E N.

A.

A Ls ik het Niet nam wel in acht	Pag. 65
---	---------

D.

D Ank zy u, o geflachtte Lam	17
Dat de Borften der Genaaden	27
Dat is den Vyand bitter tegen	97
De Liefde zal ons leiden	52
De Ziel van Chriftus heil'ge my	90

E.

E En regt gebooge Zin	76
------------------------------	----

G.

G Aat, verbreidt de Majesteit	47
Gedenk dog niet der Majesteit	100
't Geloove breekt door ftaal en fteen	15
Gemeenfchap met Gods lieve kind'ren	43
G'naade bidden wy van u	97
God is tegenwoordig	38
Goede Liefde zie dog neêr	53
Gy die Mariaas zyt	100
Gy innig geliefde Verloffer der Zond'ren	52
Gy zielen zinkt, ja zinkt ter neêr	84

H.

H Eer wees ons naby	41
Het Chiftendom is geenfins zwaar	68
Hier komen wy verbond'ne Zielen	44
	Hoog-

REGISTER der GEZANGEN.

Hoogſte Prieſter die voor my	13
Hoe zaalig leidt Godt hen, die zich vereenen	50
Hoe zoet, ô Jeſus, is uw Liefde	14

I.

Jeſus is het ſchoonſte Licht	25
Ik heb den regten Grond gevonden	4
Ik roem nu alleen in de bloedige wonden	13
Ik wil 't waagen	9
In God verborgen leeven	67
In onz' eerſte g'naade-dagen	51

K.

Komt laat ons tot Jeſus het herte dan richten	31
Koning geef ons moed en klaarheit	46
Koning Jeſus wien wy lieven	97
Koning wien wy alle dienen	35

L.

Laam en Hooft, voor die geloof	37
Laat my aan uw genaade hangen	100
Laat ons God den Heere pryzen	81
Laat ons, ô zaalig weezen	98
Liefſte Heiland naak tot my	64
Liefſte Heiland uw Genaade	11
Lievenden Zielen word alles tot luſt	99

M.

Maria heeft het beſte deel verkoren	54
Myne armoe doet my ſchreien	86
Myn Heiland neemt de Zondaars an	1
Myn Vader, gy die myne borſt	70
Myn Vriend hoe dank ik 't uw genaade	87
Myn Vriend verſmelt uit Liefd' in zynen bloede	93

O.

Bind ons aan uw Liefde vaſt	98
	0

REGISTER der GEZANGEN.

O die alles had verloren	37
O Doorbreker aller Banden	58
O Geeft van boven raak ons aan	42
O gy ons uitverkoren Hooft	6
O gy Zielen Brudegom	32
O gy Zielen, waarom wilt gy dog	95
O Heiland, fchoonfte vreugd en roem	61
Ondoorgrondelyk regeeren	49
Onze tyden zyn in uwe hand	91
O welk een Genaade, legt in de Liefde	75
O Zoete ftand, ô zaalig Leeven	55

T.

T Rouwfte Vriend der Zielen	20
------------------------------------	----

V.

V Ader, vol van Liefd' en Trouwe	62
Vang regt aan, Zion, vang van de armoë aan	23
Verliefd' in 't zondig Menfchen-kind	41
Voor 's Bruigoms oogen zweeven	73

W.

W At mint gy groote Zielen-man.	18
Weeder tyd verloop	71
Wilt Jefus, gy eeuwige Liefde, gedenken	98
Wilt my uwe Volheit geeven	80
Wy zyn een Eigendom des Lams	30
Wy zyn flegs daartoe, dat wy het Lam allein	101
Wy leggen alle zwaarigheid	101

Z.

Z Aaligheden, Zaaligheden	79
Zeegne, zeegne, ons uit vrye g'naad	97
Ziele kom, wilt uwen Koning eeren	77
Zo kom, ô hooggeliefde Vorft	101
't Zy met bidden en met waaken	33

N°. 23.

1.
O Jesus Christ, myn Licht, myn Schat,
 Wiens Liefd' is zonder paalen,
 Zo hoog dat geen Verstand het vat,
 Geen tong het kan verhaalen.
 Geef dat myn hert u weederom
 Met lieven en verlangen
 Moog' omvangen,
 En als uw Eigendom
 Aan u alleenlyk hangen.

2.
 Geef dat niets in myn hert en zin,
 Als uwe Liefde woone;
 O druk ze dog op 't diepst my in,
 Zy zy myn Schat en Kroone.
 Neem alles weg, werp alles uit,
 't Geen my van u wil scheiden,
 En niet lyden,
 Dat ik, als uwe Bruid,
 Mag in uw Liefde weiden.

3.
 Myn Heiland, gy stond in myn nood,
 En hebt myn plaats vervangen,
 Gy stierf voor my een Moorders dood,
 Aan 't vloekhout opgehangen,
 Bespot, bespuwt, verguist, verwondt,
 O mogten my uw wonden,
 't Allen stonden,
 Met Liefd' in 's herten grond
 Doorpriemen en doorwonden!

H

4. Uw

4.

Uw bloed gestort aan 's Kruices paal,
 Is kostlyk, rein, vol zeegen;
 Myn hert is als van steen en staal,
 Boos, vleeschlyk daarentegen.
 O laat uw bloeds doordringb're kragt,
 Myn harde hert doorweeken,
 Gansch verbreeken,
 Op dat ik dag en nagt
 Mag van uw Liefde spreken,

5.

O dat myn hert regt open stond,
 Dat angstsweet op te vangen,
 Dat bloed, dat u om myne zond'
 In 't hof droop langs de wangen!
 O dat myn hert voor dat Rantzoen
 Zich gansch u toe mogt wyen,
 Traanen schreyen,
 Gelyk de zielen doen,
 Die lievend zich verblyen!

6.

O dat ik als een teeder kind,
 U weenend na mogt loopen,
 Zo lang tot Gy, die Zondaars mint,
 Uw armen my deed open!
 En uwe dood myn koud gemoed
 Met pylen uwer Liefde
 Zo doorgriefde,
 Dat Gy myn eenig Goed
 Mogt blyven, en myn Liefde!

7. Ach!

7.

Ach! trek my dan, zo loop ik na,
 Zo loop ik zonder missen.
 Ik wensch niets anders vroeg nog spae,
 Dan, Jesus, u te kussen.
 Ik wensch alleen uit uwen mond
 Den Troost voor myne zonden,
 En myn wonden,
 Op dat ik in den grond
 Van vreezen word' ontbonden.

8.

Myn Troost, myn Licht, myn Schat, myn Kroon,
 Myn hoogste Goed, myn Leeven,
 O neem my aan, uw kruis ten loon,
 'k Heb my aan u gegeven.
 Want buiten u is niets als pyn,
 Ik vind hier over alle,
 Niets als galle,
 Niets dat myn troost kan zyn,
 Niets kan my wel gevallen.

9.

O Schoonste! Gy zyt al myn lust,
 Myn deel, myn ziels-beminde,
 Wat is 'er doch, ô bron van rust,
 Dat ik in u niet vinde?
 Myn Zonnelicht, myn hemelbrood,
 Myn Kleed voor Godes troone,
 Myne Kroone,
 Myn Helper in den nood,
 Myn Rots waarin ik woone.

10.

Waart Gy 'er niet , myn Toeverlaat ,
 Waar 't beeter nooit gebooren ,
 En week gy nog met uw genaad' ,
 Waar al myn heil verlooren ,
 Zo geef my , dat ik u , myn schat ,
 Regt zoek , en beter maten
 Meog' omvaten ,
 En als ik u gevat ,
 In eeuwigheit niet laten .

11.

Gy hebt my altyd trouw bemint ,
 Getrokken op uw weegen ,
 Eer ik nog had iets goed bezint ,
 Waart gy tot my genegen .
 O goede Herder , laat niet na ,
 Door Liefde my te leiden ,
 Te geleiden ,
 En dat zy vroeg en spae
 Voortaan my stae ter zyden .

12.

O wilt myn stand , myn gansch bestaan ,
 Door uwe Liefde zieren ,
 En zo ik ooit-mogt dwaalen gaan ,
 Terstond te regte stieren :
 Laat zy my altyd goeden raad ,
 En regte werken leeren ,
 U ter eeren ,
 Of ziet gy eenig kwaad ,
 Een gunstig woordje hooren .

13.

Zy zy myn vreugd' in treurigheid,
In swakheit kracht en leeven,
En als ik, na volbragten stryd,
My zal ter rust begeeven.
Laat, Jesus, uwe liefdes hand,
Waarop ik my durf wagen,
M'onderschraagen,
En uit dit vreemde Land
Ter heerlykheit indragen.

N°. 558.

1.

Jefus! kom dog selv' tot my,
En blyf mynen geest na by,
Kom dog, waarde Zielen-vrind!
Liefste, wien myn ziel bemint.

2.

Duizendmaal ik u begeer,
Niets vernoegt myn hert zo zeer;
Duizendmaal roep ik tot dy:
Jefus! Jefus! kom tot my.

3.

Niets van al des weerelds lust,
Geest myn ziele vreed' of rust,
Jefus! uw naby my zyn,
Noem ik myne lust allein.

4.

Aller Eng'len glans en pracht,
Al wat glory word geacht,
Is my, groote Menſchen-vrind,
Buiten u maar rook en wind.

H 3

5. Neem

5.

Neem vry alles van my heen,
 U verlaat ik niet, o neen!
 Gy, ô Jesus, zult allein
 Eeuwig myne blydschap zyn.

6.

Geenen and'ren zeg ik toe,
 Dat ik 't hert hem open doe.
 U alleen, Heer, laat ik in,
 Gy zyt myn', dit is myn zin.

7.

U alleen, ô Godes Zoon,
 Noem ik myne kroon en loon,
 Lam Gods, voor my dood gebloedt,
 Zyt myn Bruigom, Hoogste goed.

Melod. *Kom Heiliger Geest, &c.*

1.

Heilige Meester, zie op ons neer,
 En verneem, 't geen ons nog drukt zo zeer,
 Merk op ons schreijen, genadig Weezen,
 Laat uwe Kleinen in uw bloed genezen,
 Erbarm u Heer!

2.

Wy zyn dog alle reeds lange dyn',
 Daarom, ô liefde, maak ons ook rein,
 En tevens kind'lyk, klein en gebogen,
 Dat wy vol buiging u kussen mogen,
 O vrind'lyk Lam!

3. Leer

3.

Leer ons in alles gehoorzaam zyn,
En nimmer onder een valsche schyn,
Om van de menschen bemint te worden;
Neen wy zyn uwe, van 's Kruices Orden,
Uwe alleen.

4.

Des Heilands liefde dring door allér hert,
En maak dat yder regt gelovig werd,
Te weeten, gelovig aan zyne wonden,
Wier water rein wafcht van de zonden;
Open zyn zy.

5.

En daartoe kan zich een yder kind,
Dat zich in elend' verdorven vind,
Getroost heen wagen, en Hem bidden,
Dat Hy de stroom zyns bloeds wil schudden,
Op ziel en leên.

6.

Het Lam, dat voor ons geslachtet is,
Is onze lieve Heer Jesus Christ,
En onze Koning dien wy begeeren,
En dienen, en met vruchten eeren,
Die Jesus is 't.

7.

Wat zullen wy aan dit Lam dog doen?
Aan onzen bloedigen Bruidegom?
Wy willen ons in liefd' Hem geeven,
En Hem alleen geduurig leeven,
Hy heeft 't verdient.

8.

Wie zich nog traag en slaap'rig bevindt ,
 Die roer eens regt onzes Heilands wind ,
 Die maak ons wakker , dat wy worden
 Op aard' een zieraad van zyn Orden ,
 En waakzaam zyn.

9.

De Zoone stae in de herten op ,
 En vorder' onzen geheelen loop ,
 Laat' ons erkennen die groote Liefde ,
 Die van den Throon Hem dreef , en griesde ,
 Dat Hy hier kwam.

10.

Nu , Jesus zeegen' ons zonder end ,
 En maak zich by allen regt bekend ,
 Zo als hy ons van zynen Vader
 Geworden is , en kom' ons nader ,
 Hy is 't allein.

11.

Wie wil zich Hem , met verbrook'nen zin ,
 Niet gansch heen geeven , uit reine min ,
 Om niets te hebben als Hem alleene ,
 En zyne heilige Kruis Gemeente ,
 Want dat is 't best'.

12.

Nu , ik vertrouw 't myn Lam kind'lyk toe ,
 En wil Hem bidden , dat hy het doe ,
 Tot dat wy alle Hem , onzen Heere ,
 Worden mogen tot lof en eere ,
 Erbarm u , Heer !

No. 545.

Hoe *wel* is 't ons, als wy in Christus leeven,
 En dood en vloek van ons zyn weg gedaan,
 Die anderzins onscheidbaar aan ons kleeven,
 Zo lang wy nog in eige kracht bestaan,
 Wy moeten alles laten,
 Wy moeten alles haaten,
 Al schynt het nog zo goed,
 Wat Jesus kracht in 't hert niet in wil laten,
 En nog zo veel in eigen wille doet.

2.

Hoe *wee* is 't ons, zo lang wy zelve willen,
 En ons gemoed geduurig houden voor,
 Wat God verlangt, wat wy verrichten zullen,
 En daarop dringen en door trachten dryven door,
 Zo lang de zoete honig
 Der Liefd', van onzen Koning,
 't Hert niet heeft aangeroot,
 Die gaarne maakt in 't binnenste haar wooning,
 Als zy den ernst in 't hert naar boven voert.

3.

Hoe *wys* zyn ook die Zielen voorts bevonden,
 Die in haar Niets zo diep gedoken zyn,
 Dat zy alleen in Jesus bloed en wonden,
 Als haar verzoenings-bronnen, zich verbly'n,
 En laten alle waaren
 Van gansch herten vaaren,
 Die men voor gelde koopt,
 Op dat haar slegs dat heil mag weedervaren,
 Het welk *om niet* in onze handen loopt.

H 5

4. Hoe

4.

Hoe *wel* word 't ons, als Jesus vrye g'naade,
 Zo heuchelyk bevrydt uit 's Satans strik;
 En wel zo haast, 'zo machtig op dien paade,
 Dat ons het werk toefchynt een oogenblik.

O allerzaaligst Weezen!

Wilt my in u genezen;

O Jesus, vol van kracht!

Wat ik van u gedacht heb of gelezen,
 Of sprekken mag, dat word' in my volbragt.

No. 22.

Verblydt u zeer, o Christen kerk,
 En laat ons vrolyk zingen,
 Van 't eeuwige Verlossings werk,
 't Gaat booven alle dingen,
 Wat God aan ons heeft aangewendt,
 Genaad' en wond'ren zonder end,
 Gansch duur heeft Hy 't verworven.

2.

Den Satan ik gevangen lag,
 'k Was in den dood verloren,
 De zond' my plaagde nacht en dag,
 Waarin ik was geboren,
 Ik viel 'er daaglyks dieper in,
 Niets goed was in myn hert en zin,
 De zond' had my doordrongen.

3. Myn

3.

Myn werken waren al te ligt,
 Het was daarmêe verdorven,
 De vrye wil vlood Gods gericht,
 En was ten goed' verstorven;
 De angst my tot vertwyfling dreef,
 Dat niets dan sterven by my bleef,
 Ter hellen moest ik zinken.

4.

Toen smertte God in d'eeuwigheit,
 Myn jammer boven maten,
 Hy dagt aan zyn barmhertigheid,
 En wild' my helpen laten;
 Hy neigd' tot my zyn Vader-hert,
 Het was Hem ernst om myne smert,
 Zyn beste liet Hy 't kosten.

5.

Hy sprak tot zynen lieven Zoon,
 't Is tyd om ons t'erbarmen,
 Vaar heen myns herten waarde kroon,
 En wees het heil der armen,
 En help hen uit den Zonden nood,
 Verzwelg voor hen den bitt'ren dood,
 En laat ze met u leeven.

6.

Toen zey de Zoone: *Ziet ik kom!*
 En kwam tot ons op aarde,
 Uit eene Maget, rein en vroom;
 Myn Broeder wierd die waarde,
 Gaf geen gedaante van zyn Macht,
 Maar ging in 't vleesch arm en veracht,
 Den Satan wild' Hy vangen.

7. Hy

7.

Hy sprak: O mensch! houw u tot my,
 Ik kom u te bevryden,
 Ik geef my zelven gansch voor dy,
 Myn arm zal voor u stryden;
 Want Ik ben uw', en Gy zyt myn',
 En waar Ik ben zult Gy ook zyn,
 Geen Vyand zal ons scheiden.

8.

Vergieten zal men my myn bloed,
 Daartoe myn leeven rooven,
 Dat lyd' ik alles u ten goed',
 Houdt vast dit in 't geloove:
 Ik sterf voor uwe Zond' en dood,
 Myn' onschuld draagt uw' schuld en nood,
 Dat doet u zaalig worden.

9.

Ten hemel, tot den Vader myn,
 Vaar ik uit 't aardfche Leeven,
 Daar wil ik uwe Heiland zyn,
 Myn Geest wil ik u geeven,
 Waardoor gy my zult kennen all',
 Die u in droefheit troosten zal,
 En in de waarheit leiden.

10.

Wat ik gedaan heb en geleert,
 Zult gy ook doen en leeren,
 Zo word myn Koninkryk vermeert,
 Tot Godes roem en eere;
 Voor Menschen Leer u nu behoed,
 Want die verderft dat edel goed,
 Dit laat ik u voor 't leste.

N°. 997.

I.
DE Vader heeft den Heiland lief,
 En heeft Hem alle macht gegeven,
 Die mint ons weeder uit die Liefd',
 Die Hem gekostet heeft zyn leeven.
 Gelyk de Vader leevend maakt,
 Zo geeft ons ook de Zoon het Leeven;
 Daarom, wie Jesus heeft gesmaakt,
 Zal Hem 'zo ligt niet weederstreven,
 Dies blyft der Jong'ren zaak,
 Dat Jesus alles maak',
 En wie zich Hem kan overlaten,
 Neemt in 't Geloov' een moed,
 Op zyn vergoten bloed,
 Nog vaster'n voet in Hem te vaten.

2.

Dat bloed verkeert all' onze pyn,
 In nieuw en reine vreugd bestendig,
 Die vloed neemt onze herten in,
 En geeft de weide aan 't inwendig';
 Zo krygt men eind'lyk kracht en moed,
 By alle zyne Zonden-rampen,
 Het licht ontbrandt in vollen gloed,
 De vlamme raakt in 't pit der lampen,
 Men word naar Maagden aart,
 Den Bruidegom bewaart,
 Die Oly dragen in de Vaten;
 Zo gaan w' in trouwen zin,
 Tot 's Konings bruiloft in,
 Die ons niet buiten staan zal laten.

N°. 1172.

No. 1172.

MYn Heiland werp een Liefde-blik : , :
 Op ons , uit uwe wooning needer ,
 Doordring ons hert , verkwik ons weeder
 Met uwe : , : straalen , inniglyk.

2.

Ja treê ons regt voor hert en oog : , :
 En kus dog onze Ziel in weemoed ,
 En laat ons leeren uwe demoed ,
 Die willig : , : zich ten Kruice boog.

3.

Gy weet dat onze zin geheel : , :
 Gaat tot u Naam en Ryk en Eere ,
 En 't geen wy smeekende begeeren ,
 Is : Jesus : , : worde gansch ons deel.

4.

Wyl wy nu zo gekluistert zyn : , :
 En tot geen doorbraak kunnen komen ,
 En dog van u zyn aangenomen ,
 Verkoren : , : om uw Volk te zyn :

5.

Zo maak ons vry , o Godes Zoon : , :
 En heersche in onze Ziel als koning ,
 Het arme hert word' uwe wooning ,
 Wy waaren : , : gaarn uw lydens loon.

6.

Geef ons een onbenevelt hert : , :
 't Welk u als Liefde steeds mag voelen ,
 Niet zich , maar u alleen bedoelen ,
 En maak : , : ons zaalig , zelfs by smert.

7. Ver-

7.

Verleen ons eene kindlykheit : , :
Die blyd' in u , naar niets mag hooren ,
Als dat gy ons hebt uitverkoren ,
En wagten : , : op verkwikkings-tyd.

8.

Wy willen op de G'naade staan : , :
Haar Licht blyv' onzen weg beschynen ,
O Jesus ! laat het nooit verdwynen ,
Op dat wy : , : nimmer dwaalen gaan.

9.

Houw uwe Zyd' ons opgedaan ,
Wy gaan met ziel-zucht tot uw' wonden ,
Die waare bronnen voor de zonden ,
Wy dorsten : , : geef ons deel daar aan.

10.

Nu Heere onz' gerechtigheit : , :
Die ons de Zonden hebt vergeven ,
En door uw vleesch en bloed doet leeven ,
Zyt van ons : , : hoog gebenedyt.

11.

Elk staat beschaamt , schoon innig bly : , :
Wy hebben geen grond ten Leeven ,
Als wyl uw Liefde 't ons wil geeven ,
Wy buigen : , : ons in 't stof voor dy.

12.

Wy neemen 't geen gy goed bevindt : , :
O Jesus ! laat ons niet alleine ,
't Is ons zo wel by uwen schyne : , :
Wy voelen : , : dat gy ons bemint.

N°. 885.

Hert en hert vereent te zamen,
 Zoekt in God zyn eenig goed,
 Kuische Geestes Liefde-vlammen,
 Dryven op naar 's Lammes bloed,
 Dat voor genes Ouden Throone,
 In het rood bebloedt gewaadt,
 En in zyne onschulds-kroone,
 Voor ons als geslachtet staat.

2.

Komt, ey komt, genade-kind'ren,
 En vernieuwt uw trouw-verbond;
 Sweert den Heiland, wie wil 't hind'ren!
 Dat Hy God is, wy zyn mond,
 Dat Hy Hooft is, wy de Leeden,
 Dat Hy licht is, wy de schyn,
 Brengt Hy Kanaän beneden,
 Wie wil daar geen Borger zyn?

3.

Maar grypt ook tot sweerd en booge,
 Met Geloofs vereende hand;
 Gaan de golven nog zo hooge,
 Houdt in Liefde vasten stand,
 Tot des Vyands arm doorstoken,
 Tot het slangenbroedzel swygt,
 Tot het zonden-volk, verbroken,
 Zich voor Jesus voeten buigt.

4.

Maar, gy kind'ren eener Moeder,
 Houdet zulks op deeze maat,
 Dat een yder voor zyn Broeder,
 Gaarne Lyf en Leeven laat.

Zo

Zo heeft Jesus ons gelievet,
 Zo versmolt Hy in zyn bloed,
 Weet, dat 't hem in 't herte grievet,
 Zo de vrees u struikel'n doet.

5.

Yder trek en noop den and'ren,
 Zyn zo dierbaar Godd'lyk Lam,
 Buiten 't Leger na te wand'len,
 't Welk voor ons ter slachtbank kwam;
 d'Eene moet den and'ren wekken,
 Zo veel moog'lyk, man voor man,
 Alle kracht daar heen te strekken,
 Dat men Hem gevallen kan.

6.

'k Word' myns Bruigoms stem nooit moede,
 'k Heb niets, dat zich Hem niet geeft,
 Wyl Hy niet met Leeuwen woede,
 My in 't stof vertreden heeft;
 Maar nog door de dierb're stroomen
 Zynes bloeds met God verzoent,
 Ey! wie zal niet blyd'lyk komen,
 Dat hy weeder lieft en dient!

7.

Halleluja, wat genaade!
 (Hooft het, Kind'ren wie gy bent)
 Dat een zondig' arme Maade,
 't Herte Gods als Liefde kent;
 Dat Hy, aller geesten Vader,
 Weezen, dat onzichtbaar is,
 Afgronds wonder, goedheids ader,
 Zo gansch tastbaar na ons is.

I

8. Lief-

8.

Liefde ! Gy hebt ons geboden,
 Dat men liefde oeff'nen zal,
 O ! zo maak dog onze doode,
 Traage zielen , leevens vol,
 En ontfonk der Liefde-vlamme ,
 Dat een yder merken kan,
 Wy , die zyn van eenen Stamme ,
 Staan te zaam voor eenen Man.

No. 1015.

1.

Op der aard' is geen vernoegen,
 't Welk de Ziele ruste geeft,
 Alle heil verloren heeft ,
 Al wie op haar grond gaat ploegen , :
 Jesus Liefde , zyn erbarmen
 Is alleen , alleen de Lust,
 Daar de arme Geest in rust ,
 Trouw : , : zyn zyne vrindschaps armen.
 Zaalig : , : zyn , :
 Die tot d'uitverkoorne Gemeenschap van Jesus
 geroepen zyn.

2.

Eene Ziele gaat verloren ,
 Hoe zy ook mag zyn bekleedt ,
 Zo zy Jesus als haar kleed
 Niet alleen heeft uitverkoren , :
 En de Geest word naakt bevonden ,
 Schoon hy gansch verzadigt leeft ,
 Die niet Christus volheit heeft ,
 Dies : , : verzink in Christus wonden.

Zaalig : , : zyn , :

Die tot de bloedige wonden onzes Heilands ge-
 vloten zyn.

3. Hy

3.

Hy Gods eige lieve Zoonè,
 God en Koning van 't Heelal,
 Steeg om leeg in 't aardſche dal,
 Droeg om ons de Doorne kroone, :
 Hy, die alle ding moet draagen,
 Als het Woord van Godes kracht,
 Is gelyk een Lam geſlacht,
 En : , : voor ons aan 't kruis geſlagen.

Zaalig : , : zyn, :
 Die in deezen Kruisdood des lievenden Heilands
 begraven zyn.

4.

Vreezende gemoed'ren meenen,
 Lyden is een weg des doods,
 Neen, het lyden is wat groots,
 Ginder lachen die hier weenen, :
 En het lydenspooks verſchrikken,
 Word niet vreeslyk aangeſchouwt,
 Wen men de Genaë vertrouwt,
 Want : , : die doet het hert verkwikken.

Zaalig : , : zyn, :
 Die door de Majesteitſe genaade Jeſu geoeffent
 zyn.

5.

Wee u, want gy zult eens huilen,
 Die u hier tot lachen geeft;
 Maar, die hier al ſtervend' leeft,
 Bouwt u vaſte leevens Zuilen, :
 Die het vuur verduuren kunnen,
 En waaruit, als d'aarde kraakt,
 Jeſus eene Vryſtad maakt,
 Hen : , : die lydend' overwonnen.

Zaalig : , : zyn , :

Die door de diepte des Meers van kruis en traanen
gekomen zyn.

6.

Overwinnaar aller dingen ,
Die zich vinden buiten God ,
Die den Vyand stelt ten spot ;
Schoon hy heftig ons komt dringen , :
Hier is eene Zee met baaren
Der verzoeking opgehoopt ,
Die ons staag met storm beloopt ;
Maar : , : Gy doet den storm bedaaren.

Zaalig : , : zyn , :

Die in de klooven der eeuwige Steenrotse ge-
borgen zyn.

7.

Dapp're Stryders Christli weeten ,
Dat de tyd is kort van duur ,
En hoe God reeds meen'ge muur ,
Die hen klemd' , heeft neengereten , :
Hunne opgeklaarde zinnen ,
Word Orkaan en storm geboor'n ,
Zien naar 't licht op Salems toorn ,
't Welk : , : zy hier te zien beginnen.

Zaalig : , : zyn , :

Die door 't gedrang in het ruime te gelooven ,
geoeffent zyn.

8.

By 't gelooven steeken blyven ,
Hoe kan dat te zaamen gaan ?
Hoope spoed ten haven aan ;
Jehu kon zo sterk niet dryven , :
Schoon hy dreef , gelyk die raazen ,

Als

Als 't Geloof de Hoope styft,
En ze door de wolken dryft,
Tot : , : ze van triumph kan blaazen.

Zaalig : , : zyn , :

Die op het anker der zaalige Hoope vastgegron-
det zyn.

9.

Machten op den klood der aarde!
Uwe glorie houdt geen stand,
Uwe rustgrond steunt op zand,
Uw gezelschap heet : Beswaarde , :
Al uw hoop en troost is ydel,
Wyl g' aan ydelheden kleeft,
In 't verganklyk woelt en leeft,
Ach : , : wat dreigt uw hooft en schedel!

Zaalig : , : zyn , :

Die van de weereldse hoogheit en dwaasheit be-
neden zyn.

10.

Sions blydschap is bestendig,
Wie 'er 't Borgerrecht erlangt,
En ten Eigendom ontfangt,
Diens vernoegen duurt onendig , :
Als een zee, die stygt als muuren,
Of een sterke watervloed,
Alles overstroomen doet,
Zo : , : zal ook zyn vrede duuren.

Zaalig : , : zyn , :

Die tot het Borgerfchap van Sion en Salem ver-
zamelt zyn.

11.

Gy, o Zielen-Vriend en Vrede!
Die my hebt gemaakt uit stof,

I 3

Eeu.

Eeuwig zy u dank en lof;
 Uwe zy myn lyf en leeden:
 Uwe myn natuurlyk leeven,
 Uwe myn genaaden-pand,
 Uw', o Jesus, zy myn stand,
 U : , : wil ik myn lyden geeven.

Zaalig : , : in der daad , :

Wie geleeft heeft, geleden, en verwonnen door
 Jesus genaad'.

No. 1197.

1.

O myn verwondde Vorste!
 Gy, naar wiens bloed ik dorste,
 Gy balzem voor 't gemoed,
 Aan wiens liefhebbend herte
 't My wel is, en de smerte
 Zelfs heilzaam is, en zagt en goed.

2.

Naar uwe Trouw verlangen,
 Dat heet reeds aan u hangen,
 In u verliest te zyn;
 Dat heet den Vriend bezitten,
 Van dienst-begeerte sweeten,
 Dat schryft Gy in uw Loon-boek in.

3.

Neem my, met liefd's erbarmen,
 O Heer, by hert en armen,
 En druk m' een Zegel op;
 Verberg my, o myn Waarde,
 Voor het gedruis der aarde,
 Maar in myn hert staet zelve op.

No. 1070.

N°. 1070.

1.

T Rouwste Vriend, hier is myn hert,
 Dat beveel ik uwer Liefde,
 Die het griesde,
 Houw het u steeds onbevlekt;
 Opgewekt;
 Laaten al myn ingewanden,
 Jesus, in uw Liefde branden,
 Want die is my nu ontdekt.

2.

Liefde! bind myn hert en zin
 Aan uw Jok, dat schoon' en zagte,
 Voor 't Geslachte,
 Dat zich kinderlyk u geeft,
 Willig leeft,
 En zich door uw Geest laat leiden,
 Niets als zeegen en verblyden
 Stroomt 'er, daar men Jesus heeft.

3.

Neem myn herte wel in acht,
 Wees uw Kindje tot een Moeder,
 Trouwe Hoeder;
 Myne ziele is ook dyn',
 Maak ze rein,
 En van binnen sterk en krachtig,
 Moedig in uw werk en machtig,
 Laat my u geheiligt zyn.

I 4

N°. 210.

N°. 210.

1.

O Raad' my naar uw herte,
 Myn Jesus, Godes Zoon!
 Draag ik hier kruis en smerte,
 Wees Gy myn Schild en Loon.
 Verberg my uit genaade,
 In uwe ope zyd',
 En ruk m' uit allen schade,
 In uwe veiligheid.

2.

In mynes herten gronde,
 Uw Naam en Kruis allein,
 Vonk' alle tyd en stonde,
 Zo kan ik vrolyk zyn.
 Vertoon dat Beeld myn herte,
 Ten troost in al myn nood,
 Zo als g' aan 't kruis, vol smerte,
 Voor my uw bloed vergoot.

3.

Schryf met een nieuwen Naame,
 m' In 't boek des leevens in,
 En bind myn Ziele 't zamen
 In 't Bondeltje met hen,
 Die u hun Heere noemen,
 En van u zyn bemint,
 Zo zal ik eeuwig roemen,
 Gy zyt myn trouwste Vrind.

4.

U heb ik ingesloten
 In 't hert, en ben zeer bly,
 Uw bloed hebt Gy vergoten
 Voor my, arm wormetje,

Ver-

Verloft door zulk erbarmen
Van eeuwig' angst en pyn,
Hoe kan 'er tot ons armen
Nog grooter' Liefde zyn!

Nº. 1129.

K 1.
Omt laat ons eeren het Lam op zynen Throon,
O Lam, wie zyt Gy? Hoe heerlyk en hoe fchoon!
Wie zyn Wy? mag het ons betamen?
Zondaars en fnoode, men moet zich fchamen.

2.
Dit zal gefchieden, zo haalt wy ons zien aan.
Op eige hoogtens kan geene ziel beftaan,
Dat maakt ons vrolyk aan uw' voeten,
Dat u flegs ftofjes vereeren moeten.

3.
Daar Koning Jefus, daar hebt Gy onzen zin,
Wy konnen weinig, dog neem Gy 't hert zo in,
Dat men in ons geheele weezen,
Uw heilig beeltenis moge leezen.

4.
Alleen uw' eere worde by ons vermeldt,
En uwe Leere, die onder ons flegs geld,
En meen'ge ziel reeds heeft verwondet,
Word' daag'lyks vaster in 't hert gegrondet.

5.
Dank zy dien bloede, 't welk thans het Land be-
douwt,
Want al het goede is ons als dood en koud,
't Geen niet is uit die bron gevloten,
Want waartoe ware uw bloed vergoten!

6.

Edog het geene springt uit uw wonden voort,
 Dat brandt en vlammet, en wy bevinden 't voort,
 Het is yets zagts en dog yets krachtigs,
 Yets ingezonkens en dog yets machtigs.

7.

O bloed'ge Liefde ! gy word van ons gekust,
 Wy willen alles, wat ons tot valsche rust
 In 't minst wil te verleiden zoeken,
 Voor eeuwig in 's herten grond vervloeken.

8.

Als dan zo zyn wy tot uwen dienst bekwaam,
 En leeven voor u, en zyn u aangenaam,
 Zo kont Gy naar uw wil maaken,
 Als offers der waarheit, in uwe zaaken.

9.

Wy zeggen Amen, en dat blyft eeuwig waar,
 Dat wy dien Name gewydt zyn gansch en gaar,
 Wiens Liefde-hand ons heeft gevonden,
 En daartoe hebben wy ons verbonden.

No. 1214.

1.

EY biddet God den Heiligen Geest,
 Die altoos de Trooster is geweest,
 Dat Hy ons wil schenken die eedle gaaven,
 Die ons zeedert Christus verzoening laaven,
 Erbarm u Heer!

2. O hei-

2.

O heilige Meester, heb eeuwig eer,
 Dat Gy ons den Vader doet kennen meer,
 't Geen wy van den Zoon ook in 't herte hooren,
 Daar toe gaaft Gy ons in alles ooren,
 Kom tot ons in.

3.

Gy waart ons armen nog onbekend,
 Eer Gy de Zond' ons maakte bekend,
 Dat is, 't niet gelooven aan Jesus wonden,
 Die ons een eeuwige Verlossing vonden,
 Ja dat is waar.

4.

Zo haast wy hadden die nood gevoelt,
 Dat *deeze* Zond' ons hert had doorwoelt,
 En w' om Genaad' en Geloof schreyend baaden,
 Hebt Gy ons genadig daarmee beraaden,
 Gy zyt getrouw.

5.

In uwe Schoole dan blyven wy,
 Tot dat wy worden van 't lichaam vry,
 Wilt Gy Getuigen (a) zo lang wy zyn beneden,
 In Geest, ziel en 's Lichaams (b) gezalfde leeden,
 Gy wilt het doen.

6.

Spreek ons den *Vader* (c) in 's herten grond,
 Zo komt het Abba op tong en mond,
 Gods *Woord* (d) blyv' in ons en zyn Exempel,
 En maak ons Lichaam *U* (e) zelven ten Tempel,
 Erbarm u Heer!

Nº. 1210.

(a) Joh. 15: 26. (b) 1 Cor. 3: 16, 17. (c) Gal. 4: 6.

(d) Joh. 1. Apoc. 19: 13. (e) 1 Cor. 6: 19.

1.
O bloedige Verzoener,
Der Kruis gemeente Diener,
Gy onzer zielen Man,
Wy vallen aan uw voeten,
En komen u ontmoeten,
Zo goed ons arm geloove kan.

2.
Wy zyn dog kleine kinders,
Verloste arme Zonders,
Die door uw wonden-bloed,
Gevloten op het herte,
Verlost van dood en smerte,
Ontfangen Leeven, kracht en moed.

3.
Dit kan uw Heil'gen sterken,
Dat geenzins hunne werken,
Het Mensch-bevrindde Lam,
Bewegen tot genaade,
Maar dat Hy d'arme made,
Schenkt zyn Verdienst aan 's kruices stam.

4.
Wat kunnen w' u voordragen?
Als u, verbaast, te vraagen:
Is 't mooglyk Konings Zoon,
Dat Gy gebond'ne slaaven
Brenge in de vryheits haven,
En hen beroept tot Kroon en Throon.

5.
Dat maakt ons Liefde-smerten,
Als Was zyn onze herten,
Als stofjes al te zaam,
Wy laten traanen vlieten,
En willen van niets weeten,
Als dat ons is geslacht het Lam.

1. **I**S God voor my, zo spreekte

Vry alles tegen my,
Wanneer ik roep en smeekte,
Wykt alles weg ter zy',
Ben ik by 't Hooft in g'naade,
Ben ik gelieft by God,
Kan my geen Vyand schaden,
Nog een ger boozen Rot.

2. Nu weet ik en geloove,
En roem, in 't hert gewis,
Dat God, myn God daar boven,
My goed en gunstig is,
En dat Hy in gevaaren,
My trouw ter regten staat,
En stormen breekt en baaren,
En vrydt voor alle kwaad.

3. De grond daar ik my gronde,
Is Jesus en zyn bloed,
Dat reinigt my van zonden,
En geeft my 't eeuwig Goed.
Aan my en aan myn leeven,
Is niets op deeze aard,
't Geen Christus my gegeven,
Dat is der Liefde waard.

4. Myn Jesus is myn eere,
Myn glans, myn schoonste licht,
Als Hy niet in my waare,
Dorst ik voor Gods gericht,
Nog kon 'er niet verschynen,
Nog voor den Glans bestaan,
Ik moest terstond verdwynen,
Als Was by 't vuur' vergaan.

5. Maar Jesus heeft vertreden,
Myn Vonnis en myn Dood,

Hy

Hy komt myn Ziel bekleeden,
 Maakt sneeuwit 't geen is rood;
 In Hem word' ik genezen,
 En heb een helden-moed,
 En geen Gericht te vreezen,
 Gelyk een Zondaar doet.

6. Niets, niets kan my verdoemen,
 Niets neemt my mynen moed,
 Kan tegen 't Oordeel roemen,
 Schoon Satan brult en woedt;
 Geen vreeze doet my schrikken,
 Geen onheil my bedroeft,
 Dewyl myn hert de blikken
 Van Jesus Liefde proeft.

7. Zyn Geest woont in myn herte,
 Regeert myn gansche zin,
 Verdryft zorg, angst en smerte,
 En stort my blydschap in;
 Geest zeegen, en gedyen
 Tot 't geen Hy schiep in my,
 En helpt my Abba schreyen,
 En maakt zyn Kindje vry.

8. Of zo my vrees doorboorde,
 Of eenig' angst of pyn,
 Zo zucht en spreekt Hy woorden,
 Die onuitspreeklyk zyn
 Voor my en mynen monde,
 Maar God zeer wel bewust,
 Als die aan 's herten gronde,
 Ziet zyn vermaak en lust.

9. Zyn Geest spreekt mynen Geeste
 Menig zoet troostwoord toe,
 Zo dat ik gae ten Feeſte,
 Altyd zeer wel te moê,
 En zie, hoe m' is hier boven.

Een nieuwe Stad gebouwt,
Daar, 't geen ik nu gelove,
Zal worden aangeschouwt.

10. Daar is myn kost'lyk E ve,
't Welk thans geen ooge ziet,
En schoon ik val en sterfe,
Valt dog myn hemel niet;
En of myn lichaams ooge,
Zomtyds van traanen weet,
Myn Jesus komt ze droogen,
En Hy verzoet myn leed.

11. Wie zich met Hem verbindet,
Den Satan vliedt en haat,
Die word vervolgt, en vindt
Veragting, hoon en smaat,
Te lyden en te draagen,
Geraakt by 't volk in spot,
't Welk, in hun goede dagen,
Denkt: waar is nu hun God?

12. Dat is my niet verborgen,
Dog ben ik gansch verblydt,
Godt wil ik laten zorgen,
Wien 'k my heb toegewydt;
Het koste lyf en leeven,
Myn naam, en eer, en goed,
Aan Jesus wil ik kleeven,
Met onverwrikb'ren voet.

13. De weereld mag verbreken,
Gy blyft my eeuwig by,
Geen branden, wonden, steeken,
Zal scheiden u en my.
Geen hongeren, geen dorsten,
Geen Armoë, nog geen pyn,
Geen toorn des grooten Vorsten,
Zal my een hind'ring zyn.

14. Geen

14. Geen Engel, geen verblyden,
 Geen throon, geen heerlykheit,
 Geen lief, of leed en lyden,
 Geen afgrond nog zo wyd,
 Of wat my wild' verschrikken,
 Het zy of klein of groot,
 Geen ding zal ooit my rukken
 Uit uwen arm en schoot.

15. Myn hert gaat vrolyk springen,
 En kan niet treurig zyn,
 't Is vol van vreugd en zingen,
 Ziet niets als Zonneschyn.
 De Zon van myn verblyden,
 Is myn Heer Jesus Christ,
 En 't geen my trooft in 't lyden,
 Is 't geen hier boven is.

D ^{1.} Er Oudsten gansche Schaar,
 Die voor den Throone woonen,
 Die werpen hunne kroonen,
 Voor 's Lammes voeten neer.
 Wy vallen met Hen needer,
 En zingen Lof, zeer teeder,
 Hy is 't alleen voorwaar,
 Zo roept der Oudsten Schaar.

^{2.}
 Dank, wysheit, sterkt' en pracht,
 Lof, heerlykheit en leeven,
 Zy onzen God gegeven,
 Die tot de Liefd' ons bragt.
 Het Lam, dat ons bevryet,
 Zy hoog gebenedyet,
 Hem zy Lof, prys en macht,
 Dank, wysheit, sterkt' en pracht.

N°. 67.

1. **O** God! wat heeft een Heerlykheit,
 En Majesteit, zo schoone,
 In Zyne groote Zalgheit,
 Myn *Jesus*, myne Kroone;
 De Kaisers en Koningen reiken Hem daar
 All' hunne Schepters en Kroonen,
 Veel duizendmaal duizend in machtige Schaar,
 Hem buiging, dienst, eere betoonen.

2. Hy heerscht ver boven Cherubim,
 Gebiet hen als Vassallen,
 De Throonen en de Seraphim
 Zien op zyn welgevallen,
 De Helden en Martelaars bukken zich neer,
 De Vaders vall'n aan zyn Voeten,
 De Maagden lofszingen dien vriendlyken Heer,
 En komen Hem ontmoeten.

3. Den Vader gansch gelyk van macht,
 Zit Hy op zynen Throone,
 En draagt der ganschen Godheit pracht,
 Op zynes hoofdes kroone,
 De heem'len der heem'len bevatten Hem niet,
 Hy reikt in alle Landen,
 De Magtigsten geeven Hem schuldig' eerbied,
 En alle hemelsche Standen.

4. Zyn Aangezigt blinkt als de Zon,
 En duizend Morgensterren,
 En schittert als een Jaspis-bron,
 Als 't blixem-licht van verre;
 De Engel'n en Menschen die schouwen Hem aan
 Met onuitspreeklyk verblyden,

O zaalig, en duizendmaal zaalig, die kan
Zyn hert en zinnen daar weiden.

5. En al dat Schoone zal ook ik,
Met honderd duizend schaaren,
In zyne armen eeuwiglik
Genieten en ervaren;
Die vreugde, die eere, die eeuwige lust,
Die Hy my daar zal geeven,
Is ooge nog oore, nog herte bewuft,
Hier in dit fterflyke leeven.

6. Dies wil ik blyd' en vrolyk zyn,
En goeden moed steeds vaten,
Ik wil in alle kruis en pyn,
My op zyn woord verlaten,
Hy zal my na deeze bekommerde tyd,
In zyne eeuw'ge Ryen,
Wel weeder vergoeden het weinige leed,
En onophoudlyk verblyen.

Melod. *Waak op, waak op, o Christen Schaar.*

E^{I.} En Lam gaat heen, en draagt de fchuld
Der weereld en haar kind'ren,
Het gaat en boet, in groot gedult,
De zonden aller Zond'ren,
't Gaat heen, word machteloos en krank,
Begeeft zich op de folterbank,
Onttrekt zich Gods verblyden,
Neemt over zich fmaad, hoon en spot,
Angft, wonden, ftriemen, kruis en dood,
En fpreekt: Ik wil 't gaarn lyden.

2. Dit

2.

Dit Lam Gods is der Menschen Vrind,
 Hun Heiland, en hun Diener,
 Hem, hem heeft God, tot ons gezind,
 Verkoren tot Verzoener;
 Hy sprak, myn Kind, draag Gy de straf
 Der kind'ren, die ik over gaf
 Tot vloek- en toornes-roeden.
 De straf is swaar, de toorn is groot,
 Gy kont ze helpen uit den nood,
 Door sterven en door bloeden.

3.

Ja, Vader, ja van herten grond,
 Leg op, ziet ik ben stille,
 Myn doen hangt af van uwen mond,
 Uw woord dat is myn wille.
 O wonderliefd'! o liefdes macht!
 Gy kont, wat Mensch nooit heeft gedacht,
 God zynen Zoon afdwingen.
 O liefde! liefde! gy zyt sterk,
 Gy legt dien Zoon in graf en zerk,
 Voor wien de Rotzen springen.

4.

Gy martelt Hem aan 's kruices stam,
 Met nagels en met speeren,
 Gy slagt Hem als een stemloos Lam,
 En 't is de Heer der Heeren;
 Nogtans stelt gy, met spot en hoon,
 Voor elk Hem als een vloek ten toon,
 Met uitgerekte armen;
 O Godlyk Lam! wat zal ik dy
 Vergelden daar voor, dat gy my,
 Betoont zo veel erbarmen.

5.

Zo lang ik levee, wil ik dy
 Uit mynen zin niet laten,
 Ik wil u steeds, gelyk gy my,
 Met myne Liefd' omvaten;
 Gy zult het deel zyn van myn hert,
 Beswykt myn vleesch in nood en smert,
 Gy zult myn Rotssteen blyven;
 Ik wil my, o myn hoogste roem,
 Hier meede tot een Eigendom,
 Voor eeuwig u verschryven.

6.

Ik wil van uwe lieflykheit
 By nacht' en dage zingen,
 My zelven U, naar mooglykheit,
 Met lust ten offer bringen;
 Ik heb geen and're vreugdestof,
 Myn leevensbeek zal uwen lof
 All' oogenblik uitgieten;
 En 't geen Gy hebt aan my gedaan,
 Legt in myn hert, en zal voortaan
 Tot uwaart weeder vlieten.

7.

Verwyd' u dan, o herte myn,
 Gy zult een Schathuis worden
 Der schatten, die veel grooter zyn,
 Als wat gedacht kan worden;
 Weg met uw goud Arabia,
 Weg Kalmus, Mirrhe, Cassia,
 'k Heb beter Schat gevonden;
 Myn groote Schat, Heer Jesus Christ,
 Is dit, dit, 't geen gevloten is
 Uit uwe lichaams wonden.

Melod.

Melod. p. 26. *De Ziel van Christus.*

1. **C**hriftus Bloed en Gerechtigheit
Is myn zieraad en eere-kleed,
Daar in zal ik voor God bestaan,
Als ik ten hemel in zal gaan.
2. Want schoon ik voor 't Gericht meê treê,
Daar komt geen klacht, daar treft geen wee,
Waarom? Ik trok hier Jesus aan,
Waardoor myn schuld wierd' afgedaan.
3. Myn Reek'ning hangt aan 's Kruices stam,
Daar Jesus alles op zich nam;
De nagels, die het Lam verwondt,
Verscheurden 't Schrift van 't Oud Verbond.
4. Schoon dan myn handschrift nog zo klaar,
Ja met myn bloed geschreven waar,
Zo is het weg gedaan voor my,
En ik ben aller vord'ring vry.
5. Nu dat heilig, onschuldig Lam,
Dat aan des Kruices harde stam
Voor myne Ziel gestorven is,
Erken ik voor den Heer' en Chrif.
6. 'k Geloove, dat zyn dierbaar bloed,
Is 't aller onschatbaarste goed,
Dat ons in 't Godlyk Kindschap stelt,
En eeuwig in den hemel geldt.
7. 'k Geloove, wen der Zond'ren tal
Nog grooter waar' milljoenen maal,
Dewyl *Gods Zoon* de schulden droeg,
Zyn bloed waar' dog Rantzoens genoeg.
8. 'k Weet daarom, dat 't Verlossings geld,
Het Koop-rantzoen van 's doods geweld,

Daar niets verdoemlyks komt verby,
 Voor yder Ziel gegeven zy.

9. Nu hoor my dan een yder aan,
 Hoe ik ten hemel in wil gaan;
 Gy lieve Eng'len altemaal,
 Hoort meê het aan in 's hemels zaal:

10. Wanneer ik door het Kruis-verdienſt,
 Op 't trouwſte word' in 's Heylands dienſt,
 En leg all' 't kwaad en onrein af,
 En zondig' niet meer tot in 't graf:

11. Zo wil ik, als ik tot U koom,
 Niet denken nog aan goed nog vroom,
 Maar, ziet een arme ſchuldenaar,
 Die gaarn voor 't Loſgeld binnen waar'.

12. En zo men na myn' kleeding vraagt,
 Die men op bruilofsdagen draagt,
 Ik Jeſus tot myn Kleed aan nam,
 Toen ik den duivel naakt ontkwam.

13. Dat ſchoone Kleed heb ik bewaart,
 En 't heeft die zonderlinge aart,
 Dat Jeſus roode Kruices bloed,
 Het altyd rein behouden doet.

14. Of heft men dan de vraag nog aan:
 Wat hebt gy op der aard' gedaan?
 Zo zeg ik: Heer, ik dank het dy,
 Kon ik wat Goeds doen, 'k deed het bly.

15. En wyl Gods Zoon, die ſtierf en leeft,
 De zond' in 't vleefch veroordeelt heeft,
 En m'er niet moet bewill'gen in,
 Zo was dit ook myn luſt en zin.

16. Kwam dan in my een booze luſt,
 Zo dankt' ik God, dat ik niet moeſt,
 Tot welluſt, ſchat, en eer ik zey,
 Ik ben van U door 't Kruisbloed vry.

17. Ik

17. Ik disputeerd' niet met het kwaad,
Maar dit was my de kortste raad:
Ik klaagd' het mynen Heer' terstond,
Waardoor ik straks' verlossing vond.

18. Het Lam dan zy de dank gebragt,
Dewyl het is aan 't Kruis geslacht,
En heeft ons van de Zond' ontslaakt,
En onzen God tot iets gemaakt.

19. Nu wensch ik, dat de Heer' my geev',
Terwyl ik nog op aarden leev',
Dat ik myn Volk, de Christenheit,
Mag daar op wyzen t'aller tyd;

20. Dat onze hooggeliefde God,
Met zynes Kinds Verdienst en Dood,
Den armen Mensch zo heeft bemint,
Dat niemand daarin einde vindt.

21. Genade-kind'ren in 't gemein,
Wilt daar toe ook gebeden zyn,
Dryft dit in all' uw leevens-loop;
Gods gunst is niet voor geld * te koop.

22. Die Leeraars zyn inzonderheit,
Wyl 't Fondament in Jesus leit;
Want dor en leedig blyft 't gemoed,
Tot dat men brengt des Heilands bloed.

23. Dank zy U, Jesus, t'aller tyd,
Dat Gy een Mensch geboren zyt,
En my en 't menschelyk geslacht,
Een eeuwig losgeld hebt gebragt;

24. Ik wil na deez' Verkiezings grond,
Hier zien in uwer naag'len wond,
En booven staan in 't schoone kleeid,
Van uwes bloeds Gerechtigheit.

K 4

I. Wen

* Jes. 55. 1.

N°. 1354.

1. **W** En kryg ik myn Kleed,
Dat my is bereidt,
Myn Heer en myn God,
Dat Kleed, welk zo wit is, besprengt met het rood.
2. Bewaart Gy 't my, Heer' ?
To eeuwige eer',
Doe chans het my aan;
Men kan zonder Kleed tot den Koning niet gaan.
3. Ik had een Rok,
En had eenen Stok,
Die viel uit de hand,
Het Kleed heb ik zelve tot asche verbrant.
4. Die Vleeschlyke Stut,
(Was miets voor my nut;)
Het eigene kleed
Bedekte de naaktheit niet eene hand breed.
5. Nu zal het wel gaan,
Ik trek my dan aan,
Myn Jesus is 't Kleed,
Dewyl ik geen ander Gewaad voor my weet.
6. Ten daag' des Gerichts,
In 't ooge des Lichts,
Zal 't openbaar zyn,
Of 't bloed der besprenging de kleed'ren maakt
rein.

Melod. p. 26. *De Ziel van Christus.*

1. **M**Yn Priester heilig' U voor my,
Zo word' ik, als ik moet, voor dy,
Wyl ik uw Heiliging erlang,
Want buiten die is alles dwarg.

2. Tot

2. Tot Heiliging zyt Gy gemaakt
Voor elk, die arm tot U genaakt,
Om God te zyn een heilig Kind,
En buiten U is alles zond.

3. Gy hebt ook daarin, my ten goed',
U heen gegeven tot op 't bloed,
Gewaakt, gevaft, gebeên, geleên,
En God geheiligt hier beneên.

4. Wyl Gy dat hebt voor my gedaan,
Neem ik uw Bloed en Geest ook aan,
En deed ik 't niet, zo waar' ik my
'Tot schaad', en ging den weg verby.

5. Door U is uw Gebod niet swaar,
Zag myne Ziel geduurig maar
Op U, ik vond steeds rust in my,
Want niets kan men dog zonder dy.

6. Nu, Heere Jesus, hoor naar my,
En wees de Heiliging voor my,
Help my door uwer naag'len wond',
In 't driemaal zaal'ge Nieuw Verbond.

Melod. p. 32. *Heilige Meester.*

1. **D**ie aan het Kruis hing, is onze God,
Al worden wy daarom een yders spot,
Dat is het teeken, waaraan men kan weeten,
Of men in waarheit een Broeder mag heeten,
Het Schibboleth.

2. Jesus verloren van 't Kruis-outaar,
Daar Hy stierf voor de verloorne Schaar,
Jesus gekomen uit oog en herten,
Dat maakt de Ziele vol hellsche smerten,

Ja dat weet God.

K 5

Daarom

3. Daarom staat Gods Volk tot aller stond,
In een te zaam gevoegd liefdes Verbond,
Zyn door den Heiland verzoende Zonders,
God is de Vader, de and'ren Kinders,

Broeders des Lams.

4. O dat dog niemand zyn weg verliest,
Want wie iets anders voor zich verkiest,
Schoon hy komt weeder en wil zich bezinnen,
Als dan kan men het zo niet meer beginnen,

Dat is dan zo.

5. Zyt gy beg'nadigt en Jesus leên,
Om 't bloed der wonden word gy gebeên,
Laat d'eerste Liefde niet uit uwe herten,
Want men vermist ze met bittere smerten,

En doodes angst.

6. Wilt gy bazuinen der g'naade zyn,
Zoekt eerst genaade en wordet klein,
Wordt door die wonden, die gy verkondigt,
Zelver met God verzoent en ontzondigt,

Daar na getuigt.

7. Kinders der g'naade in 't algemeen,
O! laat ons eeuwig Getuigen zyn,
Dat in Jesus Offer alleen te vinden
Genaade en vryheit van alle zonden,

Voor allen Volk'.

8. Jesus Gemeinte zich zaalig vindt,
Want zy leunt zich op Hem, haare Vrind,
En dat is haar zaak in 't Meêr der genaaden,
Dat is, in Jesus bloed swemmen en baaden.

Haar element.

Melod. p. 28. *Myn Vader.*

1. **S**Legs een geheimnis weet ik niet
Zo duidlyk te verstaan,
Met allen and'ren mogt het gaan,
'Te kort my 't licht hier schiet.

2. En dit geheimnis 't geen ik vind,
Is, hoe het mooglyk is,
Dat eene ziele Jesus Christ,
Niet booven alles mint,

3. Wie zocht ooit by het Leevens-brood,
Nog zulk ellendig ding,
Dat slegs in huit en beend'ren ging,
En anderzins was dood.

4. Wat my belangt, dit is myn zin,
Ik vang nog heeden aan,
Als had ik het nog niet gedaan,
Ik geef myn kindlyk heen.

No. 1286.

1.
MYn Heiland, maak my regt aan U verknogt,
Gy hebt door bloed my tot uw loon gekogt,
'Ten trouwen dienst by uwe Ryks-gezinden,
O! zaalig zyn, die uwe diensten vinden!

2.
Het Zondaarschap sluit niet van dienen uit,
De Heiland krygt geen Heiligen ten buit,
Neen, arme Liën, die Hy nog, eer zy dienen,
Van schuld en straf moet lossen en verzoenen.

3. Dies

3.
 Dies komt het eerst niet op het werken aan,
 Op willen, loopen, 't geen men ook niet kan,
 Neen, bloot alleen op Gods barmhartigheden,
 Dat Hy ons tot zyn Volk aanneemt en Leeden.

4.
 Alsdan, wen ons de Schuld geschonken is,
 En wy dus zyn verlost door Jesus Christ,
 En mengenaad' en krachten kan bemerken,
 Dan gaat het voort tot dienen en tot werken.

5.
 O Jesus! maak my aldus regt geschikt,
 (Heeft m' uw Genaë een weinig aangeblik)
 Dat ik op aard naar uwen Raad mag dienen,
 Verwaardig' my ten dienst der Seraphinen.

N°. 804.

1. **H**ier legt myn zin zich voor u neder,
 Myn geest zoekt haaren oorspronk weder,
 Laat uw verblydend aangezicht
 Tot myne armoë zyn gericht.

2. Zie neêr, ik voel verderf en zonden,
 Herberg my in uw' Kruices-wonden,
 O! mogt door uwe bitt're pyn,
 Myn' Eigenheit gedoodet zyn.

3. O! wilt, Heer Jesus, mynen wille
 Met uw' gelatenheit vervullen,
 Verbreek natuurs geweld in my,
 O groote Zoon! en maak my vry.

4. Ik voel, tot uwaart trekt myn liefde,
 En dat ik blyv' in uwe liefde,
 Dog is van veel onlouterheit,
 Myn liefde nog niet gansch bevrydt.

5. Ik

5. Ik moet nog meer , naar uwe Orden ,
 Hier door uw Geest geheiligt worden ,
 De zin moet dieper in u gaan ,
 De voet moet onbeweeglyk staan.

6. Ik weet my wel niet zelv' te raaden ,
 Hier gelden niets der menschen daaden ,
 Wie maakt zyn herte zelve rein ?
 Het moet door U gereinigt zyn.

7. Ik ken U ook , myn Licht en Leeven ,
 Gy zyt my altyd trouw gebleeven ,
 Ik weet gewis , Gy staat my by ,
 En maakt my van my zelven vry.

8. Inmiddels zal ik trouwlyk waaken ,
 Door U myn aardfche zin verzaaken ,
 Tot dat Gy U een tyd uitziet ,
 En my van band en ftrik bevrydt.

9. Ik zal de Zeege dog wegdragen ,
 Gy hebt myn Vyand dog verflagen ,
 Gy voert my uit den kamp en ftrydt ,
 In uwe rust en zeekerheit.

10. 'k Beveel U dan (wie is my nader ?)
 De zorg voor myne Ziel , myn Vader ;
 O ! druk my diep in hert en zin ,
 Dat ik in U reeds zaalig ben.

11. Als ik met ernft hier aan gedenke ,
 En in uw' Armen needer zinke ,
 Zo word' ik van U aangeblykt ,
 Zo word myn hert door U verkwikt.

12. Zo wast my d'yver in het ftryden ,
 En kan my in uw' gunft verblyden ,
 En fmaak het reeds , en voel gewis ,
 Dat God , myn God , de Liefde is.

DAAR Christus is, en 't hert uit God herboren,
 Daar vindt zich ook de geest der eenigheid,
 Die nog zomtyds naar d'Ouden Mensch wil
 hooren,
 Word ligt verstroot, 't welk meen'ge ziel be-
 schreit.

Hoe heeft men niet te waaken,
 Ook in de beste zaaken,
 Dat men het wit niet mist!
 De waarheit moet ons daaglyks vryer maaken,
 Of 't licht word haast in 't hert weer uitgeblusht.

2.
 't Is ydelheit, het hoeft met beelden vullen,
 Het komt alleen op Geest en Waarheit aan;
 De tegenspraak voor eenen tyd wat stillen,
 Is in der daad zo veel als niets gedaan.

Als Zielen zich verbinden,
 En arm en klein zich vinden,
 Dan zyn zy groot en sterk,
 Is iets uit God, zo zal men 't ondervinden,
 Daar Jesus woont, word een regtschapen werk.

3.
 Onze Eigenliefd' heeft een zeer teder leeven,
 De Mensche wil zo gaarne nog iets zyn;
 Maar dan, dan word de vrye Geest verheven,
 Wenz' alles geeft aan God, en zelv' word klein.

O! laat ons niet meer zuimen,
 Hem alles in te ruimen,
 Die alles is en doet.

Wat willen wy nog van iets eigens droomen,
 De zond' alleen die is ons eigen goed.

4. Wie

4.

Wie Gods genaad' heeft tot zyn deel verkoren,
Wagt zich voor eige keur, wie die begeert,
Of schoon hy waar' voor lang uit God geboren,
Zo heeft hy dog vreemd vuur dat hem verteert.

De Broeder-liefd' daar neven,
Hoe sterk ze word gedreeven,
Baart agterdogt en nyd,

De Satan wand ons dan in zyne zeeve,
Best is 't, wanneer gy kleine kinders zyt.

5.

O! laat ons dog naar eenen Regel wand'len,
Gy kind'ren Gods, en wassen steeds daarin;
Wy kunnen niet steeds in de liefde hand'len,
Wanneer ons niet verbindt een zelfde zin.

Gods Woord stelt dit te voren,
Heer', leer ons daarna hooren,
Dat wy niets doen verkeert;

Men zoek zyn heil op geene and're spoooren,
Wy moeten dog slegs zyn van God geleert.

Melod. p: 37. *O myn verwondde Vorste.*

1. **M**Yn Lam, myn Licht, myn Schoone,
Myn alles, myne Kroone,
Hier ben ik arrem Kind,
Beschaamt, gebukt en kleine,
Weet niets als dat ik dyne,
Het slegtste ben van uw gezind.

2. Tot U gaat myn verlangen,
Nu Gy my hebt gevangen
In 't zaal'ge g'naaden-net,

In

In 't jok der Liefd' en Waarheit,
 Door uwes stervens klaarheit,
 En hebt myn Geest in 't licht gezet.

3. Alleen z' in uw te planten,
 Is 't oogmerk met uw planten,
 O! doe dit ook met my;
 Want ben ik arm en smaâlyk,
 Ben ik in U dog zaalig,
 En wil geen heil als slegs in dy.

4. U bid ik dan, myn Koning,
 Maak in myn hert uw wooning,
 Versmaë myn kleinheit niet,
 Geef uwen Kinde zeegen
 Op alle zyne weegen,
 Gy, die dog op het laage ziet.

5. Dat ik genaad' gevonden
 Heb in uw bloed'ge wonden,
 En daarom zaalig ben,
 Is waar, door uw' omarming,
 En vrye Gods erbarming;
 Want anders weet ik, wie ik ben.

6. Ik moet 'er van getuigen,
 Met diep en innig buigen,
 Myn God, en met een vloed
 Van traanen aan uw voeten,
 U in het stof ontmoeten,
 Als 't wormije aan zyn Maaker doet.

7. Nu hoor nog eens myn beede,
 Geef z' all' uw Kinders meede;
 Want ziet, zy is my groot,
 En U wat weinigs, Heere,
 Dies wilt ze my niet weeren,
 Maar geeven al, myn daaglyks brood:

8. Ik bid een kindly herte,
By alle leed en smerte,
Uw' Lams zagtmoedigheid,
Gehoorzaam zyn en stille,
Een lust tot uwen wille,
Dit is myn wensch in deeze tyd.

Melod. p. 23. *Ondoorgrondelyk regeeren.*

1. **J**esus, kracht der bloode herten,
Troost in alle zielen-leed,
Zalv' in alle zonden-smerten,
Arts voor alle slangen-beet,
Pleister voor des doodes wonden,
Die men steeds van kracht bevonden: , :

2. Myn verderf, niet door te gronden,
In myn hert, word my bewust,
Been en merg zyn vol van zonden,
Vol vergif van kwaade lust,
Geen bloedsdruppel is te vinden,
Zonder zaad van and're zonden: , :

3. Ja, myn hert steekt vol van pylen,
Van den Satan en het vleesch;
Wil ik schoon naar Jesus ylen,
Daar myn nood my heene wees,
Moet myn Geest dog needer zygen,
Eer zy regt kan adem krygen: , :

4. Wil ik my tot U verheffen,
Word voor traagheit niets daar uit;
Komt uw' Geest myn hert te treffen,
Dryft het yd'le vleesch hem uit,
Dat ik myner zonden plaagen,
Zo niet langer meer kan draagen: , :

5. Heiland voor den kranken Zonder,
 Redder van de slangen-list,
 Pleister zelve, en Verbinder,
 Wiens genezing nimmer mist,
 Gy kunt pyn en smert vermind'ren,
 Ja de doodes stoot verhind'ren: , :

6. Kom, Heer Jesus, druk in G'naade
 My uw Kruisbeeld in het herr,
 Op dat dus myn' oude schaade
 Door uw bloed geholpen werd;
 Zalst uw' Oly myne wonden,
 Zo ben ik gewis verbonden: , :

7. Zult Gy uwen Geest my geeven,
 Komt Gy zelve tot my in,
 Dan, dan zal het nieuwe leeven
 Stroomend' in myn' aders zyn,
 En ik zal, op hooge wyzen,
 Eeuwig uw' erbarming pryzen: , :

No. 1369.

1. **W** At is 't verwond'de Liefde,
 Dat my zo machtig roert?
 't Is dit, dat u de Liefde
 Heeft in den dood gevoert,
 En myne gansche zaligheid
 Komt van uw bloed en sterven,
 In tyd en eeuwigheit.

2. Dit wil ik ook getuigen,
 Zo lang ik leef op aard,
 Met diep en innig buigen,
 Ik wormtje, asch en aard;
 „ *Het komt my nimmer uit myn bert,*

„ *Wat*

„ *Wat ik u heb gekostet ,*
 „ *Wat bloed en bitt're smert ,*

3. Ik kan het niet vergeten ,
 Zo lang de zond' my grieft ;
 Uw Liefde is ongemeten ,
 Ik ben in u verlief ,
 Dat zo een arm wormelyn
 Uw lieve Kind geworden ,
 En ook zal Dienaar zyn.

4. Ik dank met duizend traanen ,
 Voor deeze groote g'naad ,
 Mogt ik daarvan vermanen
 Elk , naar myn kleine maat ;
 Blyf Gy alleen myn Schild en Loon ,
 Zo zal ik U nog eeren ,
 Myn Lam , O groote Zoon !

5. Ik heb eens ondervonden
 U dierbaar Godlyk bloed ,
 Dat reinigt my van zonden ,
 Maakt al myn schaade goed ;
 „ *Dies komt het nimmer uit myn hert ,*
 „ *Wat ik U heb gekostet ,*
 „ *Wat bloed en bitt're smert.*

6. Gy opgescheurde wonden ,
 Hoe lieffelyk zyt Gy ,
 Ik heb in U gevonden
 Een schuileplaats voor my ;
 Nu wil ik gaarn een stofje zyn ,
 Nu 'k mag des Heilands weezen ,
 Verlost van eeuw'ge pyn.

7. Verstrojen my myn zinnen ,
 Ben ik niet by myn hert ,
 Als Gy 't my brengt te binnen ,

Doorpriemt het my met smert;
 Daarom, myn Bruidegom, sluit my
 Dog eeuwig in uw wonden,
 In uwe ope zy.

8. Myn herte brandt van liefde
 Naar U, myn dierbaar Lam,
 Die myne ziele griede,
 En tot uw Kind aannam;
 Nu zy myn leeven, tyd, en kracht
 Voor U, die zyt uit liefde
 Voor my aan 't Kruis geslacht.

9. Nu zal uw dood en lyden
 My steeds in 't herte zyn;
 Ik wil zorgvuldig myden,
 't Geen u en my maakt pyn;
 't Is dog hier zo met my gestelt,
 Dat niets my kan verblyden,
 Als myn verlossings geld.

10. Hier ben ik, hert vol liefde,
 En zielen die Gy kent,
 Wy bidden, dat g' uw' Liefde
 In yders herte zendt.
 Schenk elk, en alleen in 't gemein,
 Het nodige tot Stryders,
 Laat ons ook Lamm'ren zyn.

11. O, blyf ons maar geschreeven
 In onzes herten grond,
 En by 't genaade-leeven,
 Beken U ook de mond;
 Dat elk, tot op den grooten dag,
 Aan zyn ontzondigt herte
 Uw Zeegel dragen mag.

N°. vs. 1282. 15. 18.

1.
GY moogt, zo als gy zyt, tot Jesus komen,
 En komt gy maar, zo word gy aangenomen;

2.
 Gy moogt zo zondig zyn en vol van schanden,
 Zo is een dorstend hert voor u voor handen.

3.
 De Rechter wien de wraake is gegeven,
 Heeft allen Zond'ren toegedeelt het leeven;

4.
 Wie slegs een Zondaar zich gevoelt te weezen,
 En nog niet is uit eige kracht genezen,

5.
 En legt aan Jesus voeten als gestorven,
 Van zulken is nog niemand ooit verdorven.

6.
 En waar't een Leeuw, hy wierd gewis ten Lamme,
 En was hy koud als ys, hy wierd tot vlamme,

7.
 En was hy dood als steen, hy wierd tot leeven,
 En van den Vader aan den Zoon gegeven;

8.
 De geest komt straks in hem haar werk beginnen,
 Ziert hem van buiten, dog op 't meest van binnen,

9.
 Van buiten ziet men iets van Christus sterven,
 Wie 't inn're kent, die ziet den Levens-erve.

10.
 Maar ziet, wat is dog dit geloovig komen?
 Want anders word dog niemand aangenomen:

11.
 Dat is, erkennen aan des Heilands voeten,
 L 3 Dat

Dat Hy voor ons aan't Kruis heeft moeten boeten;

12.

En als zyn Lichaam was aan't Kruis verbroken,
Heeft Hem de Geest van alles vrygesproken;

13.

En toen hy alle zond' had overwonnen,
Gaf Hy ons 't regt, dat wy nu erven kunnen,

14.

En ik, die toemaals nog niet was in weezen,
Ben te dierzelfer uure mee genezen,

15.

En ben een Vorst geworden, zonder twyffel,
Een Konings-kind, Heer over dood en duivel;

16.

En was ik eerst door Satans macht gebonden,
Door 't bloed des Lams vertreed'ik nu de zonden.

17.

17. En als ik aan dat Gods rantzocn gedenke,
En met myn hert in Jesus wonden zinke,

18.

En met myn oor naar zyne ^{stem} gae hooren,
Zo ziddert hel en afgrond my te stooren.

Melod. p. 10. *O Geest van boven.*

1. **O** Lam! ons eenig Opperhoofd,
Die voor ons zyt gestorven,
En voor een yder, die gelooft,
Het leeven hebt verworven,
Wy willen uwe Jong'ren zyn,
En uwen Naame eeren,
En volgen, wyl wy, groot nog klein,
Geen ander Hooft begeeren.

2. De mensch mag aan het spotten slaan,
Of met ons zyn bewoogen, Dat

Dat wy veracht daar henen gaan,
 Wy zyn dog niet bedrogen.
 Aan onzen wandel zal men zien,
 Wat onze herten denken,
 Dat wy met d'oogen opwaarts zien,
 En d'aard' haar weiluft fchenken,
 3. 't Is ons gansch anders om het hert,
 Nu wy den Schat gevonden,
 Nu wy van allen nood en fmert
 Bevryd zyn door uw wonden.
 De vloek is weg, gy fchenkt genaad',
 Wy ftaan op vrye voeten,
 En draagen wy des weerelds fmaad,
 Dat weet Gy te verzoeten.

Melod. p. 28. *Myn Vader gy.*

1. **D**aar is maar een uit aller tal,
 Die lievens waardig is,
 En dien ik eeuwig kiezen zal:
 De Heere Jefus Chrifft.
2. Hem mynen Heer en God allein,
 Is myne ziel gewydt,
 Hem ftae ik vaardig en bereidt,
 En ben van herten zyn.
3. Aan Jefus heb ik wat ik wil,
 In allen overvloed,
 En leev' uit zyne volheit ftil,
 En heb het hoogfte Goed.
4. Op zyn genaade gae ik voort,
 En wyk geen treê nog fchreê;
 My volgt naar zyn beloft' en woord,
 Zyn goede zeegen meê.

L 4

5. Zyn

5. Zyn arrem kroont myn arrebeid,
 En schenkt my leevens zap;
 't Geloof aan zyne Majesteit,
 Voert myne pelgrimschap.

N°. 1020.

- Z** 1. O open U, o Naame Jehovah!
 O Zalvings-Geest, wees uwen Kind'ren na,
 Bedauw hun Hooft met uwe Balzem-zappen,
 En maak hen moedig in uw' Eigenschappen.
2. Gedenk daar aan wat Gy hebt toegezegd,
 Uw blooden Volk', dat in uw' armen legt,
 Uw' zydes wond' blyft uwe Duiven open,
 Welks waterstroom geduuriglyk blyft loopen.
3. Trek ons tot U, getrouwe Toeverlaat,
 Ons gansche hert in uwe zaake gaat,
 Wy leeven u, wyl Gy voor ons gestorven,
 En alle kracht hebt door uw dood verworven.
4. Wy zyn uw Volk, o hoogverheve Knecht,
 En hebben ook tot uwe Kroone recht,
 Dus willen wy ons steeds aan U gewinnen,
 En U, o Liefd', in 't openbaar bekennen.
5. O geef ons dog, van deezen dag af aan,
 Nog moediger den Pelgrims weg te gaan,
 Waar op ook Gy zo moeizaam hebt geloopt,
 Tot dat Gy met den Kruiskelk U liet doopen.
6. Nu zyt Gy ook gekroont met prys en eer,
 En wilt alzo uw kleine Kinder-heer,
 Voor 's Vaders Throon met heerlykheit be-
 kleeden,
 Wanneer 't, als Gy, den Kruisweg heeft be-
 treden.

7. Zo

7. Zo vatten wy dan in den Geest ons aan,
Om voort te gaan op deez' uw runwe baan,
Gy helpt ons door, wy kennen U als Liefde,
O maak ons vast in uwe eeuw'ge Liefde!

No. 993.

1. J Esus, Godd'lyk Lam!
Wien aan 's Kruices stam
Onze zond' en jammer griefde,
Eeuwig dank zy uwe Liefde,
Die aan 's Kruices stam
Wierd ons Offerlam.

2. Uwe Liefde-gloed
Sterkt ons moed en bloed,
Als Gy, met genaade-blikken,
Ons aan uwe borst komt drukken,
Maakt ons wel gemoed,
Uwe Liefde-gloed.

3. Waare Mensch en God,
Troost in nood en dood,
Gy zyt daarom Mensch geboren,
Te verlossen 't geen verloren,
Door uw bloed en dood,
Waare Mensch en God.

4. Held uit Davids Stam,
Uwe Liefde-vlam
Allen kommer van my weere,
Dat de weereld my niet deere,
Schoon zy my is gram,
Held uit Davids stam.

5. Groote Vreede-Vorst,
Hoe heeft u gedorst

L 5

Naar

Naar der Menschen heil en leeven;
Als g' u in den dood gegeven,
Als Gy riep: my dorst,
Groote Vreede-Vorst.

6. Geef dan uwen vree,
Ons, en allen meê,
Die U, Heer', als Liefde kennen,
En zich tot uw Volk bekenen,
Geef die uwen vree,
En ons allen meê.

7. Nu dan houd' ik my
Eeniglyk aan dy;
Nimmermeer zal ik u laten,
Maar U in 't Geloof omvaten;
In 't geloof aan dy
Leev' en houd ik my.

8. Als ik weenen moet,
Zal uw' traanen-vloed
Nu de myne ook geleiden,
En my tot uw' wonden leiden,
Dat myn traanen-vloed
Zich haast stillen moet.

9. Als ik my daar by
Weederom verbly,
Verblydt Gy u van gelyke,
Tot ik in uw Koninkryke,
Aller traanen vry,
My met U verbly.

10. Hier door spot en hoon,
Daar de Eere-kroon,
Hier in hoopen en gelooven,
Zien en hebben komt hier booven,
Want de Eere-kroon,
Volgt op spot en hoon.

11. Jesus help dan my,
 Dat ik, vry en bly,
 Alles door U overwinne,
 En dat ik altyd bezinne,
 Hoe in 't lyden Gy
 Overwon voor my.

Melod. *Wen kryg ik myn kleet.*

1. **O** Lam Gods, geslacht,
 Wanneer ik betragt,
 Uw liefde aan my,
 Hoe wensch ik, dat ik eens uw aangezicht zie.

2. Hoe was ik zo blind,
 Hoe diend' ik de zond',
 Uw licht kwam, en ziet,
 Het wekte my op, en ik kende het niet.

3. Ik voelde wat smert,
 Om 't vleeschelyk hert,
 Van hoogmoed vervult,
 En merkte op eenmaal dat alles versmolt.

4. Haast wierd het my klaar,
 Wie over my waar,
 En als Hy verscheen,
 Zo zag ik Hem stervend', verhoogt van beneên.

5. Het heilige bloed,
 Die heilzaame vloed,
 Uit handen en zy,
 Kwam voor my, en ziende, ontzetterd' ik my.

6. Ik voelde myn nood,
 En smaakte den dood,
 En 't wierd my zo swaar,
 Als of ik ook een zyner kruicigers waar.

7. De

7. De Vyand kwam by,
Afgunstig op my,
En sprak m' in den zin,
Ik was dog der zonde, des doods ende zyn.

8. Ik zag op het Lam,
Omarnde zyn Naam,
En gaf my hem heen,
In alles, zo als Hy het maakte, te vreên.

9. Schroom was wel by my,
Maar dagte daar by,
Hy stierf dog den dood
Voor Zondaars en doode, en zag mynen nood.

10. Toen kwam het my voor,
Aan hert en aan oor:
Verdoemelyk kind,
Geniet myn Genaade, Ik heb u bemint.

11. Myn ziele vond rust,
De zondige lust
Verteerd' in dien brand,
En ik wierd gezet in een anderen stand.

12. Zyn bloedstroom, zo rood,
Swom weg mynen dood,
En ik wierd bevrydt,
Met Manna, en Leeven, en Vreede verblydt.

13. De vyand zag 't aan,
En liet my straks gaan,
Wel toornig op my,
Maar ik liet hem wand'len en hield my aan dy.

14. Myn Lam, nog een woord:
Ley Gy my steeds voort,
En nooit van my wyk',
Zo heb ik nooit vreeze, en erve uw Ryk.

N°. 898. Oud Lied.

1. **O** God! wien alles is bewuft,
 Help onz' vervalte tyden;
 De menſchen haaten hunne ruſt,
 En willen vaſt niet lyden,
 Dat men ze leer' den regten weg,
 Dat men ze ley den ſmallen ſteg,
 Die naar den Hemel wandelt;
 Zy zeggen onbeſchroomt: Gaat heen,
 Wy willen blyven, als wy zyn,
 Waar na een yder handelt.

2. Genoeg is 't niet, dat zy uw Woord
 Verwerpen en verachten,
 En, naar de oude wyz', al voort
 't Gebruik te volgen trachten;
 Zy willen zelfs nog hebben recht,
 En die doen hen het grootſt' onrecht,
 Die hen wat beeters wyzen,
 Die houden zy voor ongeleert,
 En hunne Leere voor verkeert,
 Die nog hun doen niet pryzen.

3. Wie wil van ſwakke menſchen meer;
 Als wy zyn, wel begeeren,
 Men dryft de zaake al te zeer,
 Men ſpreekt al van bekeeren.
 Ey lieve, laat het als het waar,
 Weereld blyft weereld, is't niet waar?
 Is Chriſtus niet geſtorven?
 Als men zomtyds eens gaat ter Kerk,
 Wat leeft en bidt en doet zyn werk,
 Zyn wy dan zo verdorven?

4. Al zulke reed'nen voeren zy ,
 Die zich naar Christus noemen ,
 Verlooch'nen met hun leeven vry ,
 Dien zy met monde roemen ;
 Ja noemen het wel kettery ,
 Wanneer men hen wil brengen by ,
 Een Christ moet heilig leeven ;
 Dat Jesus kracht in ons de zond'
 Door het geloove overwint ,
 Wil 't hert geen Ja-woord geeven.

5. Daarom , o God , red uwe eer ,
 En die van uwen Zoone ;
 Giet uit uw Geest , en zend ons neer
 Het licht van uwen Throone ,
 Dat Jesus waarheit , in zyn Kerk ,
 Zyn Heil en Kracht , Geloov' en Werk ,
 Bekend by allen worde ,
 En wat Hy *voor* en *in* ons is ,
 En dat Hy *Zaaligmaker* is ,
 In 't hert bevonden worde.

Nº. 899.

1. **A** Ch ! hoe is 't getal zo klein ,
 Die zich aan hun Heiland geeven ,
 Die als Christ'nen heilig leeven ,
 Overal is huichel-schyn ;
 Spreekt de mond al van geloof ,
 Zo is 't hart dog verre en het oore doof.

2. Duisternis bedekt het Land ,
 Aardsche zin bedwelmt de Zonders ,
 Blindheit heeft de Menschen-kinders
 Van den hemel afgewendt ;

U,

U, o Leevens-Zonne, ziet!
Kent men midden onder uw' Belyders niet.

3. Die U kennen, zyn veracht,
Zo als 't was van Abels tyden,
Men mag hen voor 't oog niet lyden,
Zond' en boosheit groeit met macht,
Dat uw Woord niet langer geldt,
En men die het doen vast by de Ketters stolt.

4. Daarom Jesus, hemels Heer,
Hooft met eer en macht bepeerelt,
Kom, en beet're dog de weereld;
Zie eens op uw Sion neêr,
Troost uw Erfdeel, maakt het vry,
Dat uw ryk alleen, tot heil, verheven zy.

Melod. p. 8. *Ik roem nu alleen.*

1. **G**Ezallefde Heiland verordent ten zeegen,
Kom met uwe liefd' en ontferming ons tegen,
Wilt nu en in volgende dagen en jaaren,
Ons in uw genaade getrouwlyk bewaren.

2. Myn herte moet steeds U aan 't kruice aanschouwen,
En Gy aan my in Gerechtigheit trouwen,
Den vrede Gods, die het verstand gaat te boven;
Laat niets in de weereld my stooren of rooven.

3. Myn dorstig hart laav' en verzadig' te gader,
Gy eenige Leevens-Fonteine en Ader,
Op eene zo zaalig' en sterkende wyze,
Dat U ook het Lichaam mag juichen en pryzen.

4. Wyl Gy ons U zelfs hebt tot spyze gegeven,
Zo laat ons ook heilig en Goddelyk leeven,
Ge-

Gebied uwen Zeegen, op eeuwige tyden,
Zich over uw Been en uw Vleesch uit te breiden.

5. Uw' is hun verstand, hun geheugen en wille,
O wilt ze met Geest en Genaade vervullen,
En 't geen zich nog vindt van het Eigene leeven,
Dat worde door uwe Opstanding verdreven.

6. Wy zyn ja dog alle voor Jesus geboren;
Voor duifend en nog zo veel duifend verkoren;
O Godlyke Liefde, wie kan u beschryven?
O mogt U een yder een Eigendom blyven!

7. Myn Heiland, hier hebt Gy myne eige be-
geeren,
Ik wilde my gaarne tot Liefde bekeren,
De g'naade, die eenmaal op my is gevloten,
Heeft my ook den toegang gewis niet gesloten.

8. Ik gun aan de Weereld haar heerlyke zaa-
ken,
Ik gun aan den Wyzen hunn' roemen en maaken,
Ik gun den Gerechten hun moejen en loopen,
Als my maar de wonden van Jesus staan open.

No. 1202.

1. **D**E Eerstgeboorne
Komt neder in het vleesch,
Tot ons Verloorne,
Op dat Hy Trouw' bewees;
Ontdekt ons de Verborgentheden,
Eertyds bedekt door de eeuwigheden.

2. De Eng'le-kooren
Begeerden 't in te zien,
Lang van te voeren,
Hoe dit dog zou geschien,

Der

Der Menschen zond' en boosheit merkend,
Maar daar by zaagen Gods liefde werkend.

3. De Wet en Rechten
Kwamen daar nevens in,
Konden, als Knechten,
Der Zond'ren heil niet zyn;
Waarom z' ook weinig krachten gaven,
Smagtende herten den grond te laaven.

4. Toen sprak de Liefde:
Hier ben ik, ziet ik kom;
Uit vrye Liefde
Van zynen Throon Hy klom,
Om zich in onze Plaats te stellen,
Ons te verlossen van Zond' en Helle.

5. De straf der Zonden
Den Zoon wierd' opgelegd,
Hy kreeg de wonden,
Aan 't moordhout opgerecht,
Nu reekent God voor zyne Kinders,
Alle geloovige arme Zonders.

6. Zo word bevonden,
Hoe ver de Liefde gaat,
Wy, dood in zonden,
Wisten ons geen raad.
Wie kon ooit, of wie dorst het denken,
Dat hem de Liefde zo veel zou schenken!

7. Uit louter g'naade,
Valt ons dit heil te beurt,
Wy arme maaden,
Nu Christus Vleesch verscheurt,
Worden genoodt tot zaaligheden,
Ons toebereidt in de eeuwicheden.

8. Dies waren d'Ouden
 't Geloove toegedaan;
 Van verre schouwden
 Zy dus hun Erfdeel aan,
 Waarna zy met verlangen streefden,
 En in de weereld als Pelgrims leefden.

9. Zy mogten blyven
 In 's geloofs zeekerheit,
 En wy beklyven
 Nu in de g'naaden-tyd,
 En vinden in des Heilands wonden,
 't Geen geene zochten uit 's harten gronde.

10. O bloed der wonden,
 Hoe dringt gy door het hert!
 Nog nu ter stonde
 Uw' kracht bevonden werd;
 Gy zyt een onbegryp'lyk weezen,
 Laat, Heer', uw bloedstroom ons ook genezen.

Melod. p. 17. O gy zielen *Bruidegom*.

I.
 1. **G**'naade, welk een kost'lyk woord!
 Lieflyk klinkt het in de herten,
 Die de smerten
 Van een gansch verloore staat,
 Zonder raad,
 In hen voelden van te voren,
 Eer hen Jesus had verkoren,
 En geroepen tot zyn zaad.

2. G'naade! hoe zyt gy zo groot
 Allen die hun jammer weeten,
 Zondaars heeten,

En

En gevoelen hunnen nood,
 Ja den dood,
 Die van and're slachtings-schaapen
 Zo geruſtlyk word verſlaapen,
 Hen ſmaakt vaſt geen beete brood.

3. 't Gaat daar, als men denken kan,
 Aan een Satans-dienſt vervloeken,
 Aan een zoeken;
 Wat ons ergend hind'ren kan,
 Word ons ban.

En zo mag men veilig komen,
 Al wie komt word aangenomen,
 Want Hy neemt de Zondaars aan.

4. Alzo is het my gegaan;
 Eerſtlyk kreeg ik g'naade-winken,
 Daar op, drinken
 Uit der wonden heil-fontein,
 Vreugde-wyn,
 Vreed' en al wat ik begeerde;
 Was ik nu van een'ge weerde
 Hem tot dienſt en dankbaarheid!

5. Alle die wy zyn bekeert,
 Hebben eerſtlyk wel beleeden,
 Dan gebeden:
 Lieve Heiland, ik ben blind,
 Ik ben zond',

Ogenbliklyk wierd ons leeven
 En gerechtigheid gegeven,
 Dat men nu zich zaalig vindt.

6. Nu, o Lam, wy bidden U,
 Maak ons ook zo ras en veilig,
 Trouw en heilig,

Houw ons t'aller tyd daar by

Aan uw' zy ;

Want wy zyn zeer zwakke Kinders,

Nog geduurig arme Zonders,

Konnen ook niets zonder dy.

7. Geef ons alle daagen meer,

Tot wy gansch in U verzinken ,

Drinken , drinken ;

Want, na dat wy zyn in dy ,

Dorften wy

Met de teederst' ingewanden ,

En in alle leevens landen ,

Spreekt men eeven eens als wy.

8. Voor dit alles, liefste Heer',

Willen wy U altyd looven,

Hier en booven ;

Alle uw' genaad' is groot,

't Waare brood.

Laat ons aan de g'naade zuigen ,

Laat ons uw genaade buigen ,

Niets als G'naade zy ons groot.

Melod. p. 17. *Ik roem nu alleen.*

Komt Zondaars, en ^{1.}schouwt dog den eeuwi-
gen Zoone

Op't hert, in de wonden, en onder de Kroone,

En zoekt u nog veele zo toe te verzellen,

Die zich met u voor den gekruicigden stellen.

^{2.}

Wie wil dog't gelooven door twyff'len verhind'-
ren,

Gy Zondaars, ik wenschte, wy wierden tot Kin-
d'ren; En

En floegen aan 't kruis al 't vernuftelyk denken;
Aan d' Eenvoud wil Jesus de Zaaligheid fchenken.

3.

Wie alle fchuld by zich gezogt en gevonden,
Die heeft eenen openen weg tot de Wonden,
Wie onder d'ellendigfte Schuld'naars gezeten,
Word by de Verloffing op 't minfte vergeten.

4.

Zo liefst men den Heiland en leeft in zyn wegen,
Zo gaat men getrooft zynen Bruidegom tegen,
Met brandende Lampen der heilige Orde,
Dewyl men tot Maagden met Oly geworden.

N°. 106.

1. **Z**ie Bruid, hoe hangt uw Bruidegom,
Aan 's kruices ftam, zo ftil en ftom!
Daar Hy yders spot moet weezen,
Is 'er grooter fmert als deeze!

2. Zie, hoe Hy hangt gansch naakt en bloot,
Bedroeft, beangft door hellen-nood;
Vol van builen, vol van wonden,
Ongetrooft en onverbonden.

3. Zie all' zyn' leeden uitgerekt,
Zyn bloed uit twee paar wonden lekt,
Op zyn' lippen legt de galle,
En Hy word gehoont van alle.

4. Zyn fchoon en heilig aanzicht, ziet,
Kan men voor bloed bekenen niet,
En zyn voorhoofd is doorftoken,
En zyn oogen zyn gebroken.

5. Het Hooft is grouwzaamlyk gehoont,
En met een doornekrans gekroont,

En zyn dapp're haaër-lokken,
Hangen vol van speekzel-vlokken.

6. Zo gaat het met het groene Rys,
En met het vruchtb're Paradys;
Mensch! hoe zal het met u worden,
Dorre telg, uit Adams Orden.

7. Edog, vertwyffel niet, o Bruid,
Hy delgt all' uwe schulden uit;
Zyne striemen u geneezen,
Gy zult eeuwig by Hem weezen.

8. Gae, word' in 't Lyden hem gelyk,
En wees geduldig in zyn Ryk;
Want het zou nu niet betaamen,
Dat de Bruid was zonder straamen.

9. Styg opwaarts dan en sterf met Hem,
Of roem u niet de Bruid van Hem,
Wie Zyn leeven wil beërven,
Moet met Hem aan 't kruice sterven.

No. 102.

1.
Onschuldig Lam, van zonden onbesproken,
Door Adams aart, als wy, niet aangestoken,
Veel schooner dan de reinste Seraphinen,
Die voor U dienen.

2.
Gy zyt het Heilig' uit den Geest ontfangen,
Gods Zoon, het Beeld der onbevleete gangen,
De schoonste onder alle Menschen-kindern,
Niet uit de Zonders,

3.
Hoe is het dan? wie kan zich daar in vinden,
Dat het U gaat, als had Gy alle zonden

Ge-

Gedaan? en niets zo snoode was op aarde
 Als Gy, o waarde!

4.

Gy legt bedroeft in angst, in sweet en bloede,
 Wie kan begrypen, hoe U was te moede!
 Gy moet, ontroert, van doods benauwtheit klaa-
 gen,
 Gods Toorn verdragen.

5.

Men valt U aan, men bindt, men voert gevangen,
 Men hoont, men slaat, men spuwt U op de wangen,
 Men kroont, men geeffelt U, en maakt uw herte
 Onlyd'bre smerte.

6.

Ja, wat nog meer! Gy word aan 't hout geslagen,
 Ten Vloek gemaakt, Gy moet elks spot verdra-
 gen,
 Van God verlaten, en in hulp te derven,
 Den dood zelfs sterven.

7.

Ey zeg, o mensch! zyn dat niet louter plaagen,
 Die waarlyk moest de grootste Zondaar draagen?
 Waarom dan moet zich d'Onschuld, zonder
 maate,
 Zo straffen laten?

8.

't Is, om dat Hy heeft onze Plaats vervangen,
 Daarom wierd Hy voor u en my gehangen.
 God moest, zou Hy de schuldige verschoonen,
 Den Borg zo loonen.

9.

De Zonde kon niet blyven ongewroken,
 't Dood-vonnis was daar over lang gesproken.

M 4

Dit

Dit moest op Aard', die God' een vloek geworden,
 Voltrokken worden.

10.

Wat Zonde zy, wat Straffen die verdienen,
 Heeft God, eer Hy den Zondaar kon verzoe-
 nen,
 Ten blyke van zyn ernst dus willen toonen,
 En niet verschoonen.

11.

Heb dank, o Lam! voor uwe wonder-liefde,
 Dat Gy gewilt, dat U de Straffe griefde,
 En dat Gy hebt, 't geen over my moest komen,
 Op U genomen.

12.

Voorwaar, Gy droeg myn krankheit en myn
 smerte,
 De straffe lag op U, en op uw herte;
 Op dat Ik wierd met gnaad' en vree verbonden,
 Wierd Gy vol wonden.

13.

'k Neem aan, myn Heil, wat Gy my hebt verwor-
 ven,
 'k Geloove dat Gy daarom zyt gestorven,
 Dat my, die nu ben van de schuld ontladen,
 Geen dood zal schaden.

14.

Ach sterk, myn God, ach sterk maar myn geloove!
 Op dat het zich dien Schat niet laat' ontrooven,
 Die met geen goud, of wat genaamt mag worden,
 Betaalt kan worden.

15.

O laat my steeds uw' Lydens-vrucht genieten,
 Dat waater steeds op myn geweeten vlieten,
 En

En laat myn hert zich aan die stroomen weiden,
En steeds verblyden.

16.

Dat nu de Zond' aan my vergae met schanden!
Zy kreeg haar recht, om my niet aan te randen.
Zo laat my dan, na dit uw Zond'-verzoenen,
Haar niet meer dienen.

17.

Aan U, myn Lam, zal nu myn hert en leeven
Ten Eigendom alleen zyn weer gegeven,
Waartoe Gy my hebt door uw bloed en wonden,
Zo hoog verbonden.

18.

Niets kan nog zal my voortaan van U scheiden,
Ik blyv' uw Kind, tot Gy my eens zult weiden,
Daar uwe Liefd', met aller Heil'gen tongen,
Word lof gezongen.

Melod. p. 28. *Myn Vader.*

1. **O** Liefde! die in vreemder nood,
U zelve hebt gestort,
En daar door hebt den eeuw'gen dood,
Den prikkel afgekort.

2. Wy zien ons door uw arbeids-sweet,
Het leeven ook verwekt,
En dat g' ons door uw bitter leed,
Uit alle lyden trekt.

3. Dat Gy dus onze Borge zyt,
Zegt licht'lyk yder man,
En neemt, zo als 't de mond belydt,
U tot Verzoener aan.

M 5

4. Edog,

4. Edog, hoe weinig is 't getal,
Des in het hert gewis,
En dat 'er niemant erven zal,
Die niet gestorven is.

5. Zo geef dan 't Woord des kruices kracht,
By yder die het hoort,
Dat zulks het hert doordringt met macht,
En 't oor aan 't kruis doorboort.

6. Want yder dit voor zeeker weet',
Dat Gy ter zelve tyd,
Een Heiland zyt voor 's doodes-beet,
En onze heiligheit.

7. Kom, buig dan onz' hoogmoedig' aart
In diepe armoë neer,
Waar in uw bloed zich openbaart,
En dat Gy wordt onz' Heer.

8. Gy die nog in den laatsten nacht,
Eer U de Vyand vond,
Uw' Kerk hebt van der liefde-kracht
Gepreëkt met Stervens-mond:

9. Erinner uwe kleine Schaar,
Die hier zo ligt zich scheidt,
Dat uwe laatste zorg waar
Der Broed'ren eenigheit.

10. Gy, die om onze zaaligheit,
Zo bloed'gen arbeid had,
En door der traanen bange stryd,
Des vloeks geweld vertrad:

11. Verwek dog onzen traagen zin,
Die niets van arbeid weet,
En voer ons uit de laauwheit in
Tot uwen arbeids-zweet.

12. Was tot uw' kroon en heerlykheit
De smaad de regte weg;
Dat ook uw Volk dus zy bereidt,
Te gaan langs deezen steg.

13. En daar, o Heer', uw' needrigheit,
Aan 't Kruis U binden kan:
Zo hecht dog onze Eigenheit
Ook aan uw' Kruis-paal aan.

14. Heeft eindlyk U de Liefde-gloed
Gevoert in stervens-nood,
Zo maak ons in der liefde-vloed
Getrouw tot in den dood.

15. Ley *dus* ons langs uw' lydens-baan,
Daar men uw kruis bemint,
Wyl *daar* flegs met U heerschen kan,
Die *bier* meê overwint.

Melod. p. 21. *Hier komen wy verbond'ne zielen.*

*

1. **D**E Heiland heeft voor ons geleden,
Gods toorn en onzen dood vertreden,
En bragt ons door zyn kruices pyn,
Het Leeven, en der Zielen-wyn.

2. Op dat wy nimmer zulks vergeeten,
Gaf Hy zyn Lichaam ons te eeten,
En ook te drinken van zyn Bloed,
Het welk voor onze Zond' voldoet.

3. Dog wie tot deezen Disch wil naaken,
Die heb wel agt op deeze zaaken;
Want wie onweerdig gaat, die weet,
Dat Hy den dood voor 't leeven eet.

4. Hier moet gy God den Vader pryzen,
Dat zyne Liefd' u zo doet spyzen,

Dat

* No. 86. van Johannes Hus.

Dat Hy voor uwe misdaad groot,
Zyn eige Zoon gaf in den dood.

5. Gy moet gelooven en niet wanken,
Dat dit een Spyz' is voor de Kranken,
Wier hert beswaart van zonden is,
En hygt en dorst naar laaffenis.

6. Die dierb're g'naade zoekt een herte,
In arbeid en veel armoeds smerte;
Want, is 't u wel, zo blyf daar van,
Wyl 't u dan niets als schaaden kan.

7. Hy Zelve spreekt: Komt hier gy Armen,
Laat ik my over u erbarmen;
Want een Gezonde komt niet tot
Den Arts, of stelt zyn kunst ten spot.

8. Had Gy u kunnen iets verwerven,
Waarom moest Ik voor u dan sterven?
Deez' Disch word u dan niet vergunt,
Die nog u zelven helpen kont.

9. Gelooft gy dat van 's herten gronde,
Betuigt, bekent gy 't met den monde,
Zo zyt gy regt en wel geschikt,
En deeze Spyz' uw' Ziel verkwilt;

10. Dog moet de Vrucht het werk ook kroo-
nen,
Met Liefd' uw' Naaften te betoonen,
Op dat hy *U* genieten kan,
Gelyk *God* heeft aan u gedaan.

Melod. Der Oudste gansche Schaar.

1. **Z**Yn bloed bedauw' ons maar,
Tot zyne stroomen reeg'nen,
En onze Zielen zeeg'nen,
En onze gansche Schaar

Genä-

Genadiglyk bevløejen ,
Dat elke Plant mag groejen ,
En al ons zap en kracht ,
Door Hem zy voortgebragt.

2. Gy kent ons yder een ,
Ons zoeken , zuchten , weenen ,
Die U alleen dog meenen ;
Zo geeven wy ons heen.
Wy waren gaarn nog kleiner ,
Nog louterer , nog reiner ,
'Tot uw genaade-Ryk ,
En uwen beeld' gelyk.

Melod. p. 10. *O Geest van booven.*

MYn Hooft, myn Koning en myn God,
Myn Kroon, myn' Loon, myn Alles,
Om wien ik liever schand en spot,
Dan alle vrucht des Valles,
Dan aller weereld vreugd' en lust,
Goed, gaave, roem en eere,
't Welk door de dood word uitgebluscht,
t'Ontfangen hier begeere.

Melod. p. 7. *Ik wil 't waagen.*

DAt is Klarheit :.,: wat zig openbaart,
Dat is Waarheit :.,: wat den grond bewaart,
Dat is Eenvoud, zonder schyn
Voor den Heer' oprecht te zyn,
In een stille :.,: zuiv're kinder aart.

Melod. *Wat is 't verwondde Liefde.*

Dies zeg ik u van herten
Nu, en myn leeven lang,

Voor

Voor uwe Kruices smerten,
 O Jesus, lof en dank,
 Voor al uw lyden, angst en nood,
 Voor uwe groote Liefde,
 Voor uwe bloed'ge dood.

I.
Maak my dan, o groote Koning,
 Wien geen voorbeeld evenaart,
 Ryk aan armoe, onderdanig,
 Klein, zo als Gy zelve waart.

II.
O wilt ons binden,
 In 't schoone bondelyn,
 Maak uw Beminden
 Vol lichts en vol van schyn;
 Neem ons in uwe trouwe armen,
 En vaar dog voort met het oude erbarmen.

III.
ABba, liefste Heer,
 Gy verstaat veel meer,
 Gy kont, booven al ons denken,
 Duizendvoudig zeegen schenken;
 Zie op yder neer,
 Abba, liefste Heer.

IV.
NU eerstgeboorne Broeder,
 Wees onzer zielen Hoeder,
 Al zyn wy arm en klein;
 Ziet, hert en hand wy geeven,
 Dat wy ons gansche leeven
 U trouwe Zielen willen zyn.

REGISTER

DER

GEZANGEN.

A	A.	
Ch! hoe is 't getal zo klein		Pag. 166
Abba, liefste Heer		182
C	C.	
Christus bloed en Gerechtigheit		141
D	D.	
E Vader heeft den Heiland lief		117
Der Oudsten gansche Schaar		136
Die aan het kruis hing		145
Daar Christus is en 't hart uit God		150
Daar is maar een uit aller tal		139
De Eerstgeboorne		168
Dies zeg ik u van herten		181
De Heiland heeft voor ons geleden		179
Dat is klaarheit		181
E	E.	
Y bidde! God den Heiligen Geest		130
Een Lam gaat heen en draagt de schuld		138
G	G.	
Y moogt zo als gy zyt tot Jesus komen		137
Gezalfde Heiland		167
G'naade is een lieflyk woord		170
H	H.	
Eilige Meester		110
Hoe wel is 't ons		113
Hert en hert vereent te zamen		120
Hier legt myn zin zich voor u neder		148
J	I.	
Jesus, kom dog selv' tot my		109
Is God voor ons zo spreek		133
Jesus kracht der bloode herten		153
Jesus Godlyk Lam.		161
K	K.	
Omt laat ons ceren		129
Komt Zondaars en schouwt dog		172
	M.	

REGISTER der GEZANGEN.

M.	
M Yn Heiland werp een liefde-blik	118
Myn Priester heilig' u voor my	144
Myn Heiland maak my regt aan u verknogt	147
Myn Lam, myn licht, myn schoone	151
Myn Hooft, myn Koning	182
Miaakt my dan, o groote Koning	182
N.	
N U eerstgeboorne Broeder.	182
O.	
O Jesus Christ, myn licht en schat	108
Op der aard' is geen vernoegen	122
O myn verwond'de Vorste	126
O raad my naar uw herte	128
O bloedige Verzoener	132
O God wat heeft een heerlykheit	137
O Lam, ons eenig Opperhoofd	158
O Lam Gods geslacht	163
O God, wien alles is bewust	165
Onschuldig Lam, van zonden onbesproken	174
O wilt ons binden	182
O Liefde die in vremdre nood	177
S.	
S Legs een geheimnis weet ik niet	147
T.	
T Rouwste Vrind, hier is myn hert	127
V.	
V Erblydt u zeer, o Christen Kerk.	114
W.	
W En kryg ik myn kleed	144
Wat is 't verwond'de Liefde	154
Z.	
Z O open' u, o Naame Jehovah	160
Zie Bruid, hoe hangt uw Bruidegom	173
Zyn bloed bedauw ons maar	180

*Ziet het Lam Gods, dat de Zonden der
Weereld wegneemt, Joan: 1. v. 29.*

Lam, Lam, ô Lam! Lam, Lam, ô Lam! Zo

wonderzaam Beproeft, bedroeft, En nochtans,

En nochtans hoog gelieft, Myn hert is dog

niet myn', Myn hert is dog niet myn',

Neen, neen, Het is des Lams Des Kruices-stams,

Der wonden vloed, der wonden vloed, Het Loon van

Jezus bloed, ::/:: Het Loon van Jezus bloed ::/::

2.

Uw bloedig zweet ://:
 't Welk u zo heet
 Van 't aanzicht vloot,
 En d'aarde ://: meê begoot,
 En 't welk den ganschèn vloek ://:
 Dien 't Boek
 Dreigt onzen kop,
 Met elken drop
 Die uit u kwam ://:
 Voor eeuwig van ons nam ://:

3.

Help' dat ik koom' ://:
 Door deezen Stroom,
 Daar men u noemt,
 Niet kent ://: en valfelyk roemt.
 Myn God, wat gaat'er fmert ://:
 Door 't hert,
 Door ziel en leên,
 Door merg en been,
 Als men bedenkt ://:
 Hoe dat den Heiland krenkt ://:

4.

Gods Geest, zo weerd' ://:
 Die 't Lam vereert,
 En openbaart,
 Den Zoon' ://: in 't hert verklaart,
 Diens reine zeegens mond ://:
 Geeft grond,
 Wat Zonde zy,
 En zegt ons vry,
 Dat Zonde is ://:
 Niet g'looven aan den Chrif. ://:

5. Dat

Dat is de man ://:
 Die my gewan,
 En die getuigt,
 Dat 't hert ://: in 't stof zich buigt.
 Johannes wees op 't Lam ://:
 Het kwam;
 Nu staat het daar,
 De Geest : 't is waar,
 De Ziel zegt : neen ://:
 Daar wendt zich Jesus heen ://:

Die zelfde blik ://:
 Die Petrus g'luk
 Was in zyn tyd,
 Die toon' u ://: wat gy zyt.
 Zo staat de Ziele daar ://:
 Word (*) naâr,
 Weet zich geen raad,
 Veel minder daad,
 Smoort in haar bloed ://:
 Dat heeft het Lam verhoedt ://:

Het he et gezwind ://:
 Gy arrem kind,
 Ik stierf den dood,
 Het heeft ://: met u geen nood;
 Geen mensch meer sterven moet ://:
 Geen *moet*,
 Die *wil* met vlyt,
 My tot een spyt,
 Die sterve dan ://:
 Zyn wille is zyn Ban ://:

(*) *Bitterlyk bedroeft.*

Gy Volken ! hoort ://:
God, 't eeuwig Woord,
Dat tot ons kwam,
En alles ://: op zich nam,
En leefde dertig Jaar ://:
Voorwaar,
Arm en veracht,
En wierd geslacht,
Is ons Rantzoen ://:
Wat heeft men meer van doen ://:

Daar by ik blyf ://:
Waag goed en lyf,
Hy helpe my,
Dat ik ://: 't getuige vry,
En veele tot dien zin ://:
Gewinn';
En dit, dit Woord
Wil ik al voort,
Regt prediken ://:
Hy mag 't verdedigen ://:

